

Dimarts, 4 de maig del 1976

BARCELONA

Sant Pau en cerca d'un acord Marxa dels vaguistes des de l'hospital a sindicats

L'administració de l'hospital de Sant Pau manifestà ahir als vaguistes que, si no ha pagat la mesada íntegra, no és per manca de diners; mentre no es reintegrin al treball, no cobraran el salari sencer. Els mil vuit-cents empleats en vaga van celebrar ahir al migdia una assemblea. Hom informà que la part econòmica i el senyor Riverola havien decidit no sortir de la casa sindical fins que s'arribés a una solució del conflicte.

estat exclosos de les deliberacions del de Sant Pau. Per això els treballadors d'aquest han decidit d'incloure en les seves peticions igualtat de conveni per als del Mental. Mentrestant, s'ha format un comitè per informar la gent de barris i associacions de veïns sobre el conflicte de Sant Pau. Ahir, a les vuit del vespre, se celebrà una reunió amb representants de totes les associacions de veïns de la ciutat.

La dimissió de la secretària executiva que els vaguistes de Sant Pau demanaven, s'ha estès a tota la direcció. La manera com ha estat portat el conflicte ha fet perdre la confiança de tot el personal en l'equip sencer que dirigeix l'hospital.

SOLIDARITAT DE LES INFERMERES DEL CLINIC

La junta de representants d'infermeria de l'Hospital Clínic ha fet avinent la seva solidaritat amb el personal del de Sant Pau. Han acordat de fer avui una assemblea general per discutir la problemàtica

que travessa aquest centre hospitalari. I l'atribueixen a la situació sanitària que afecta tots els centres assistencials del país.

CONTINUA LA TANCADA

Els dos-cents empleats i metges de Sant Pau, que durant dos dies han estat tancats al menjador, hi romandran mentre no s'arrangi el conflicte. Però no hi ha cap perill per als malalts internats ja que s'ha garantit un servei permanent d'assistència a totes les seccions i -sobretot- a la d'urgències i serveis intensius.

Diverses persones pertanyents a associacions de veïns han anat portant menjar, flassades i altres objectes als reclusos del menjador. Així han manifestat una solidaritat amb els vaguistes, ja que consideren que les seves reivindicacions són justes. I que les deficiències econòmiques de l'hospital, no les han de pagar els treballadors.

J. SUBIRA

PAIS BASC

Caporal de la Guàrdia Civil mort Una bomba va explotar sota el seu vehicle

Vora les deu del matí, el caporal de primera de la Guàrdia Civil Antonio Defrutos Sualdea ha estat mort a Legázpia a conseqüència d'una explosió.

La Guàrdia Civil havia estat informada de la col·locació d'una bandera basca a la carretera vora a la presa d'Urtatxa, a un quilòmetre de la població. El caporal de primera i dos guàrdies es van presentar a aquest lloc en un cotxe particular, un «Seat 850». En arribar van veure que hi havia un paquet, penjat a la bandera.

Pensant que podria haver-hi explosió, els dos guàrdies han restat al lloc, sense tocar el paquet, mentre el caporal se'n tornava per a demanar la intervenció dels especialistes. A uns dos-cents metres de la bandera, un artefacte ha fet explosió sota el cotxe, que ha quedat desfet i ha produït la mort instantània del conductor. Encara no s'ha sabut si l'artefacte era com una mina o d'un altre tipus, activat a distància.

Ja a les cinc de la matinada una altra explosió havia desfet un cotxe aparcat

al carrer (un «Seat 124»). Hom no ha donat el nom del propietari.

Les festes de la Santa Creu, que havien començat, han estat suspeses a Legázpia en senyal de dol.

ELS DETINGUTS DE PAMPLONA

En relació amb els fets del dijous passat, quan va ésser dissolta per la policia una assemblea d'obres a Villalba (Pamplona) i detinguts nombrosos assistents, ahir, dilluns, van passar a presó disset de les cent vuitanta-nou persones (la major part han estat vacunats contra el tífus). Els disset ingressats a la presó de Pamplona són: Pere Aranguren, Jesús Montaña, Josep Lluís Cirauqui, Josep Xavier Uterga, Maria del Carme Lizarraga, Esmeralda Sanz, Natalio Frago, Angel Sanz, Sola Urra, Xavier Az-

cona, Josep Alonso, Josep Antoni Giróns, Glòria Adot i Vicenta Sanz.

Fent servir encara la Llei de Prevenció de Terrorisme, el jutge ha donat permís al comissari de policia de retenir més de les setanta dues hores a Francesc Muñoz, membre del Consell Provincial de Treballadors.

Molts dels detinguts eren ferits de diversa consideració perquè van voler saltar una tàpia de dos metres d'altura rematada per vidres i filferros, per a escapar-se de la policia. Van ésser assistits en diferents clíniques de Pamplona i la major part han estat vacunats contra el tétan.

Abans d'ahir, diumenge, davant l'edifici de l'Audiència es van concentrar un grup de persones que va anar augmentant de mica en mica i que aplaudia els detinguts que hi anaven a declarar.

ROBERT PETIT

CONTACTES SENSE RESULTATS

Amb un programa carregadíssim de temes d'importància europea que obligaran la reunió a prorrogar-se durant dos dies, va començar ahir a Brussel·les el Consell de Ministres d'Afers Exteriors dels nou països del Mercat Comú.

Es possible que la Comissió Europea informés al present Consell de Ministres sobre els resultats dels «contactes exploratoris» del proppassat dimecres entre Espanya i la CEE, dedicats a posar al dia l'acord preferencial signat l'any 1970.

Aquesta represa de contactes negociadors hispano-europeus de dimecres no donà resultats concrets (inclusió de nous productes comercials en l'acord vigent, reajustament de drets duaners, etc.). No era pas això el que es cercava en aquesta primera represa oficial de contacte després del bloqueig de les negociacions imposat per la CEE com a conseqüència del clima creat per les cinc execucions a Espanya el setembre del 1975. Les discussions es concentraren més aviat en les línies de negociació, la filosofia politico-comercial, que cadascuna de les dues parts defensarà en trobades vinents. La propera trobada de negociacions hispano-europees serà probablement el 14 de maig.

Resumint, les línies de força d'aquestes negociacions consistiran per part espanyola a defensar àrduament les concessions aranzelàries, de les quals frueixen els productes agrícoles espanyols a llur entrada en la zona dels «Nou», oferint en contrapartida noves concessions als productes industrials europeus adreçats al mercat espanyol. D'altra banda, els Nou desitgen regular concretament el comerç siderúrgic, car aquest sector ocupava un lloc força accessori en l'acord preferencial del 1970 i avui dia les exportacions siderúrgiques espanyoles a Europa han assolit nivells molt considerables i competius.

DEMOCRISTIANS ESPANYOLS

Per tal de participar en uns cursos sobre tècnica electoral i altres temes de formació política, oferits pel Partit Social Cristià de Bèlgica (conservadors), han arribat avui a Brussel·les els vint-i-cinc membres de l'Equip Espanyol de la Democràcia Cristiana, organisme de coordinació que aplega les diverses formacions d'aquesta tendència d'arreu de l'Estat espanyol. La delegació espanyola participarà igualment en altres sessions d'estudi patrocinades per diversos organismes europeus de Brussel·les.

FRANCESC VERDU

EXTENSIO DEL CONFLICTE

Els representants dels treballadors de l'hospital Mental de la Santa Creu han

EL LLENGUATGE

La llinda i el llindar

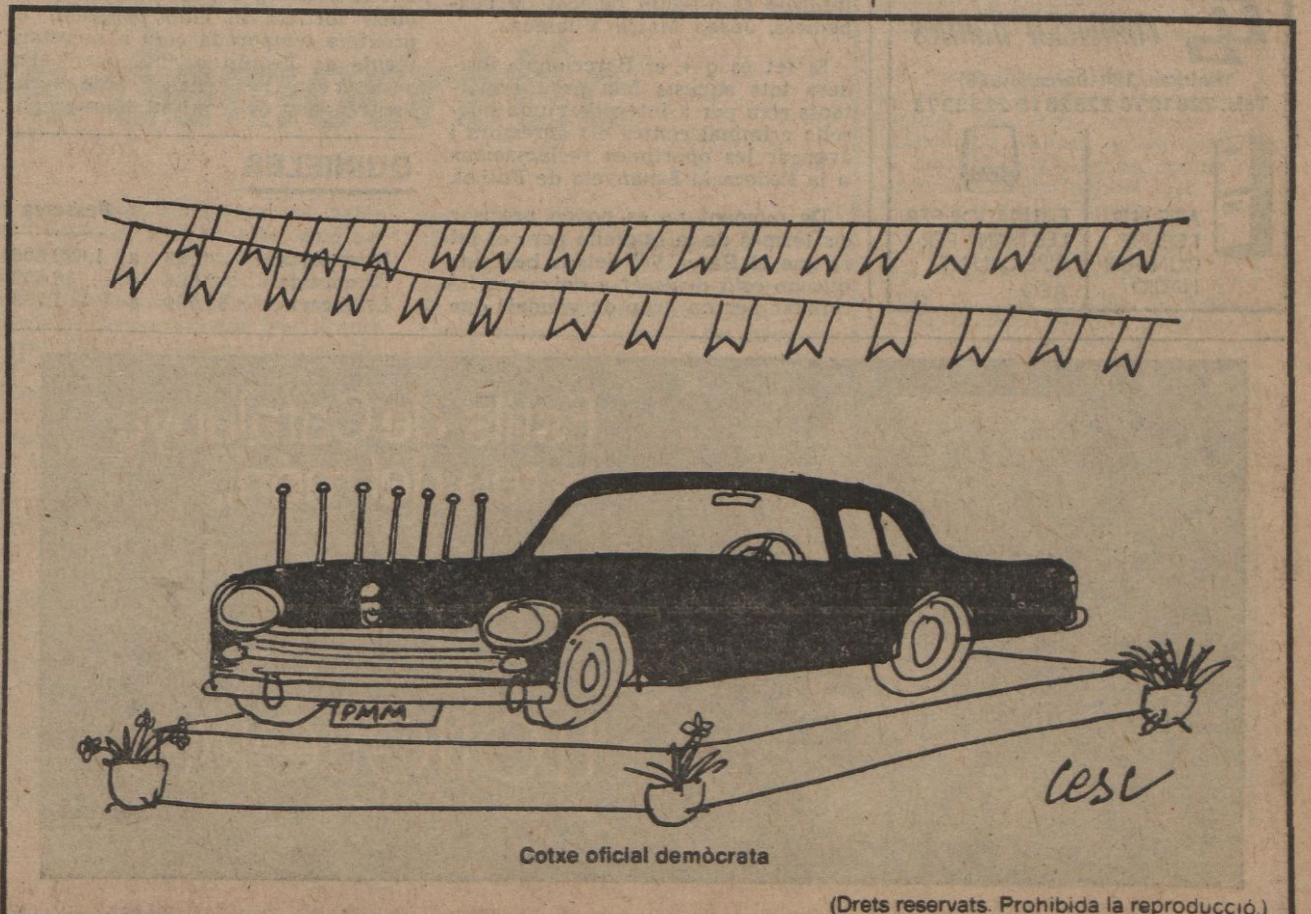
La llinda és la fusta o pedra travessera que descansa sobre els dos muntants d'una porta. I el llindar és la part inferior de l'obertura d'una porta, especialment la d'entrada d'una casa, formada per una fusta o pedra travessera que ve a un nivell més alt que el sòl exterior. Llindar és sovint usat en un sentit figurat, amb el significat de «punt que marca l'entrada en un lloc o en una època, en un estadi de la vida o del coneixement». Estar algú al llindar de la vellesa, és l'exemple que ens dona el Fabra per a aquest sentit figurat. Un altre exemple molt eficaç pot ésser el títol d'una obra de Josep M. Capdevila: En el llindar de la filosofia.

Però no resulta gens infreqüent que algú se serveixi, per a qualsevol dels casos a què ens hem referit, de la forma «dintell». Aquesta forma és el resultat de catalanitzar el mot castellà «dintel». Transformat en «dintell», amb aquest so de final tan característic de la nostra morfologia, agafa un aire de catalanitat que no és gens difícil que enganyi molta gent. El fet, però, és que «dintell» és un barbarisme del qual cal prescindir. Amb llinda i llindar, segons el que es vulgui dir, en tenim ben bé prou.

ALBERT JANE

AVUI

- Un nou estil polític (article de Manuel Cruells) p 3
- Sobre el centralisme de Barcelona (article de Miquel Arimany) p 3
- La primavera comença a escalfar-se (rònica de la nostra redacció a Madrid, per Josep M.ª Sanmartí) p 13
- Portugal, cap al futur (1) Socialistes: governar només ells (article d'Albert Abril) p 15
- Polarització de les forces polítiques (crònica del nostre corresponçal a Roma, Alicia Farradó) p 15
- Fraga parla a «Le Monde» (crònica del nostre corresponçal a París, Ernest Udina) p 15
- La primavera comença a escalfar-se (crònica de la nostra redacció a Madrid, per Josep M.ª Sanmartí) p 13

(Drets reservats. Prohibida la reproducció.)

CATALUNYA NORD

Un cotxe, dinamitat

Tres joves van resultar ferits abans d'ahir al vespre a causa d'ésser dinamitat llur cotxe a Argelers-Platja (prop de Perpinyà), segons informa Cifra.

Els joves, dels quals no es va deixar conèixer la identitat, sortien d'un ball i es disposaven a engagar el cotxe, quan es van adonar que surtien guspies de prop del motor. Es van allunyar ràpidament, en el moment en què es produïa una ex-

plosió violenta que va destruir el vehicle. Van resultar ferits per trosos de metralla i de ferralla.

Els van atendre a l'hospital de Perpinyà i després van poder retornar a casa seva.

La policia estudia la relació d'aquest atemptat amb el robatori de quaranta quilos de dinamita, efectuat dimecres passat en una pedrera d'Espira de l'Agli (el Rosselló). Cap organització no s'ha fet, per ara, responsable de l'atemptat.

LA CERDANYA

Un incendi destrueix el club de l'aeriport

Un foc, produït sembla, per un curt-circuit, iniciat a les zones dels lavabos, afavorit pel vent i la construcció totalment de fusta, ha destruït les instal·lacions de vol i el club social de l'aeròdrom de la Cerdanya, malgrat els esforços dels bombers de Puigcerdà.

El sinistre ha pogut tenir unes característiques molt tràgiques, donat que, a l'interior de les instal·lacions socials pernoctaven tres pilots que, sortosament, han pogut despertar a temps de salvar la pell.

La ràpida intervenció dels ja esmentats pilots, ha permès de posar fora de perill cinc avions que es

trobaven a l'hangar situat a molt poca distància del foc.

Cal assenyalar que la direcció del vent ha estat determinada per a evitar que el foc arribés als dipòsits de carburant del camp, situats a menys de cent cinquanta metres. Les pèrdues materials es poden valorar en més de quinze milions de pessetes i encara que s'hi trobin els equips emissor-receptor de ràdio i l'emissor de ràdio balissa, els serveis del camp resten oberts, gràcies a una instal·lació muntada per sortir del pas.

AGUSTI GALLART

VILANOVA I LA GELTRU

"Lock-out" en una empresa del metall

La situació del sector metal·lúrgic de Vilanova i la Geltrú ha sofert un brusca empitjorament a causa del "lock-out" declarat per l'empresa FISA on treballen uns vuit-centes obrers, que des de fa dotze dies estaven en vaga, segons informa el nostre corresponçal Xavier Capdevila.

Aquest mati han aparegut tancades les portes de la fàbrica amb un lleteret que indicava que, a causa de les anomalies produïdes, es tancaven les portes fins a nou avís. Una altra empresa important del ram metal·lúrgic —IMSA— ha amenaçat els obrers amb fer semblantment. Davant d'això s'han produït algunes reincorporacions parcials si bé la normalitat laboral no ha estat restablerta. En relació amb aquests esdeveniments s'han produït algunes concentracions d'obrers davant l'edifici de la delegació comarcal de Sindicats.

Inestabilitat de l'economia espanyola

Segons l'opinió del Consell Nacional d'Empresaris l'activitat productiva i inversora en el país es mou en un marc d'inestabilitat, tant internament com externament, i suposa un fort impediment per aconseguir el necessari grau de clarificació de les expectatives empresarials.

Manifesten en una nota divulgada pel Consell que la reactivació ara, és condicionada en gran manera, a la normalització laboral i a la clarificació de les expectatives socials i polítiques, tota vegada que els diversos indicadors econòmics apunten que s'ha tocat el fons del cicle depressiu.

comercial balmes

Balmes, 254-Barcelona (6)
Tels. 228 1976-228 2818-228 2373

	
AIRE PUR I SENSE CONTAMINACIÓ	EIXUGADOR PER LES MANS PER AIRE CALENT AEG

FUTBOL

Querella criminal del Barcelona

Reclamació per les agressions de Madrid

Les circumstàncies, greus circumstàncies, de l'agressió d'un sector del públic madrileny als jugadors barcelonistes, el fet que el president Montal hagués d'abandonar el Bernabeu per la porta de servei, per assenyalar només els fets més significatius que es deriven de la derrota madrilenya han portat que la directiva blaugrana demanés un informe al directiu delegat de l'expedició, Josep Maria Vilaseca.

El fet és que el Barcelona considera tots aquests fets prou importants com per a interposar una querella criminal contra els agressors i avançar les oportunes reclamacions a la Federació Espanyola de Futbol.

De moment no es poden precisar els termes de la querella però el fet és que el Barça vol deixar ben clar que no està dispst a deixar-se intimidar per un grup de vandals que

Dimissió de dos regidors de Mataró

El conseller senyor Josep Maria Boixet, i el segon tinent d'alcalde senyor Angel Fàbregues, han presentat la dimissió de tots els seus càrrecs i delegacions, en el ple municipal celebrat ahir, a les set de la tarda, a Mataró.

En una carta adreçada al consistori i fent referència als passats fets del dia 30, el senyor Boixet ha explicat com arran de les detencions

aplicades a tres treballadors i cinc dirigents sindicals, aquests en el vestíbul de la Casa Consistorial, s'ha vist impotent davant la força exercida pel poder governatiu.

A l'esmentada carta, el senyor Boixet exposa els motius per què han pres aquesta resolució, dient que: **veiem la impotència en què es troba el consistori per a poder regular la convivència entre els mataronins amb l'ordre i pacifisme en què s'ha anat desenvolupant fins el**

dia 30, a causa d'ordres i noms concrets dels altres estaments del poder amb la intervenció de la força armada premedint totalment del govern local.

En el seu parlament, el senyor Boixet ha explicat que ens neguem a acceptar la responsabilitat de mantenir el poble de Mataró en el mateix engany en què hem estat nosaltres i per tant renunciem a tots els càrrecs i delegacions.

La proposta del senyor Boixet ha estat acollida amb un aplaudiment general per part dels assistents al ple.

Per altra banda el senyor Bada, tinent d'alcalde, ha fet una intervenció respecte a l'òbit "conscient o inconscient" per part del consistori d'haver tret de l'ordre del dia la discussió respecte a l'Estatut del 32 sense rebre cap resposta per part del senyor alcalde.

ACABA LA VAGA DEL METALL

Els treballadors del metall de Mataró van acordar ahir, dilluns, de reincorporar-se als seus llocs de treball a partir d'avui. La vaga ha durat quatre dies i ha estat protagonitzada pels cinc mil obrers de cent seixanta empreses de Mataró ciutat i la seva comarca. En decidir d'acabar-la, han atès les recomanacions, que en aquest sentit els va fer la comissió deliberadora del conveni, però sense excloure la possibilitat de tornar-hi si els esdeveniments ho aconsellen.

TERESA CARRERAS

Mercè Plantada ha mort

Era membre destacat de la renaixença musical

Mercè Plantada va deixar-nos ahir, després d'uns dies de lenta i serena agonia. Amb ella s'acaba segurament la generació de cantants que protagonitzà la renaixença musical catalana. Nascuda a Barcelona l'any 1892, ja des de joventut va viure l'aparició d'un nou concepte de la melodia i també, ben aviat, del lied clàssic. Va ser una soprano de veu delicadíssima i, per altra banda, de remarcable intenció per a la interpretació més acurada.

Aquestes no són lloances improvisades o gratuïtes, perquè començarem a conèixer-la personalment els anys de guerra, quan el seu art era al zenit de la maduresa. Més tard, als temps de la post-guerra, tingürem l'avinentesa de tractar-la més íntimament, perquè tant la seva curiositat com el seu temperament generós la induïen a cercar el contacte amb els compositors de darrera hora.

Com ja hem apuntat més amunt, Mercè Plantada havia fet conèixer en innombrables primeres audicions l'obra lírica dels compositors que recolliren l'impetu dels creadors de la música catalana moderna —els Apelles Mestres, Alió, Lambert, Lamote de Grignon o Zamacois, entre d'altres— i també l'obra bàsica de Turina i Falla. Recordo encara l'esdeveniment que fou l'estrena a Barcelona de *L'amor bruixot*, dirigit pel mateix Manuel de Falla.

Tal com deïem, a més de lliurar-se al seu amor per als autors del lied clàssic —era una excellent in-

tèrpret de Schubert i Schumann— va ésser fidel a les successives generacions de músics i així també estrenà el *Giravolt de maig* d'Eduard Toldrà en el paper principal i unes cançons amb textos de Lope de Vega que Toldrà va dedicar-li. Més tard, donà a conèixer les cèlebres *Melodies negres* de Montsalvatge en un altre concert memorable a l'Ateneu.

Era una eminent professora de cant, activitat que exercí al Conservatori del Liceu durant molts anys, i del seu mestratge procedeix un gran nombre de deixebles, posseïdors d'una escola de característica indiscutible. Que en pau descansi la il·lustre artista.

JOSEP CASANOVAS

Assemblea de la Químico-Farmacèutica

Demanen la dimissió del president de la UTT

Ahir a la tarda es van reunir en assemblea mil cinc-cents enllaços sindicals i treballadors de l'Agrupació Químico-Farmacèutica de la província de Barcelona, tot i que l'oficina de premsa de l'Organització Sindical havia publicat una nota que advertia de la il·legalitat d'aquesta assemblea i descredita la que havien fet la setmana passada.

Els reunits ratificaren els acords següents del conveni provincial: — Rebutjar les propostes econòmiques de la patronal; reafirmar-se en la plataforma aprovada en assemblees, que preveu en síntesi 5.000 pessetes d'augment lineal al mes i

una paga extra el mes de març; readmissió d'acomiadats.

Mort del guàrdia civil: sis detinguts

Sis persones han estat detingudes en relació a la mort del caporal de la Guàrdia Civil Antonio Frutos, segons informa Europa Press. Aquestes sis persones, sembla ésser, són obrers de l'empresa propietària del pantà que es troba prop del lloc on es va produir l'atemptat al vehicle en el qual viatjava el guàrdia civil mort.

Per als socis subscriptors

De la Secció d'Administració de Suscriptors rebem aquesta nota, comunicant:

1. Dels dies 14 al 23 d'abril, els darrers de recepció de títols de Fundador, es reberen més liquidacions i sol·licituds, que no pas durant tot el darrer any sencer. Moltes sol·licituds, que no pas durant tot el darrer any sencer. Moltes sol·licituds estaven formalitzades anteriorment, però no es va rebre la liquidació fins aleshores. (Figuraran el seu dia com a Socis Fundadors en posteriors relacions).

2. Des del dia 23 al 29 d'abril s'han rebut milers de peticions de subscripció.

3. Molts telegrams rebuts demanant títols de Fundador ens arribaren sense adreça del remitent i, en alguna ocasió, sense cognoms. També tenim moltes sol·licituds il·legibles que cal comprovar prèviament.

4. Com que la campanya del diari ha estat llarga, hi ha lògicament un gran nombre de canvis d'adreça, nombre incrementat amb el d'aquells que s'han pensat i demanen de rebre el diari al despatx o viceversa. Actualment la xifra de canvis és angoixant: prop de 3.000!

5. Aquesta acumulació dels darrers dies ha motivat visites i trucades telefòniques que, acaparant de vegades les línies, no deixen lloc a trucades de corresponçals, a recepció de notícies, a conferències de l'estranger, i bloquegen el nostre personal administratiu impedit-li precisament de donar curs a l'acumulació de corresponència.

6. Finalment: el procés administratiu d'una empresa amb aquesta infinitat de clients (quioscos, distribuïdors, llibreries, i cadascun dels suscriptors) només es pot fer per ordinador electrònic. És un procés més lent al començament, però l'únic possible.

7. Per a endegar aquest allau hem agafat un nou local i hem contractat vint-i-sis persones encarregades excusivament de preparar les fitxes d'entrada de clients (suscriptors) a l'ordinador electrònic.

PREGUEM, PER TANT:

— Que els pagaments de les subscripcions siguin efectuats per Bancs o Caixes d'Estalvis o que almenys siguin demorats, que els subscriptors no vinguin a pagar personalment encara.

— Que tots els canvis d'adreça, aclariments, problemes especials, les peticions, ens siguin fets per escrit i en cap cas per telèfon o visita personal.

— Que els qui encara no han rebut Títols de Fundadors, els que encara no reben la subscripció a domicili, els qui tenen pendent el canvi d'adreça, compreguin les raons del retard. Gradualment anirem resolent cada cas particular.

TOTS ELS FUNDADORS HEM DE TENIR L'INTIMA SATISFACCIÓ DE SABER QUE, HEIXANT AL MARGE POSSIBLES CONTRARIETATS QUE LA COMPLEXITAT D'AQUESTA INICIATIVA I LA ANORMALITAT DE LES NOSTRES CIRCUMSTANCIES COLLECTIVES COMPORTA INEVITABLEMENT, SENSE LA COL·LABORACIÓ DE CADASCU, EL NOSTRE DIARI NO FORA POSSIBLE.

Estils de Catalunya arreu del món...

LLONGUERAS
BARCELONA-PARIS-MADRID-PALMA
PAMPLONA

Un nou estil polític

EN els moments de gran apassionaments polítics és molt difícil establir unes regles de joc en les quals el diàleg entre els diferents grups sigui possible. I ja no parlo de grups completament antagònics, sinó dels que poden tenir, entre ells, algunes coincidències més o menys bàsiques. Tot això passa, gairebé sempre, quan se surt d'un període llarg de dictadura.

I ningú no pot deixar de reconèixer que la nostra última, encara no del tot superada, ni molt menys, ha estat tan llarga que ha destruït tota una generació de possibles dirigents polítics i ha deixat el poble, en general, sense cap experiència política viscuda si no és una de negativa que els donava la mateixa dictadura. També tots plegats estem, fora dels més vells, sense cap referència viscuda respecte als fonaments ideològics normals en tota societat que més o menys es pot considerar democràtica.

Llavors es pot considerar normal que ara es produïxin moltes nostàlgies, moltes confusions ideològiques i interminables discussions sobre programes polítics. I que tot això es manifesti a base d'una excessiva presència pública de grups i grupets que cerquen encara amb afany precisions ideològiques en lloc de cercar ja precisions i realitzacions tàctiques.

Es clar que tot això s'ha d'aclarir, i és d'esperar que s'aclarirà, però, mentrestant, es perd un temps i unes energies que a hores d'ara són essencials de cara als objectius polítics immediats. Tothom porta moltes impaciències acumulades i aquestes es manifesten amb intemperàncies i algunes intransigències temperamentals que, en el fons, no es voldrien tenir. Tothom té la pell molt prima i sensible, i es volen adhesions incondicionals, i no s'admeten simples indicacions als propis programes. Es manté la

tendència a creure que es té la raó absoluta, o l'única fórmula vàlida per a salvar i ordenar el país. Llavors, és natural, es considera com una traïció política tota crítica o tota objecció, per molt bona voluntat que s'hi posi en formular-la.

Les dictadures deixen, és prou comprovat, als seus oponents, tendències anímiques, o una simple mentalitat, que es manifesten també a base d'intransigències. És una herència que tots tenim, uns més que els altres, i que cal evitar si en veritat volem establir una societat en la qual tots volguem conjuir.

Escriu en uns termes una mica abstractes per no entrar en un terreny més concret en el qual hauria de dir els noms, les situacions i els llocs on aquestes intransigències es manifesten i que protagonitzen homes o grups polítics que pretenen, o ja es creuen, dirigents de la nostra futura democràcia.

Hem sofert uns dogmatismes polítics, durant molts anys, que comportaven, a més, unes repressions, unes humiliacions i uns sofriments morals i materials per als qui no els acceptaven. I, la veritat, és molt difícil sortir-ne, car tendeixen, ara, per simple contagi, a produir altres dogmes dintre dels mateixos grups que es pretenen democràtics. I això seria la pitjor cosa que ens podria passar. Seria, almenys, mantenir un estil d'acció política que estaria renyit amb tota autèntica concepció de la democràcia.

Car si, de veritat, volem entrar i protagonitzar una autèntica democràcia, tots plegats hem d'aprendre a tenir un nou estil d'acció política. Un nou estil que la dictadura, com es lògic en ella, no ha fet res perquè es produís o perquè es pogués simplement concebre. Ben al contrari, com totes les dictadures, per tal de

romandre, ha produït en els ciutadans una mentalitat d'enfrontaments perpetus i ha mantingut un llenguatge de guerra per tenir oposats els ciutadans, els uns contra els altres, o almenys per crear-los una por als diàlegs polítics, com si un diàleg fos un acte de violència.

I un diàleg, un simple parlem-ne de les coses públiques i privades, és precisament tot el contrari d'un acte de violència. Asseure's en una mateixa taula per a parlar fraccions ideològicament oposades, en si mateix és un acte, un primer acte, demostratiu del fet que s'admet, en principi, la possibilitat que la nostra raó no és absoluta. En qui no sigui veritablement democràtica, també, pot significar que no es té prou confiança en les pròpies forces per a imposar el seu criteri. Si és així, en algun grup, és que no és un veritable democràta.

I és que cal una gran modèstia per a ésser democràta. Modèstia i una bona dosi de sentit del ridícul. I una gran capacitat d'autocrítica. Només així es pot sortir a la vida pública a mantenir-hi un diàleg. I tot això encara no ho veig prou clar en molts dels grups que ara en aquesta tolerància política es manifesten. No tenim encara tots plegats l'estil polític nou que les circumstàncies futures, si ens són favorables, hauran d'establir.

Observo democràtes, almenys s'ho diuen i ho professen, que no se saluden, o s'ignoren, i inunden de silencis els qui no són del seu propi grup. I tot plegat perquè es produeixen crítiques o simplement es presenten objeccions. Crítiques i objeccions que es fan a coses que es voldrien més perfectes i més triomfants. En veritat, no ens serà fàcil arribar a assolir l'estil que requereix una bona i autèntica democràcia.

MANUEL CRUELLS

BUSTIA

TOROS

Joc crec sincerament que els diaris catalans d'abans feien molt bé de seguir la línia d'ignorar els toros, i amb tota franquesa vull dir que no trobo bé ni natural que AVUI hagi trencat aquell costum, ja que a mi, iestic segur que igual els passa a la majoria de lectors d'AVUI, no ens interessaven els Toros i, per tant, és del tot malaguanyat l'espai que els dediqueu. Naturalment que em podria allargar amb altres consideracions en contra de la festa del Toros, però em sembla que entre nosaltres ja n'hi ha prou en fer valer la nostra catalanitat.

LLUIS BONET I PUNSODA
(Barcelona)

VALUOSA SIGNIFICACIO

L'aparició d'AVUI i la tasca transcendental que li pertoca aconseguir són de valuosa significació per a Catalunya i, per tant, hauran de contribuir a l'avenir de les Espanyes.

MANUEL ANDUJAR
(Madrid)

EL QUE CAL A VALENCIA

Allò que el poble valencià necessita, a més d'uns Ajuntaments democràtics, és una forta iniciativa privada d'ací, de València, a nivell de tot el que porta cultura (pensant que la cultura duu moltes coses darrera), la situació en què ens trobem no és la millor, és clar, puix la burgesia d'ací, encara que sembla que està despertant-se, no ho ha fet del tot. Una informació exacta i veritadera de tots els problemes de les nostres terres valencianes i de la comunitat cultural catalana, que vaja a un nivell assequible al poble, solucionaria molts problemes que són d'una imperiosa solució.

G. DOMINGO
(València)

AUTOPISTA DE GARRAF

Sobre l'autopista de Garraf hi ha la possibilitat d'adaptar-hi una idea que s'aplica a Suïssa i altres països i que hagués pogut ésser la comunicació sota el canal de la Mancha: els trens per a automòbils.

Un xic per sota de l'actual carretera, hi ha la línia de la RENFE. Afegiríem dues terminals a Castelldefels i a Sitges, i posaríem en servei dos o tres trens de plataformes que fessin viatges freqüents, reforçats els dies de més afluència. Lògicament, caldria un estudi de profunditat de les necessitats i tràfecs.

JOAN M. GRIJALVO
(Barcelona)

NUÑEZ DE ARCE

El novembre del 1881, en Núñez de Arce va fer el discurs inaugural del curs acadèmic de l'Ateneu de Madrid, on va vertir un conjunt de grolleries, insults i conceptes inadmissibles, que feren que Mañé i Flaquer, des del "Diari de Barcelona", li contestés en una sèrie d'articles punt per punt totes les grolleries que ens digué. Aquests articles de Mañé i Flaquer foren reunits posteriorment en un llibre, del qual hi ha un exemplar a l'Institut Municipal d'Història, carrer de Santa Llúcia.

No és una vergonya que a una persona, que llença contra Catalunya les pitjors grolleries i insults, se li hagi donat el nom d'una plaça de Barcelona?

JOAN MARTI ARTIGAS
(Barcelona)

Per ésser publicades, les cartes ens han d'arribar amb totes les dades del seu autor, i han de ser breus. Si la seva extensió és excessiva, podran ésser reduïdes per la Redacció.

Sobre el centralisme de Barcelona

HEM llegit aquests dies que un ajuntament català el nom del qual ja no recordem, i felçment —perquè tant se val que sigui un com que sigui un altre, l'important és només que el fet hagi ocorregut— s'ha manifestat contrari a la recuperació d'un Estatut d'Autonomia. El motiu s'ha fet públic: la temença de l'exercici d'una posició centralista per part de Barcelona.

La cosa —deixant de banda allò que representi de manca d'un ferm sentiment català i també de solidaritat amb tants altres ajuntaments que van mostrant-s'hi favorables, té quelcom de surrealista— per dir-ho amb aquest adjectiu que es va estenent a la qualificació de tantes coses que surten de la lògica estricta. Perquè, suposant que tal temença tingui un fonament irreductiblement cert, hom podria atribuir-li un sentit si tal temor el sentia algú que estés fruït d'una àmplia llibertat en la seva capacitat de decisió; però que prengui decisions de tal mena, per la d'un centralisme hipotètic, justament el qui està sofrint un crònic centralisme real, hem de repetir que només podem entendre-ho considerant-ho un poema surrealista més.

Cal, això sí, tenir en compte que aquesta temença, a aquells que de fa anys ens ha plagut i hem trobat just de tenir contacte amb gent de les nostres comarques i de conèixer les nostres comarques sobre el propi terreny, ens ha estat manifestada molts cops. Ara, afortunadament, la gent que ens l'ha manifestada no s'ha deixat dur, com en el cas esmentat, a una posició negativa; és un risc que sabem afrontar sotmetent-lo a l'interès superior de tots pel règim autònom. I un risc que si ells s'atreveixen a córrer, correspon també als futurs governants barcelonins de Catalunya de fer tot allò que calgui perquè romangui en risc només, sense prendre figura de realitat.

Però aquest argument també té la seva contrapartida, i a propòsit d'això jo voldria explicar una anècdota.

Fou en una de les Assembles d'Estudiosos Intercomarcals, farà uns dotze anys, a Tortosa i en l'àpat de germanor amb què solen acabar-se

aquestes celebracions. L'àpat és el colofó de l'Assemblea i uns quants parlaments més o menys improvisats són el colofó de l'àpat.

En un d'aquests parlaments, algú presentà la queixa de la manca de preocupació dels barcelonins pels problemes de la gent de les comarques. I Antoni Bergós, president llavors del Centre Lleidatà, Centre que tots considerem com una bella mostra d'activitat i concurrència, manifestà com, de la quantitat ingent de lleidatans que resideixen a Barcelona, només una petita quantitat estan inscrits al Centre (tinc por d'esmentar xifres que em vénen a la memòria, però recordo bé que la proporció entre una cosa i l'altra no sobrepassava el 10%) i eren una quantitat molt més petita dels qui realment hi concorrien i els qui empenyem alguna activitat de signe lleidatà. "Moltes coses a favor de Lleida tindriem", conclouia, "només que els lleidatans fessin els passos necessaris. I si ells no els fans, com poden queixar-se que no els facin per a ells els barcelonins?". Però més interessant encara fou aquesta observació: que la iniciativa, l'impuls per transformar Lleida d'una província agricolament pobra en una província agricolament ben rica, qui el donà fou un barceloní des d'una Institució d'àmbit general català: Prat de la Riba, que com a President de la Mancomunitat de Catalunya envià els perits de l'Extensió de Coneixement Agrari de l'Escola del Treball, que des de la Mancomunitat havia creat, a convèncer un per un els pagesos de Lleida perquè deixessin de plantar aïfals, planta de rendiment pobre, i plantessin pereres, pomeres o altres arbres fruiters, segons la conveniència de la naturalesa del terreny, cosa que els proporcionaria un rendiment una colla de vegades superior.

Un fet que com a exemple serà bo que tinguin present els qui recelen d'una institució general per a Catalunya, així com també els qui el dia de demà regeixin aqueixa institució. Aquella, per a esvaïr recels; aquests, perquè la seva actuació no pugui confirmar-los.

MIQUEL ARIMANY

Sant Jordi pre-democràtic

El Sant Jordi d'enguany ha culminat l'escalada de significació encetada en anys anteriors i accelerada pels esdeveniments que hi ha hagut al país aquests cinc mesos darrers. Han sortit i s'han venut més llibres que mai, d'una producció cada cop més qualificada, inserida plenament en la direcció de la política de recuperació democràtica i catalana.

Dos retrats de Francesc Macià i de Lluís Companys, els presidents successius de la Generalitat, instaurada ara fa quaranta-cinc anys, comercialitzats en posters per una editorial, presidien els llibres de nombroses parades al carrer.

"Diari de Barcelona" sorprenia llurs lectors amb la foto de Josep Tarradellas a la portada, tot anunciant la llarga entrevista en dues etapes de Mantel Miliàn i Mestre, home clau del nucli fraguista de Catalunya i conseller delegat del diari de senyor Santacreu, ha realitzat al president de la Generalitat a l'exi-

li. Tota una sorpresa i un enigma polític.

El gran protagonista periodístic de la diada ha estat, però, l'aparició de l'"Avui" el primer diari en català al cap de trenta-set anys i vuitanta-set dies de buit de premsa diària en català. Malgrat els 123.006 exemplars tirats s'ha fet curt i molta gent es troba sense poder comprar aquest primer número històric que fou saludat de matinada per alguns centenars de persones que esperaven la seva sortida davant dels tallers al carrer Roger de Llúria, entre les quals no hi mancava un altre protagonista el company Josep Maria Huerta i Claveria que ha interromput les seves vacances de recuperació de la llibertat per presentar els primers volums de "Tots els barris de Barcelona", realitzat en col·laboració amb Jaume Fabre, un dels llibres més venuts i més signats.

La significació política de la dia-

da, concretada en nombrosos actes per tot arreu, així com la temàtica dels llibres més venuts, era subratllada per la crida del Consell de Forces Polítiques a l'afirmació democràtica i nacional que tingué com a resposta una concentració multitudinària que els diaris amb prou feines han pogut avaluar numèricament a la plaça de Sant Jaume on al llarg d'una hora es cridà "llibertat, amnistia i estatut d'autonomia" i la dimissió de Viola. El final violent amb la dispersió de la manifestació per part de la policia, fent ús dels mitjans artidisturbis, tingué una forta repercussió ciutadana i comportà, a més, el final sobtat i esgavellat de l'activitat de les parades de llibres. Durant un parell d'hores tota la zona més cèntrica de Barcelona restà afectada per les una gran manifestació catalanista, conseqüències gens agradables de l'actuació de la policia per evitar encara que coincidint amb una altra d'obres del metall en vaga,

que de fet l'única anomalia que tenia era de no ser autoritzada.

L'endemà, els fets del vespre de Sant Jordi eren comparats amb els de les manifestacions dels dies 1 i 8 de febrer. La qüestió del dret a manifestar-se torna a ser en el primer pla de l'actualitat política, sobretot perquè per aquest cap de setmana següent de l'1 de maig les organitzacions sindicals d'oposició han presentat nombroses sol·licituds de manifestació. Si el discurs d'Arias Navarro, que a l'hora d'escriure aquestes notes encara no és conegut, no aporta novetats reformadores s'accentuarà la sensació de cul-de-sac polític, especialment a Catalunya on aquesta diada de Sant Jordi ha tingut a més un fort contingut d'afirmació nacional massiva i irrenunciable, que exigeix amb urgència fórmules d'institucionalització

(Jaume Guillamet, "Presència" 420/1-5-76)

Avui i sempre Henkel l'equip que juga net.

Si, Henkel Ibèrica, sempre ha jugat net. I cada vegada més. Per a que des de llur naixement a Montornès del Vallès, no ha deixat ni un sol dia d'ajudar a satisfer les netes necessitats de les ames de casa catalanes. Persil, Dixan, Pril, Mistol, Somat, Vernele, Samba, etc. etc. són la millor mostra del joc net de Henkel Ibèrica. S.A.

HENKEL IBERICA, S.A.
Còrrega, 480-492 Barcelona-13.

ACTIVITAT POLITICA

No alineats: donar suport a l'Assemblea

Ahir van fer la seva presentació pública com a grup

Després de quatre anys de funcionament, el grup de "No Alineats" va fer ahir la seva presentació oficial en una conferència de premsa en què eren presents Lluís Fonollosa, Santos Hernández, Ricard Lobo, Josep Maria Vidal i Salvador Casanova i Graner.

Des de la constitució de l'Assemblea de Catalunya hi havia persones no enquadrades políticament que hi anaven a títol personal o en representació de grups i entitats populars.

El març del 1972 aquests independents de l'Assemblea decideixen coordinar-se, formant la Taula de Persones i Grups No Alineats Membres de l'Assemblea de Catalunya que, per a simplificar, tothom coneix com a "No Alineats". La finalitat bàsica d'aquesta coordinació era la de donar suport a les il·lites de l'Assemblea de Catalunya, i contribuir a la seva difusió, des d'una postura que, en no ser de partit, permetia una fidelitat estricta als quatre punts de l'Assemblea. Aquests quatre punts són, de fet, tota la base programàtica del grup de "No Alineats".

ACTIVITAT

Des de la seva formació, el grup de No Alineats ha estat un dels més actius difusors del quatre punts de l'Assemblea i del que aquesta representava com a organisme unitari. En aquest sentit, han contribuït enormement "a portar l'Assemblea enfora", com ens van dir a la conferència de premsa.

Entre les activitats més destacades tenen la de proposar i organitzar la commemoració, a Ripoll, del primer aniversari de l'Assemblea, la publicació del llibre "Els partits polítics a la Catalunya d'avui", la col·laboració amb Pax Christi en l'organització de la "marxa de la llibertat" i la impulsió de la companya de recollida de signatges per donar un suport més gran als quatre punts de l'Assemblea —se'n van aplegar 30.000— i la de proposar Xirinacs —membre del grup de No Alineats— per al Premi Nobel. Actualment el grup de No Alineats té la seva activitat política centrada a propiciar el diàleg i l'entesa entre l'Assemblea de Catalunya i el Consell.

Ens expliquen que han portat també a terme la tasca de difusió de l'Assemblea en nombroses conferències. Molts grups sol·liciten la seva presència per considerar que són el grup que pot donar una imatge més objectiva de l'Assemblea.

CARACTERISTIQUES I ORGANITZACIÓ

En aquest aspecte, recollim algunes de les frases dites a la conferència de premsa:

— Al seu origen, el grup de No Alineats va romandre força marcat per gent d'ambients cristians. Aquesta característica, però, ha anat desapareixent.

— En general, els militants del

El capità general, a l'Ajuntament i a la Diputació

Ahir, a primera hora de la tarda, el Capità General senyor Coloma Gallegos, va estar a l'Ajuntament on va visitar l'alcalde, Joaquim Viola, qui, després de saludar-lo, i al saló Carles III, li va presentar els membres de la Corporació i els delegats municipals de Serveis. Hi van pronunciar unes paraules el batlle i el Capità General, i finalment aquest va signar en el Llibre d'Honor de la Corporació.

D'altra banda, el senyor Coloma Gallegos va efectuar també la seva primera visita oficial a la Diputació, després de la seva presa de possessió. Fou rebut pel president de la Corporació, Joan Antoni Samaranch, amb qui va mantenir una cordial entrevista, acabada la qual el Capità General va firmar també

grup de No Alineats no som antipartit. Pot, però, haver-hi algú amb en el Llibre d'Honor de la Diputació.

aquesta mentalitat, per tal com els No Alineats som un grup pluralista on no es demana altre acord polític que els quatre punts de l'Assemblea.

— El grup és el resultat d'una situació excepcional. No aspira al poder i, per tant, el més probable és que desaparegui en el moment del trencament democràtic, i els seus militants passin a partits polítics diversos. "Ens uneix saber que en el futur tots militarem en algun partit", va dir-se a la conferència de premsa.

— El grup ha estat un instrument de politització i d'enquadrament. D'ell, n'ha sortit molta gent que ha passat a partits.

— L'organització és en grups autònoms, però coordinats d'alguna manera entre si, distribuïts per tota la geografia de Catalunya. Al marge de la taula de Barcelona, n'hi ha al Vallès, a la Segarra, al Berguedà, a Lleida, a Girona... La immensa majoria del poble català no pertany a cap partit, i en aquest sentit el potencial dels no alineats és

immens. El grup demana, però, per a pertànyer-hi, algun tipus de militància. Un cop cada any, el grup celebra una assemblea general. De les fetes fins ara, solament una ha estat a Barcelona.

CONSELL-ASSEMBLEA

Els No Alineats entenen l'Assemblea com l'organisme unitari de més àmplia representació de Catalunya i consideren, per tant, que és d'únic organisme unitari del qual pot sortir la direcció política del poble català. En aquest sentit, el Consell de Forces Polítiques ha de tenir un pes important dintre l'Assemblea, però no pot arregar-se una representació exclusiva al marge d'aquesta. No pot ser que el Consell dirigeixi i l'Assemblea mobilitzi. A l'Assemblea no existeix altre requisit que suscriure els quatre punts, no hi ha vetos, i en aquest sentit el grau d'integració que posseeix és molt més ampli.

Els No Alineats són a favor de l'entesa i el diàleg entre l'Assemblea i el Consell, i porten a terme una campanya per eliminar friccions i clarificar la qüestió.

Més de cinquanta detinguts l'1 de maig

En medis judicials de Barcelona, se'ns ha informat que diumenge van ser traslladats de la Direcció Superior de Policia al jutjat de guàrdia una quinzena de detinguts el dissabte, i que ahir deu van ser deixats en llibertat sota fiança de cinquanta mil pessetes. Totes les altres persones detingudes a les manifestacions de l'1 de maig, unes quaranta, van ser posades en llibertat poques hores després d'haver ingressat a la Direcció Superior de Policia. Xirinacs, que era un dels detinguts, ha explicat que foren maltractats. Els cinc afiliats al SOC, detinguts a Manresa, ha passat a disposició del TOP i han quedat en llibertat provisional. Les persones que s'havien tancat a l'església de Crist Rei, en saber això han abandonat el temple.

ELS FOTOGRAFS DE NORMA DETINGUTS, AL CARRER

Segons informa l'agència Europa Press, a última hora del diumenge el jutge d'instrucció número 6 de Barcelona va ordenar la llibertat provisional sota fiança d'Alain Betty, fotògraf de l'agència francesa Norma, detingut el matí del primer de maig. Sembla que el periodista fou maltractat a "Jefatura".

El consolat francès a Barcelona i alguns periodistes —que van dipositar la fiança— van interessar-se durant el cap de setmana pel detingut. Un altre fotògraf de l'agència Norma, Jean-Michel Rillon, detingut també l'1 de maig, fou deixat en llibertat.

DENUNCIA D'UGT, USO, SOC I CCOO

Les quatre branques sindicals que van convocar la manifestació de l'1 de maig a la plaça de Catalunya, van presentar ahir a la tarda al jutjat de guàrdia, amb Xavier Casassas com a primer signant, una denúncia pels fets ocorreguts el primer de maig al carrer Major de Gràcia. Els fets denunciats són que cinc persones, vestides de paisa, van córrer des del carrer de Jesús fins a la Travessera disparant trets contra els vianants. Van recollir-se cinc beines de cartutxos del 9 Parabellum, que van ser presentades al jutjat amb la denúncia. Així mateix, la denúncia fa constar que el jeep de la policia armada matrícula FPA-4.309, ocupat per un caporal de primera i sis números, va presenciar els fets i no va intervenir-hi gens ni mica.

LA MANIFESTACIÓ DE CADA DIUMENGE

Com cada diumenge, en acabar-se la ballada de sardanes que es fa a

la tarda a la plaça de Sant Jaume, unes tres-cents persones van formar una manifestació catalanista que, després de demanar a crits la dimissió de Viola, va adreçar-se a la Rambla pel carrer de Ferran. En arribar a Canaletes, i quan anava a enfilar el carrer de Pelayo, la manifestació fou dissolta per la policia que va arribar-hi en dos jeeps.

DIRIGENTS POLITICS VAN VEURE "EL GRAN DICTADOR"

Conegudes personalitats catalanes del món de la política i de la cultura van assistir a la sessió de nit del dia de l'estena d'El gran dictador en un cinema de la rambla de Catalunya. Durant la projecció algunes escenes van ésser molt aplaudides, i va esclatar una gran ovació en finir el film. Diversos cotxes de la policia eren davant el cinema quan la gent sortia al carrer.

J. F. F.

El RSDC contra el Pla Comarcal

Si s'aprova, serà un èxit del capital especulatiu

El Reagrupament Socialista i Democràtic de Catalunya ha fet públic el comunicat següent on manifesta la seva oposició al Pla Comarcal que afecta Barcelona i la seva àrea metropolitana:

"L'aprovació definitiva del Pla Comarcal sense el concurs democràtic de la població mostraria un cop més les contradiccions d'una administració orientada a la defensa dels interessos privats per damunt del bé comú. La "planificació" que es deriva del projecte suposa un èxit més del capitalisme especulatiu, que ha convertit la nostra ciutat i els seus voltants en un centre amb una de les més baixes qualitats de vida d'Europa, amb grans déficits de serveis, i amb densitats de població de tipus asiàtic. Aquesta explotació del sòl urbà ha estat feta en la major part dels casos a expenses de les grans masses de treballadors, majoritàriament immigrants, que no solament no han rebut per part de l'Administra-

ció, l'atenció en serveis a què tenien dret, sinó que han estat objecte de tota mena d'abusos. Al mateix temps, s'ha alterat substancialment la distribució de la població al nostre país, creant així la macrocefàlia de Barcelona.

Declarem que només les llibertats democràtiques que permetin l'elecció, per sufragi universal dels majors de divuit anys, dels càrrecs municipals de manera lliure i sense exclusió de partits, la total renovació dels consistoris i la liquidació del sistema corporativista dels terços dins del marc d'un Estatut d'autonomia per al nostre país, podran obrir la porta a un govern representatiu del Municipi, que haurà d'ésser nucli fonamental de la participació del poble en la pròpia Administració. La municipalització del sòl de la ciutat serà un pas decidit cap a un urbanisme al servei de l'home en el camí que ens portarà a la societat socialista, democràtica i autogestionària que desitgem."

La fàbrica Matesa per a Gràcia

L'Associació de veïns reivindica el solar

L'Associació de Veïns Vila de Gràcia ha denunciat l'última martingala de l'afer Matesa que, en aquest cas, no es tracta d'una història econòmica sinó urbanística.

A Gràcia, al carrer Escipiò, cantonada Homer, hi havia unes naus molt àmplies que Matesa utilitzava fins fa molt poques setmanes com "a centre d'experimentació". Però fa uns dies les van enderrocar i s'ha comprovat l'existència d'una llicència d'obres per a la construcció de deu blocs de pisos amb un total de 160 habitatges. "No es tracta de posar en qüestió la validesa de la dita llicència —diu l'Associació— que en tot cas verificarem, sinó la de denunciar públicament la actuació de l'Ajuntament que no és conseqüent amb les declaracions fetes del Pla Comarcal de salvar i destinar a usos públics els espais ocupats per indústries antiquades".

En el cas concret de la fàbrica Matesa la qüestió s'agreuja per les grans dimensions de les naus que "permetien la utilització per a determinats equipaments que necessiten de molt d'espai: Instituts, hospitals, residència de jubilats".

En la nota diuen també que l'edifici, rèplica de l'arquitectura industrial de Manchester, era vàlid per a les finalitats esmentades, i que el cost d'adaptació hauria estat menor. "En aquests moments l'edificació ja

es destrueix però encara resta el solar. Fem una crida al bon seny de l'ajuntament per tal que compri el terreny i vagi començant a convertir en realitat les paraules boniques que es pronuncien en els discursos i que després es queden en això, en paraules".

BREU

AMICS DE MALLORCA. — Tenen lloc aquests dies, a l'Hotel Barcelona, una colla d'actes organitzats per l'associació Amics de Mallorca, inclosos dins el programa d'activitats en pro de la cultura de les Illes. Avui, dia 4, el professor Eduard Berenguer parlarà de la "Problemàtica actual de l'economia de les Illes, avui", demà, dia 5, taula rodona a càrrec de Rafael Ribó, que parlarà de "L'Estatut de 1932 a Catalunya", i Gregori Mir, sobre "Problemàtica socio-històrica del problema automàtic a Mallorca". El dia 6, "L'època medieval", corresponent al curs de història de Mallorca, per Miquel Barceló. Els actes tindran lloc a les vuit del vespre.

JORNADES DE LA DONA. — Els propers dies 26, 27, 28, 29 i 30 d'aquest mes tindran lloc les Jornades Catalanes de la Dona, organitzades per l'Associació d'Amics de les Nacions Unides.

Aixequem la veu.

OPTIMUS SA

42 anys d'experiència en megafonia i sonorització

CTRA. DE BARCELONA, 101 APART. N.º 77 TEL. (972) 20 33 00 GIRONA
AVDA. DE ROMA, 84 TEL. 224 02 08 BARCELONA

MON DEL TREBALL

Metall: avui es pot acabar la vaga

Ha anat minvant l'atur en molts sectors metal·lúrgics

Les xifres de vaguistes del ram del metall han minvat en les dues darreres jornades. Ahir a la tarda se celebrà una nova assemblea de metal·lúrgics a la casa sindical de la Via Laietana. Els qui hi van prendre la paraula discrepaven entre continuar o parar la vaga.

En vista de la manca d'unanimitat de parers, es demanà als obrers que avui la continuessin i que aquesta tarda es reunissin i els delegats d'empresa per acordar-ne l'acabament unànime. No defugien, però, de reprendre-la més endavant. Un dels vaguistes afirmà que la vaga no anava dirigida contra els amos, sinó contra el Govern, perquè és qui ha decidit els límits salarials i les mesures que s'han de prendre arran dels conflictes i manifestacions.

A dos quarts de vuit de la tarda continuaven reunits a la sala d'actes de la planta baixa un miler de metal·lúrgics. Al vestíbul de la casa sindical i fora al carrer d'altres obrers en vaga esperaven les decisions perquè no ni canviaven, a dintre. El total dels assembleistes es podia xifrar en uns tres mil.

Les informacions de Sindicats xi-fraven en uns tretze mil els vaguistes d'ahir. Més de tres mil correspondrien a Barcelona ciutat i els altres a Terrassa, Rubí, Vilanova i la Geltrú, Granollers, Montcada i Marató.

IGUALADA: ACLARIMENT DE LA UTT DEL METALL

La UTT del metall d'Igualada ha publicat en la premsa local una nota d'aclariment sobre la vaga de la setmana passada. Afirmarà que la vaga fou aprovada per unanimitat en una assemblea d'enllaços. En l'assemblea també es fixà la durada, els dies i les hores de la vaga.

AIGUA, GAS I ELECTRICITAT: EXPEDIENT AL PRESIDENT DE LA UTT

Els enllaços sindicals del ram d'aigua, gas i electricitat han enviat una nota al delegat provincial de Sindicats. Davant les informacions sobre tramitació d'expedient al president de la UTT del ram, afirmen:

1r Que aquest fou elegit democràticament i que té tota la confiança dels treballadors.

2n Que és contradictori que s'adoptin mètodes dels temps més obscurantistes de l'OS.

3r Que, si continua endavant l'expedient, no es responsabilitzen de les situacions d'anormalitat que es puguin produir a les empreses del ram.

COMERÇ DEL METALL: 6.000 VAGUISTES

Segons ens ha informat el president de l'agrupació del Comerç del Metall, es calculen en uns sis mil els vaguistes del ram a Barcelona. S'ha sol·licitat una autorització per fer assemblea de càrrecs sindicals a

les 10 del matí del proper dia 7. A les 3 de la tarda del mateix dia es farà la nova sessió deliberadora del conveni. La darrera oferta de la patronal era de cinc mil pessetes lineals sobre els salaris del conveni anterior. Els obrers demanen que siguin sobre el salari real.

MONTCADA: VAGA DEL METALL

Des de dimecres passat el ram del metall continua en vaga a Montcada. Ens diu el corresponent J. Copa que dimecres passat afectava uns cinc mil obrers. Van fer una manifestació, durant la qual foren detinguts tres obrers. Un d'ells, Emili Teixidó, ho fou quan reculava per protegir dos joves ressegats. Aquest i un altre foren posats en llibertat dissabte. L'altre passà a la Model "por insultos a la fuerza pública".

A Aismalibar s'han produït parades curtes en solidaritat amb els del metall. També s'han recollit firmes per demanar la llibertat dels detinguts. Cal fer notar que l'OS es negà dimecres passat a cedir els locals perquè els vaguistes fessin assemblea. La varen haver de fer a l'església parroquial. Posteriorment l'OS ha rectificat la seva actitud i els treballadors es reuneixen als locals sindicals.

PAGESOS DE BARCELONA: PROTESTEN PELS PREUS

Han mostrat dinconformitat amb els preus agrícoles i amb tota la política agrària del Govern més de mil dos-cents pagesos de la província de Barcelona. A la darrera reunió celebrada a la cambra oficial sindical agrària, manifestaren que el Govern desconeix l'autèntica realitat en què es desenvolupa el pagès. Els reunits van estudiar les expropiacions que es fan amb motiu de la desviació del Llobregat i de l'ampliació de l'aeroport. Sol·licitaren un pagament ràpid d'aquestes expropiacions. També van fer vinent que els preus de la llet són ruïnosa per als ramaders. Amb l'agravament que no poden vendre llet fresca directament al consumidor dels nuclis urbans. Semblantment han denunciat l'existència

USO en el cicle sobre sindicalisme

Ahir es presentà públicament el sindicat il·legal USO de Catalunya.

En una conferència celebrada al Fòrum Vergés, dintre el cicle "Present i futur del sindicalisme a Catalunya" que organitza ESADE, en parlaren Francisco Giménez Bautista i Alberto Espúñez Alagón.

En primer lloc afirmaren que el sindicalisme és la forma més natural i més tradicional d'organitzar-se dels treballadors.

El sindicalisme respon a un principi inqüestionable que és la lluita de classes, van dir. Per això l'objectiu primer de la lluita és organitzar-se per a fer un sindicat obrer, que tendeixi a transformar la societat capitalista en una de socialista.

L'autonomia sindical és la primera característica que USO considera bàsica. Per això l'any 69 abandonaren les CC.OO. i plantejaren la unitat d'acció amb elles. I això que els militants de la USO havien estat dels primers a pertànyer a Comissions Obreres.

ciat d'escorxadors sense desinfectar i d'infecció de porcs no controlada.

GISPERT, S. A.: ELS VAGUISTES NO HAN COBRAT

En acabar-se el mes d'abril, els empleats de Gispert, S. A. —que feia vint-i-tres dies que feien vaga "legal"— no han cobrat la mesada. L'empresa tampoc no ha pagat les cotitzacions de la seguretat social corresponents a aquests empleats. Tampoc no s'han pagat els endarreriments al personal que tenia la "baixa" per malaltia.

SABADELL: ASSEMBLEA

S'ha celebrat a Sabadell una assemblea de la Cooperativa de teixidors auxiliar. A l'assemblea es va dir que els cooperativistes havien de tornar a pagar l'impost de tràfic i les liquidacions de la seguretat social. La cooperativa agrupa una part dels treballadors autònoms que dirigeixen petites empreses. El problema, sembla que provenen de dificultats econòmiques.

CORNELLA: VAGA LEGAL A INVERNA

L'empresa Inverna fa vaga legal d'ençà del dia 20 d'abril. La causa de la vaga és que els treballadors han protestat pel que en diuen situació desastrosa de seguretat i d'higiene. Com que l'empresa no fou representada a l'acte de conciliació al Sindicat, els obrers votaren la vaga.

TERRASSA: USO LAMENTA LA MANCA D'UNITAT

Els actes celebrats amb motiu del primer de maig no han satisfet els membres dels sindicalistes d'USO. No fou possible d'organitzar un acte unitari de totes les tendències del sindicalisme obrer. Per això USO va organitzar una assemblea de caràcter formatiu mentre UGT i CCOO, juntament amb Associacions de veïns feien l'acte del parc de Vallparadís.

L'Estatut tema del dia

El tema de l'Estatut, d'un quant temps ençà, és tema de debat, de divulgació, de comentari i d'estudi.

Fa mesos que arreu s'organitzen conferències i xerrades per a ampliar i també sobre aquesta qüestió i també sobre l'època en què fou possible l'Estatut. A més, la presen-

tació d'aquesta temàtica entronca plenament amb la vivència política d'aquestes latituds, on l'Estatut és reivindicat. Ahir, concretament, es va parlar de l'Estatut a Barcelona en dues tribunes públiques d'àmplia audiència: a la Facultat de Dret, en l'inici de la segona setmana universitària de Cultura Catalana, i, al vespre, al col·legi d'Advocats.

A la Universitat sota el foc crític

Hi havia expectació a la facultat de Dret per sentir Agustí de Semir, Josep Lluís Sureda i Jordi Solé-Tura, que havien de parlar sobre l'Estatut d'Autonomia en l'acte inaugural de la setmana de la cultura catalana.

Es tractava del futur de Catalunya i, com que els estudiants oscil·len entre l'escepticisme i l'extremisme —esquerrà, nacionalista, etcètera—, els ponents eren conscients de la dificultat i com fer acceptar una opció política que per força és moderada en adreçar-se a una àmplia majoria?

Solé-Tura va obrir el torn presentant directament l'única solució que li semblava possible: la solució federalista. "El règim centralista i burocràtic —va dir— ha estat l'instrument històric de les classes més reaccionàries. Els règims especials, supraprovincials, són concessions d'aquest poder centralista i burocràtic; el problema nacional no es resol però, amb concessions fetes des del centre. Cal una reestructuració de l'Estat en un sentit federal que permeti l'autodeterminació del nostre poble". Un estudiant va alçar-se llavors per tal d'explicar que l'autodeterminació s'exerceix a partir de la independència i no —com sostenia Solé-Tura— per decidir si es vol molta o poca independència, a la qual cosa va respondre el ponent: "La vostra construcció és massa ideològica; no podem acceptar una avantguarda dirigent per damunt de la voluntat de la majoria i, sigui com sigui, la transformació socialista que cerquem no podrà ésser feta per poders fragmentat".

LES DADES ECONOMIQUES SON ARA DIFERENTS

Josep Lluís Sureda, en presentar els aspectes econòmics de l'autono-

mia, va explicar que les esmenes de Parlament central a l'Estatut de Núria pretenien de transformar la hisenda autònoma i capaç de desenvolupar-se per ella mateixa en una hisenda dependent. Ara, però —segons Sureda—, les dades econòmiques són diferents: "L'economia és molt més complexa i Catalunya està més integrada en l'economia de l'estat espanyol; les formes d'imposició també han canviat tot mantenint els defectes tradicionals. Cal, doncs, una correspondència fiscal horitzontal per tal que l'economia de les àrees subdesenvolupades pugui millorar-se, cosa que interessa als catalans, i una correspondència vertical per tal que creixin els nostres ingressos d'acord amb les nostres necessitats".

NO HEM RENUNCIAT A RES

Agustí de Semir fou potser el qui va fer cara a les expectatives del públic més directament. Conscient que parlava davant d'estudiants va emplaçar el jovent a "ensenyar els grans" i va fer saber que el règim especial, "per bé que és una mena d'ortopèdia jurídica", pot servir per a mobilitzar l'home independent; "els grups més porucs de la nostra societat s'adonen que el canvi és necessari quan apareix l'ortopèdia".

Agustí de Semir va defensar aferrissadament els "homes del set de novembre" que decidiren de reivindicar per a Catalunya l'Estatut del 32, tot advertint que era una reivindicació mínima i provisional. "Volem —va dir— que Catalunya discutís des de les seves institucions i no pas les seves institucions. No creuen, doncs, que vam renunciar a res. L'Estatut del 32, que no és negociable, és només un punt de partida, i, si bé t'home pot creure que la fórmula pot ésser a la llarga diferent, tots hem de coincidir en aquesta reivindicació mínima".

Anàlisi del règim jurídic de l'Estatut

Joan Raventós i Josep D. Guàrdia Canela parlaren ahir sobre "l'Estatut de Catalunya i el Dret Públic" en la tercera sessió de conferències sobre l'Estatut d'Autonomia de 1932, que es pronuncien al Col·legi d'Advocats de Barcelona.

Va iniciar l'exposició el professor Guàrdia Canela, advocat membre de l'Acadèmia de Jurisprudència i professor de Dret Civil de la Universitat de Barcelona, que aclarí la seva perspectiva d'analista tècnic del text estatutari, sense presentar, per tant, una visió crítica de partit ni de tendència política.

Des d'aquesta òptica, el professor Guàrdia va iniciar el seu plantejament precisant que l'Estatut no podia ser considerat ni com una carta atorgada ni com una concessió gràcia del Poder Estatal, sinó pel cap baix, com una llei pactada entre dos poders. Després de l'explicació del terreny jurídic en què es va produir el text de l'Estatut del 1932, criticà dues lleis especialment lligades a l'acció posterior del Govern Central contra aquest estatut pactat: la del 2 de gener de 1935, que responia al text de suspensió temporal de Garanties constitucionals del 6 d'octubre de 1934, i la Llei del 5 d'abril de 1933.

Va estudiar seguidament l'autonomia legislativa de Catalunya examinant la trajectòria d'aquesta facultat des de l'Estatut de 1931, anomenat de Núria, i la Constitució de la República, i tal com va quedar en el text pactat de 1932.

Per acabar, el professor Guàrdia Canela va fer una anàlisi sobre l'actuació del Tribunal de Garanties

constitucionals en relació amb Catalunya.

L'ESTATUT DE REGIM INTERIOR DE 1933

L'actuació de Joan Raventós, advocat i personalitat destacada de Convergència Socialista de Catalunya, va dedicar la seva exposició a l'Estatut Interior de Catalunya de 1933. Llei Municipal i Llei de Cooperatives, tots tres punts molt relacionats amb l'ideari autogestiu de l'orador, si bé es va mantenir en tot moment en els termes d'una objectiva valoració tècnica dels temes.

—Quin esperit va inspirar les directrius fonamentals de l'Estatut Interior de 1933?

—Per dir-ho amb dues paraules, l'Estatut de Catalunya anomenat Interior, i que fou presentat un any després que Catalunya hagués hagut de pactar amb el poder central de l'Estat Espanyol l'Estatut del 1933, va ser una mena d'intent de desentortillar aquest Estatut pactat per tal d'aproximar-lo una altra vegada a les característiques de l'Estatut plebiscitari el 1931, el de Núria.

—Com a socialista, creieu que un futur text constitucional hauria d'incloure les bases per a l'organització del País segons un model socialista?

—I tant que sí, per això l'exclusivitat de les lleis mercantils i fiscals per part del poder de la República, crec que és un tema a reconsiderar i que s'hauria de plantejar, com a mínim, el que preven en aquestes matèries l'Estatut del 1931.

A. ARTIS - J. RENDE

arriba el
super-canguro

XALETS

Amb 80.000 pams² de terreny amb moltíssims pins
Fantàstiques panoràmiques, aigua i llum
Prop de Montserrat
per 790.000 pessetes

Des de 75.000 ptes. ENTRADA
I 11 ANYS DE FACILITATS

ENTREGA IMMEDIATA

Informes tel. 246-37-39 (de 4.30 a 8.30)

Jocs Florals de la Llengua Catalana

Se celebraran el segon diumenge d'octubre a Lausana

Enguany és la tercera vegada que una ciutat de la Confederació Helvètica obre les seves portes a la Gaia Festa. Aquesta se celebrarà el dia 10 d'octubre vinent a l'aula del Palais de Rumine (Universitat de Lausana), sota el patrocini de Casa Nostra (Associació de gent de parla catalana a Suïssa i a Alemanya), i és organitzada pel Centre Català de Lausana.

La Comissió Organitzadora està formada per Albert G. Tapias, president; Silveri Kirchner, secretari; Francesc Bellmunt, tresorer; Teresa Bisbal de Montmany, Pere Cañome-ras, Lluís Costa, Antoni Cuéllar, Albert Farrés, Joan Gombao, Pau Mas, Francesc Montmany i Jaume Serra, membres.

La correspondència pot adreçar-se a Caise Postale 200; CH-1020 Renens, i els xecs postals a Jocs Florals 10-1297 Lausana.

UN LLARG EXILI

Amb una tenacitat admirable de més de trenta-cinc anys, els Jocs Florals de la Llengua Catalana passen, un any i un altre any, d'Amèrica a Europa i d'Europa a Amèrica, tot esperant el passaport definitiu que els retorni als Països Catalans. Heus ací les ciutats que els han acollit fins ara:

Buenos Aires, 1941.
Ciutat de Mèxic, 1942.

Jocs Florals de Barcelona

La Flor Natural, per a mossèn Joan Montalà

En el marc del Saló de Cent de l'Ajuntament van tenir lloc diumenge els Jocs Florals de Barcelona, que feien enguany la seva CXVIII edició, des de la seva restauració el segle passat.

A les sis de la tarda entraven al Saló el capità general de Catalunya, tinent general Coloma Galle-gos, i el batlle, Joaquim Viola, sota els acords de l'Himne del rei Joan.

El discurs presidencial fou pronunciat per Josep M. Pi i Sunyer un cop obert l'acte per l'alcalde. Pi i Sunyer es va disculpar pel fet que, en trobar-se sota vigilància mèdica, no podia pronunciar el personalment el discurs que havia preparat, i que va ser llegit per Octavi Saltor. En el parlament s'assenyalava que "aleshores com avui, com digué Victor Balaguer i ha recordat Albert Manent, els Jocs Florals de Barcelona no tenen ni poden tenir la idea política d'un partit determinat". Es basava després el discurs en tres punts essencials: una referència als Jocs Florals de l'any 1867, la glossa dels centenaris del naixement de Cambó i Casals i del cinquantenari de la mort de Gaudí.

EL VEREDICTE

Tot seguit fou llegida pel secretari del jurat, Pere Vives i Sarri, la memòria reglamentària allusiva a les personalitats mortes en el curs de l'any transcorregut des de la festa del 1975, i tot seguit, el veredict.

Els guanyadors dels Jocs Florals d'enguany han estat els següents: la "Flor Natural", fou per a mossèn Joan Montalà, per la seva composició "Desig al rem", glossa de l'amor com un llarg camí ple d'esforços. Mossèn Montalà va fer la seva entrada al Saló de Cent acompanyat per la reina de la festa, Maria del Mar Raventós. L'"Englantina" fou adjudicada a Lluís Gassó i Carbonell, per la seva composició "Ciutat oberta", glossa de la Ciutat Comtal a través dels seus monu-

Santiago de Xile, 1943.
L'Havana, 1944.
Bogotà, 1945.
Montpeller, 1945.
Westminster (Londres), 1947.
París, 1948.
Montevideo, 1949.
Perpinyà, 1950.
Nova York, 1951.
Tolosa de Llenguadoc, 1952.
Caracas, 1953.
São Paulo, 1954.
San José de Costa Rica, 1955.
Cambridge, 1956.
Ciutat de Mèxic, 1957.
Mendoza (Argentina), 1958.
París, 1959.
Buenos Aires, 1960.
L'Alguer, 1961.
Santiago de Xile, 1962.
Montevideo, 1963.
Perpinyà, 1964.
París, 1965.
Caracas, 1966.
Marsella, 1967.
Zúric, 1968.
Guadalajara (Mèxic), 1969.
Tübingen (Alemanya), 1970.
Brusselles, 1971.
Ginebra, 1972.
Ciutat de Mèxic, 1973.
Amsterdam, 1974.
Caracas, 1975.

CARTELL DE PREMIS

Premis tradicionals de poesia. — La Flor Natural, dotada amb mil cinc-cents francs suïssos.

L'Englantina d'Or, dotada amb mil francs suïssos.

La Viola d'Or i Argent, dotada amb mil francs suïssos.

Premis extraordinaris. — Prat de la Riba: dos-cents dòlars al millor treball sobre la vida econòmica o jurídica de Catalunya.

Pompeu Fabra: cinc-cents dòlars al millor treball sobre la vida del mestre o sobre el millorament del nostre idioma.

President Companys: cinc-cents dòlars al millor treball de caràcter històric que estudiï els moviments liberals i democràtics als Països Catalans.

President Macià: cinc-cents dòlars al millor treball o composició, en prosa o en vers, sobre tema lliure.

Salvador Seguí: cinc-cents dòlars al millor treball (monografia, biografia, etc.) relatiu a la història del moviment obrer de Catalunya.

Pau Casals: cent dòlars al millor treball musical o literari sobre la dansa catalana o de composició en general.

August i Carles Pi i Sunyer: cinc-cents dòlars al millor treball de caràcter històric o científic.

E. Vilanova: tres-cents francs francesos a la millor obra de teatre breu (un acte).

Victor Català: dos-cents dòlars al millor recull de contes o narracions en prosa.

Catalònia: cinc-cents dòlars al millor estudi sobre els Països Catalans en règim d'independència.

Anglo-Catalan Society: vint-i-cinc lliures esterlines a la millor traducció inèdita al català d'un poema o conjunt de poemes de l'anglès, o bé a un estudi inèdit sobre les relacions culturals o històriques entre la Gran Bretanya i els Països Catalans.

Alguer: un trofeu, ofert pel Centre d'Estudis Algueresos, al millor treball sobre els Països Catalans. Aquest premi és per a nois i noies menors de divuit anys.

Els treballs han de lliurar-se fins l'onze de setembre a l'apartat de correus 630, Barcelona.

El consistori o jurat és format per Joan Triadó, president; Ramon Sugranyes de Franch, Alexandre Cirici-Pellicer, Josep M. Castellet, Fèlix Cucurull, Albert Manent i Xavire Fàbregas, que actuarà de secretari.

Per a una maternitat lliure i responsable

Unes 300 dones es manifestaren a Barcelona

El darrer diumenge, "dia de la mare", es van concentrar unes tres-centes dones davant la Maternitat de la Travessera de les Cortes. Portaven una gran pancarta amb l'eslogan: **Anticonceptius lliures i gratuïts**, i una altra que demanava: **Avortament lliure**. Després, van iniciar una marxa per lesavingudes de Carles III i de Madrid, carrer de Tenor Massini i carretera de Sants fins a la plaça de Salvador Anglada, on va ésser llegit el manifest següent:

Avui, "dia de la mare", volem reivindicar el dret de totes les dones de poder decidir quan i com ésser mares.

1. Creiem indispensable denunciar la marginació social de la mare soltera, "culpable" d'una falta "irreparable" que la doble moral burgesa, d'acord amb els seus principis patriarcal, no sanciona en l'home, el qual generalment rebutja la dona i el fill sense reprova social explícita. D'altra banda, els problemes de reinserció laboral de la mare soltera són molt importants i determinen la seva vida futura: un estudi sobre la prostitució ens revelaria quantes mares solteres sense formació professional ni base cultural s'hi han vist abocades per manca d'altra sortida.

2. Pel que fa a les institucions creades per a la reinserció social de les mares solteres, s'ha de denunciar el seu caràcter "caritatiu" i "redemptor", on la humiliació constant és la tònica utilitzada, que les invalida i les fa fins i tot negatives. Denunciem també el tracte quasi penitenciar, així com la insuficiència sanitària i mèdica de la Maternitat de Barcelona.

3. Exigim els mateixos drets per als fills legítims, il·legítims i naturals, així com l'abolició de la pàtria

postestat, que dona al pare el dret d'apropiar-se d'un fill del qual, en els primers anys —i els més durs— de vida, s'ha ocupat generalment la mare, tant en el cas de matrimonis com en el de fills il·legítims, la qual es veu així arraconada a un paper reproductor.

4. La recepta i venda lliure d'anticonceptius a càrrec de la Seguretat Social respondria al dret de la dona a disposar lliurement del seu cos, a una vida sexual gratificant —sense por d'egridadeses, no desitjades— i a una maternitat conscient en bé propi i dels fills.

5. La legalització de l'avortament, que només reflectiria i reconeixeria una pràctica social molt arrelada, sumament perillosa en condicions de clandestinitat per manca d'higiene, preus desorbitats, penalització indiscriminada que no considera ni tan sols atenuants es malformació del fetus, la gravidesa després d'una violació, el perill de la vida de la mare, etc. Sembla lògic també d'esperar una reducció considerable del nombre d'avortaments amb la legalització dels anticonceptius i amb la seva difusió generalitzada a través de campanyes d'informació sobre aquesta qüestió.

Aquest manifest es concreta en els punts següents:

— Drets iguals per als fills legítims, els il·legítims i els naturals.

— No a la pàtria potestat paterna: els mateixos drets i obligacions envers els fills per part del pare i de la mare.

— Legalització de l'avortament.

— Venda lliure i gratuïta d'anticonceptius a càrrec de la Seguretat Social.

Després de llegir aquest text, la manifestació es va dissoldre a la rambla Canaletes i baixà pacíficament cap a Colom, on es dissolgué.

VILANOVA I LA GELTRU

Venc Pis per estrenar, superfície 82 m², situat Gran Plaça Central Zona Residencial i a 200 m. Platja. - Terrassa cara al mar amb excellent vista i molt soleiat. Telefonar al 953 32 77. Barcelona

COMPRO

LLIBRES ANTICS I MODERNS

LLIBRERIA PUVILL

Boters 10 Palla 29 Tel 318 29 86
Jaume I 5 Tel 302 68 94
Barcelona-2

AGRUPACIÓ MÚTUA DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

MUTUALITAT DE PREVISIÓ SOCIAL

(Fundada el 1902)

Avinguda José Antonio Primo de Rivera, 621 - Telèfon 318 18 00 Barcelona-10

D'INTERÈS PER ALS SOCIS

Aquesta Entitat recorda a tots els seus associats que tenen més de 50 anys i que no figuren inscrits a totes les Seccions existents, o que no pertanyen al Grup d'Alta Cirurgia, o que no estan adherits a la totalitat de les Seccions de què consta aquest Grup, que el període de jubileu que es va obrir el dia 16 de febrer proppassat, finalitzarà el dia 15 del mes corrent, a les 14 hores.

No podem acceptar ni tenir en compte cap sol·licitud que ens arribi després de l'esmentat 15 de maig.

Totes les sol·licituds es tramiten al nostre Edifici Social, Avinguda José Antonio Primo de Rivera, 621 (cantonada Via Laietana) Barcelona-10, cada dia feiner, de les 8 a les 14 hores.

XALETS PRACTIC
Mandi, 62-BARCELONA

* SALVAT CATALÀ

Diccionari Enciclopèdic d'abast universal

SALVAT CATALÀ és un Diccionari Enciclopèdic d'abast universal, però que aprofundeix especialment en tot el que pertany als Països Catalans.

Obra àmplia, rigorosa i objectiva, SALVAT CATALÀ és un instrument d'estudi i de treball, avui indispensable, tant per a consultar qüestions científiques, tècniques, econòmiques, històriques, literàries, etc., com també per a acostumar-se a utilitzar correctament la nostra llengua més enllà dels termes més familiars i corrents. I no cal dir la utilitat que té per als qui comencen a conrear el català a l'escola.

SALVAT té una llarga tradició en diccionaris catalans —els més importants són els de 1904 i 1930— de la qual ha gaudit aquest que presentem avui, nova edició del que fou publicat l'any 1968, i que marcà una fita en la història cultural catalana.

SALVAT CATALÀ consta de 8 volums, amb 130.000 articles, 350.000 definicions i 12.500 il·lustracions a tot color.

SALVAT CATALÀ, per a totes aquelles persones que senten la cultura i la llengua catalanes.

SALVAT CATALÀ

Amb la Garantia
SALVAT

FARMACIES

EN SERVEI D'URGÈNCIA
Obertes de 9.30 del matí a 10 nit

- ANTICH. — Sant Pau, 44 (Junta Comerç)
- BENAVIDES. — La Nació, 40 (Ripollès)
- BONCOMPTE. — Gacela, 8 (La Guineueta)
- BOSCH. — Mallorca, 176 (Muntaner)
- CAMBRA. — Rda. Guinardo, 44 (Lepanto)
- DALMAU. — Paris, 111 (Avda. Sarrià)
- DURAN. — Pelayo, 9 (Balmes)
- FONT. — Via Augusta, 242 (Ganduxer)
- GUITART. — Amílcar, 7 (P. Fabra i Puig)
- MARCH. — Mallorca, 312 (Girona)
- ORRANANOS. — Burgos, 68 (J. Florales, 91)
- PADRO. — Passeig Port Franc, 226 (Prop Minería)
- PALAU. — Mora d'Ebre, 42 (Bjda. S. Mariano)
- RAMIREZ. — Av. S. Ramón Nonato, 23 (C. Collblanc)
- RECHE. — Pere IV, 564 (Prop Prim)
- SOLSONA. — Pça. Libertad, 9 (Mercat)
- TOUS. — Caixans, 4-6 (Conca de Tremp)
- VALLES. — Rbla. Mercedes, 26 (Larrard)
- VILLAMOR. — Tisso, 4 (Avd. Meridiana)

Obertes tota la nit fins a les 9.30 del matí

- CENTRE D'ESPECIFICS
- FARMACIA VILARDELL T. 318 26 88 Avd. Gran Via, 650 cant. Laletana
- CENTRE ESPECIFICS SAN JUAN
- FARMACIA GARCIA PERALTA Passeig Sant Joan, 53. T. 225 04 36
- CENTRE ESPECIFICS DURAN
- Pelayo, 9. T. 317 65 83
- FARM. M.ª D. RIGAU. T. 215 36 33
- València, 278 (Passeig Gràcia-Laletana)
- FARMACIA JORGE FERRER BATLLES T. 218 89 89 Aribau, 179 - Diag. T. 213 41 83
- FARM. JORGE RENUAU MARTI S. Ant. Abat, 44. T. 242 21 39
- FARMACIA M. MISERACHS
- Lauria, 51. T. 318 34 94
- FARMACIA A. SOLSONA
- Plaça Libertad, 9. T. 228 47 27
- (Entre Gala Placidia i M. Gràcia)
- FARMACIA S. MARCH GODAY
- Mallorca, 312. T. 257 69 44
- FARMACIA TURO PARK. T. 228 85 98
- Fernando Agulló, 4 (jardí Turo)
- FARMACIA HAUSMANN. T. 247 85 87
- Arimon, 22 (S.G.) prop Muntaner
- FARMACIA RAMOS. T. 217 19 06
- Santaló, 3, cantonada Travessera
- FARMACIA MERIDIANA V. SAVAL
- València, 621 prop Metro Clot
- FARMACIA J. MAS GRAU
- Carme, 23. T. 301 47 76
- FARMACIA C. SABALA. T. 253 54 69
- Urgell 95 (chaf. C. Cto.)
- FARMACIA CENTRE ESPECIFICS JOSE
- FARMACIA N. FONT PI T. 211 94 50
- Via Augusta, 242 (Modolell-Gandúixer)
- PALMES. T. 230 11 20
- Berlin, 71 prop a Numancia
- FARMACIA M.ª ASUNCION ROSET ELIAS
- Deu i Mata, 96 (Entença) T. 259 12 52
- FARMACIA CENTRE ESPECIFICS A. ESTRANY
- Nàpols, 258 (Provença) T. 257 90 52
- FARMACIA ESPECIFICS C. MALLOL
- Fernando 7, prop Rambles. T. 317 22 88
- FARM. J. BOSCH DE BASEA T. 253 17 40
- Muntaner, 103 - Mallorca, 176
- FARM. FERRE ESCRIVA. T. 340 95 20
- Pacifico, 63 (Pegaso-Meridiana)
- FARMACIA CENTRE D'ESPECIFICS A. SALES OROMI T. 227 45 00
- Lesseps, 11 (M. Pelayo) aparcament fàcil
- FARMACIA ALBERTO SOLDEVILA T. 250 45 72 Loreto, 20. T. 230 77 66 prop C. Sarrià
- F. DOCTOR J. FERNANDEZ CARDONA
- Concepció Arenal, 124. T. 251 46 27
- FARMACIA CENTRE ESPECIFICS
- ANTONIO LAUROBA. T. 203 64 29
- P.ª Mahuel Girona, 56 cant. Cap. Arenas
- FARMACIA C. DALMAU. T. 230 07 08
- Paris, 111, cantonada Avda. Sarrià
- METGES D'URGÈNCIA 321 21 21
- Centre Av. Sarrià, 30 321 21 21
- Ambulàncies 321 21 21
- METGES D'URGÈNCIA 212 85 85
- AMBULANCIES 212 84 84

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

Una autèntica festa major popular

El Centre Social de La Florida, conjuntament amb la Delegació del barri de l'Associació de Veïns de La Florida, Pubilla Casas i Can Vidalet, i la Llibreria La Florida, treballen en la preparació, per al proper mes de juny, d'una Festa Major, autènticament popular en el barri.

Primer va ésser la Setmana Cultural, que organitzava l'Ajuntament, que va ésser qüestionada per les entitats cíviques de la ciutat, i va rebre moltes crítiques en un principi, fins que aquest any s'ha convertit en una "Primavera Cultural".

Es un fet real, que a mesura que la vida associativa i ciutadana es revitalitza, les festes "oficials", que històricament eren les úniques possibles, passen a segon pla i es potencien les conegudes com a "populars", que encara que deficientment muntades i amb pocs mitjans econòmics, tenen una participació molt alta dels veïns del barri.

Això es el que ha passat aquests dies en la Festa organitzada pel Centre Social de La Florida i la Llibreria La Florida, en què, a més dels stands de venda de llibres, van tenir molt d'èxit una ballada de sardanes, amb cobla i tot. Es van repartir milers de banderins que demanen més cultura per al barri, es van fer titelles per els infants i un concurs de dibuixos artístics.

Aquestes activitats de la Festa del Llibre es varen fer en un descampat, que l'Ajuntament va netejar després de quasi una dotzena de viatges dels joves del Centre.

El presupost per a les activitats

d'aquestes diades era de 32.000 pessetes, de les quals l'Ajuntament n'ha aportat 15.000

INTOXICACIO

Un total de cent sis persones —entre professors i alumnes— han resultat intoxicats en una escola de l'Hospitalet de Llobregat, després d'haver menjat aliments en condicions dolentes. El servei de menjador de l'alludit col·legi, junt amb els d'altres de la mateixa zona, és assortit per una agència. Professors i alumnes van ésser atesos a la residència "Francisco Franco" des d'on van tornar a llurs domicilis.

M. D. CALVET

Pagament ràpid de les expropiacions
Peticions de Cambra Oficial Agrària de Barcelona

La Cambra Oficial Sindical Agrària de Barcelona acaba de reunir-se en sessió de treball, havent acordat, entre d'altres punts, de mostrar la seva disconformitat pels preus agraris fixats pel Govern i per tota la seva política agrària, que ignora l'autèntica realitat en què es mou el pagès.

També ressaltaren que els preus de la llet són ruinosos per als ramaders, i que el problema s'agreuja del fet que els ramaders no poden vendre llet fresca directament al consumidor. Al mateix temps es denuncià l'existència d'escorxadors sense desinfectar i de pesta porquina.

Cal assenyalar, pel seu interès, que se sollicita que es deneguin les ampliacions de zones urbanes a molts municipis, ja que aquestes ampliacions fan impossible la tasca de mantenir explotacions agràries per causa de l'augment d'impostos. Finalment, denunciaren la insuficiència de les prestacions de la Mutualitat Nacional Agrària i la necessitat que s'implanti una assegurança d'atur per al sector agrari.

PREUS RUINOSOS

També estudiaren altres temes, entre els que cal assenyalar el de les expropiacions que es realitzen amb motiu del desviament del Llobregat i de l'ampliació de l'aeriport, sol·licitant un pagament prest de les mateixes.

BALANÇ
I
FALLIDA.

Venem seguretat.
CREDITO Y CAUCION

Enguany han fet fallida milers de negocis de tot el món.
Se'ls va endur la incertesa, el risc, la inseguretat.
Empreses que semblaven rendibles, tancaven davant l'excés de passiu.
Potser el vostre negoci continua

essent pròsper, però, qui us assegura que serà sempre així?
Crèdit i Caució a través d'una pòlissa, elimina riscos.
La millor cosa que podeu comprar en aquests moments per a les vostres transaccions és seguretat.
Us en venem.

CREDITO Y CAUCION
Comerç sense risc.

TIEMPO/BRDO

BOIRA I CIA., S. A.

Ens plau saludar tots els amic i clients dels Països Catalans, amb motiu de l'aparició d'AVUI, primer diari en català després de trenta-set anys.

Boira i Cia. S.A.

Primer fabricant de serres per tallar metalls, amb 50 anys d'experiència.

Serres per a màquina, de mà, arcs de serra, serres de cinta, de calar, etc.

Boira - 2

Tota mena d'"estrís" per a màquines electroportàtils i utilitatge divers per al "BRICOLAGE"

Demaneu els nostres catàlegs

Fàbrica: Ctra. Martorell a Olesa, Km. 4,300, telèfon 875 10 50 Ext. 533
Oficines: Secretari Colom, 64-68, telèfon 219 79 31 - BARCELONA-12
MARTORELL (Barcelona)

ORGANITZACIO CENTRAL: Raimundo Fernández Villaverde, 61 MADRID-3
SUCURSALS: VALENCIA: Avda. Barón de Cárcer, 34 - BARCELONA: Provença, 216 - BILBAO: Gran Vía, 53 - LA CORUNYA: Real, 87
LAS PALMAS: Pl. Ingeniero León y Castilla, 40 - OVIEDO: Conde de Toreno, 4 - SEVILLA: Pl. Nueva, 8 dupl

TARRAGONA

Depriment situació dels camperols

Denúncia de la Comissió rural de Justícia i Pau

La Comissió del Món Rural del secretariat de Justícia i Pau de Tarragona ha fet públic un comunicat sobre la greu situació del camp a les comarques de la província.

Parla de la depriment situació de les famílies camperoles que s'allunyen com més va més del lloc insubstituïble que els pertany dintre de la comunitat provincial en què viuen i resten molt enrera en l'aspecte social dels habitants de la ciutat, quant a nivell de vida, seguretat social, serveis, etc. Tot això provoca una més forta discriminació social.

Les reivindicacions dels pagesos, no s'han d'interpretar com un enfrontament dels homes del camp amb els consumidors, sinó ben al contrari, ja que la lluita comuna contra aquesta situació es dirigeix vers el fet comercial, legal i administratiu, fets que, en definitiva, perjudiquen uns i altres.

CAL EXPORTAR L'OLI

La situació dels olis, concretament a les Garrigues, és ben coneguda, així com els problemes que hi ha

RIPOLL

La pressió popular enerva el batlle

La carta que vint entitats i més de dos-cents particulars havien escrit a l'ajuntament arran de les darreres eleccions de febrer demanant un procés de democratització, no podia restar paper mullat.

Per això, en constatar el temut "silenci administratiu", les entitats s'han tornat a mobilitzar i exigeixen i reclamen enèrgicament una respos-

LLEIDA

Empresaris pessimistes per situació econòmica

El Consell d'Empresaris de Lleida ha fet pública una nota en la qual denuncia, un cop més, el desequilibri que existeix entre els costos de producció i els preus de veritat.

En general, les previsions per als tres sectors econòmics són pessimistes, llevat del subsector de la ramaderia.

La situació precària de la fruita a les acaballes de l'any passat s'ha aguditzat com a conseqüència d'unes importacions innecessàries —sobretot pel que fa referència als préssecs— i de les males collites de cereals. Concretament, la falta de pluges ha malmès el 30% de la collita. Pel que fa al sector industrial, s'assenyala la situació estacionària de l'atur forçós i la influència que el procés inflacionista ha exercit en els sectors del metall i de la construcció, els més perjudicats. Finalment, i pel que es refereix al sector de serveis, la zona nord de la província ha tingut un nivell d'ocupació del 70%, percentatge que sembla acceptable, mentre no ha passat la mateixa cosa a la zona centre-sud, i així ha continuat un desequilibri que ja ha esdevingut tradicional.

ANTONIA MALLO

JOSEP MARIA FERRER-ARTI

ASCENSORS APEL FUNCIONA

APEL, S. L. Avda. Enllaç Vicenç Martorell, n.º 3 CORNELLÀ
Tel. 377 39 49

Especialistes en el manteniment d'ascensors i muntacàrregues

Granollers, "ciutat pubilla"

Fou llegit un missatge de mossèn Xirinacs

Ahir es varen celebrar a Granollers els actes de proclamació de la Ciutat Pubilla d'enguany, com a cloenda de la Caravana de la Sardana que ha recorregut bona part de les terres del Principat.

De bon matí, a la Porxada, l'Obra del Ballet Popular, realitzava l'acte oficial de la proclamació i la ciutat de Granollers feia ensem el de proclamació de la Pubilla de la Sardana, la senyoreta Marina Garrell; però la població potser no tingué coneixement real de l'inici de les festes fins el moment que la Caravana de la Flama de la Sardana, amb música de sardanes i la cridada eixordadora del clàxon dels cotxes, feia la seva entrada en un circuit que la portaria al peu del Monument a la Sardana, que s'inaugurava en aquell moment. Aquest monument és obra original de Joan Ricard i Maimir, de Taradell, i per mitjà de dues grosses mans, simbolitza l'amor fraterno de la sardana són les mans, qui la poden simbolitzar millor que altra cosa. La inauguració s'amenitzà amb els castells humans aixecats per Castellers de La Roca i Barcelona.

El proper acte important seguia al Pavelló Municipal d'Esports, a mb l'actuació de l'Orquestra i Cobla Municipal de Barcelona, dirigides pel mestre Antoni Ros Marbà. El programa comprenia la Suite Empordanesa en sol major, de Juli Garreta (una de les seves obres cabdals); la sardana La Roca Ferrada, del mateix Ros Marbà, i l'estrena de l'obra Empúries, escrita pel mestre granollerí Josep Maria Ruera i Pinart, Premi Ciutat de Barcelona 1971, conjunt de quatre poemes simfònics, en els quals Ruera demostrà que no per atzar és avui un dels nostres millors compositors. Creien que els especialistes musicals reflectiren adequadament la importància de l'obra. Val a dir que potser el lloc no era el més adequat per a l'actuació d'una orquestra, amb un públic no tot el melòman i, per tant, a vegades distret. Al Mestre Ros Marbà li calgué acusar alguna vegada aquesta circumstància.

Dintre l'acte es procedí a la lectura dels Premis a la Sardana atorgats en aquesta diada per l'obra del Ballet Popular; a l'entrega de la Medalla al Mèrit Sardanista, que s'adjudicà a Juli Sancilimens i Juscapsa, de Manresa (distinció plenament merecida); a la lectura del Missatge al Món Sardanista, del qual era autor en Lluís Maria Xirinacs, i a la lectura de la Llicència Magistral, que pronuncià el senyor Josep Verde i Aldea.

Els actes populars proseguiren a la tarda, al Parc Municipal, amb un aplec de sardanes i l'actuació de les cobles Infantil i Jovenil de Blanes, Lluïsos de Taradell i La Principal de La Bisbal.

ABSENCIA D'UNA PUBILLA

Abans d'acabar cal fer menció de l'absència als actes, de la Pubilla de la Sardana de Torroella de Montgrí, la Maria Teresa Pujol i Senovilla que, acompanyada de tot el seu seguici, abandonà Granollers a mig matí, i no assistí a cap altre acte que a la inauguració del Monument i a la part musical de l'acte públic. No puc facilitar als lectors versió dels fets, ja que en el dinar de germanor s'intentà que tot es desenvolupés amb normalitat, quan de fet hi havia gran quantitat de seients buits. Sembla que fou un moviment de protesta que, d'una o altra manera, deixà una recança en els actes del Pubillatge de Granollers. El fet que es produís la momentània detenció d'alguns joves de Torroella que repartien octavilles a favor de l'Assemblea de Catalunya sembla que també va influir en la retirada. Però considerem que la línia sardanística de Granollers, i l'ànim entusiasta tan per part dels granollerencs com dels torroellencs, mereixia una explicació a uns fets que considerem importants. Al dinar

de germanor hi faltaven molts germanors, i no semblava pas, que ningú els trovés a faltar. No és pas aquesta la idea del Missatge d'en Xirinacs.

JOSEP VENTURA

PREMIS

Sardana inèdita, Premi "Josep Coll i Ligora", amb 10.000 pessetes, per l'obra Calonge, bell recer, original de Ramon Vilà.

Sardana Premi "Torroella, Ciutat Pubilla", a la sardana Himne a Lloret, escrita per Jaume Cristau. Premi instituit amb 5.000 pessetes.

Sardana Premi "Obra del Ballet Popular", a l'original de Ricard Viladesau, A En Pep de la tenora. També instituit amb 5.000 pessetes.

Disc de música per a cobla, a l'editat per la marca Impact, gravat per les cobles Montgrins, Caravana i Coral Polifònica de Girona, sobre sardanes del Pubillatge torroellenc.

Estudi històric, a l'Agrupació Sardanista de Vic, pel seu programa del 50è Concurs de Colles Sardanistes.

Estudi literari, al conjunt de treballs del programa del 19è Aplec de Girona, editat per Amics de la Sardana de Girona.

Estudi social, al conjunt de butlletins Anella, que publica l'Agrupació Sardanista de Granollers.

Estudi musical, desert.

Fotografia, a l'obra presentada per Bent Alamon, de Torregrossa.

Guió radifònic, a Ràdio Vic i al guionista de Tres i fora, Manuel Sorribes.

MISSATGE DE XIRINACS

"Aquest any és especial. Molts, abans que jo, us han cantat les lloances de la dansa de Catalunya, han anat acumulant floretes per a tan bella dama, en aquesta diada, cada any repetida, de la Ciutat Pubilla de la Sardana.

"Avui cal parlar d'una altra Sardana, d'una altra rotllana, trencada des de fa quaranta anys i que encara avui no ha pogut ésser reconstruïda: la unió de tots els homes d'un poble agermanats en una tasca comuna, la gran Sardana de tots partida en dos trossos durant tant de temps. Potser un dels trossos podria seguir ballant pel seu compte. El cercle fóra més petit, però es podria tancar el cercle. L'altre tros roman esmicolat i esbarriat en moltes presons d'Espanya, en molts països d'exili, en molts amagatalls de clandestinitat, en moltes sancions i repressions i frustracions.

"Podríem refer el cercle de la vida col·lectiva, tot i que fóra més petit. Podríem intentar de tornar a muntar un poble democràtic, tot i que fóra un poble mutilat. Però qui voldrà ballar la Sardana festiva d'un poble unit i fraternal quan tants de germans —potser els millors— són absents? La joia se'ns glaça al cor.

"Per a aquesta Sardana, de què avui us parlo, manca un petit detall, sense el qual la dansa de la vida conjunta d'un poble esdevé impossible. Un petit detall que tots estem exigint en tot lloc i en tot moment, en llargues marxes pel carrer, en manifestacions que se'ns afiguren patètics intents impossibles de tancar la gran rotllana. Un petit detall que manté aturat el ritme del poble i que bloqueja les seves il·lusions més belles. NO! No volem ballar la dansa del nostre destí, mentre no hi siguem tots.

"Perquè torni el punteig fascinant i la trena de rialles i els colors a les galtes, perquè el poble català vulgui tornar a dansar, cal que, d'una vegada, en aquest any quaranta, la tenora penetrant, que tots esperem, retrobi aquella modulació, que tant l'acosta a la veu humana, i anunci, solemne, una sola paraula, el petit detall: L'amnistia!"

AGENDA

ALACANT. — 20,15 h. Conferència d'Alfons Cucó sobre el tema "Una síntesi d'història contemporània al País Valencià" a l'Aula de Cultura de la Caixa d'Estalvis d'Alacant i Múrcia.

BARCELONA. — 18: Inauguració V Assemblea de Consumidors a la sala d'actes de l'Agrupació de mestresses de Casa, Girona, 46, pel director general de Consumidors, Martín Fernández Palacios.

18: "Exposé de quelques-unes des démarches anthropologiques", a ISPA, Amigó, 17-19.

19: "Autocontrol de la publicitat", per J. J. Roman.

19: Conferència del professor Martín Almagro sobre "El temple de Debod, a Madrid, donatiu Govern egipci a Espanya", a l'auditori del Museu Marítim.

19.30: A l'Ateneu, conferència d'Eugeni Giral sobre "L'agricultura a Catalunya".

19.30: Sessió inaugural del XVII Curset de Dret Marítim, a la Cambra de Comerç, amb una conferència de l'advocat Joan Pascual Sanahuja sobre "El procés actual de codificació i lleis especials marítimes en Dret Comparat".

19.30: A l'Associació Nacional d'Enginyers Industrials, Via Laietana, 39, seminari sobre "La política econòmica i industrial continguda en el programa comú de l'esquerra francesa", a càrrec de Jean Perre Delilez, Christian Goux i Barthelemy Alcantara.

19.30: Taula rodona sobre "La família a la societat actual", a l'escola Llar, amb Matilde Bahima, Covadonga O'Shea, Rosend Chavarría, Ricardo Díez, i Pere Joan Viladrich, amb Fausto Gallego de moderador.

20: "Problemàtica actual de l'economia de les Illes", per Eduard Berenguer, a l'hotel Barcelona.

22.15: A la sala d'actes del CEC, Paradís, 10, conferència d'Eduard Lluís, amb diapositives, sobre l'Exposició Himàlaia-75, com a clausura del III Cicle de Projeccions d'Alpinisme Internacional.

CASTELLO. — 19 h. A la llibreria Garbell presentació per Manuel Sanchis Guarnier del seu primer volum de l'obra completa.

19.45: A la sala d'actes de la Casa de Cultura conferència del metge Alfred Rosales sobre el tema "Els viatges interplanetaris".

20 h: Conferència de Manuel Sanchis Guarnier a la sala d'actes de la Caixa d'Estalvis, sobre el tema "Nous enfocaments sociolinguístics al País Valencià".

MANRESA. — A la sala de la Caixa d'Estalvis Jesús Farrés i Bernaldo parlarà sobre "El subdotat en la societat".

PRAT DE LLOBREGAT. — A l'estatge social de la societat coral "Lo Llobregat de les Flors" conferència de Leopold Massó sobre el tema "Trascendència del Cant Coral".

VALENCIA. — 4.30: a la sala d'actes de la Facultat de Filosofia i Lletres conferència de Manuel Angel Conejero sobre el tema "Arquitectura del espai verde".

4.30: a la mateixa sala d'actes de Filosofia dissertació de Vicente Sánchez sobre el tema "Notas para una puesta en escena de 'As you like it'".

18 h: a la sala d'actes de Filosofia i Lletres parlarà Raimundo Fernández sobre "Los elementos simbólicos en el Teatro".

20 h: a l'Aula de teatre de Filosofia i Lletres representació de "El rey Lear" pel grup de teatre "El Globo".

20: a l'Aula Magna de la Universitat, "La cultura als barris alternatius municipals".

CAPDEVILA
JOIERS i ARGENTERS
A LA CIUTAT DE BARCELONA

BHISA Avui el seny català aconsella introduir el confort dintre mateix de casa.

Us instal·larem propà al vostre pis, a la vostra torre o a la vostra indústria.

BHISA
Catalunya, 94 Tel. 325 07 00
BARCELONA

PROPANO

EIVISSA

Els intermediaris agrícoles guanyen

La falta del mercat pagès perjudica els consumidors

El molt possible que a hores d'ara els pagesos d'Eivissa tinguin ja el suport de les cooperatives agrícoles de les Illes, suport que a la pràctica s'hauria de concretar en una gestió directa de l'Agrupació de Cooperatives davant el mateix governador civil de Balears per aconseguir un nou mercat pagès en aquesta illa al més aviat possible.

L'enderrocament del mercat d'Eivissa per decisió de l'Ajuntament va començar propiament el vint-i-quatre d'abril de l'any passat quan la Comissió Municipal permanent va decidir traslladar-se a l'exemple de la ciutat. Fins aquell dia, els pagesos que venien directament els seus productes als consumidors, fruien d'una concessió municipal que uns cinc anys abans els havia donat l'alcalde Matutes Juan. La decisió d'ara, promulgada per l'alcalde Tur de Tur de Montis, es basa fonamentalment en criteris urbanístics, car les instal·lacions del mercat eren

molt a prop de les muralles i dins dels clos de Belles Arts. Els pagesos van recórrer contra aquesta decisió municipal i, alhora, el batlle Tur de Montis els va prometre verbalment que l'acord de traslladar el mercat no s'executaria fins que els pagesos haguessin esgotat les vies legals. Així va arribar el proppassat onze de març, dia en què va tenir lloc a l'audiència territorial de Ciutat de Mallorca la vista del contenciós administratiu interposat pels pagesos contra l'Ajuntament de la vila. Uns dies més tard, es va fer pública la sentència i, segons Jesús García Varela, advocat dels pagesos, "les coses han quedat com de bon començament. Els tribunals han declarat improcedent el recurs dels pagesos, perquè l'acord de l'Ajuntament no té validesa".

INDIGNACIÓ I SORPRESA DELS PAGESOS

L'Ajuntament no va interpretar així la sentència i el proppassat dia

vint-i-tres, com ja vam publicar, va decidir enderrocar el mercat pagès gairebé per sorpresa. Ningú no s'ho esperava, entre altres raons, perquè la mesura na estat realment impopular i perquè hom confiava que el nou alcalde Carroña Tur no es decidiria per una acció dràstica fins que no pogués concedir als pagesos quelcom de millor. Va arribar llavors l'enderrocament, la protesta dels pagesos, l'assemblea general a sindicats i llurs peticions a l'Ajuntament, ratificades pel Consell Insular de Treballadors, en afirmar que era fonamental i de la màxima urgència per al camp de l'illa disposar d'un nou mercat pagès en un lloc cèntric de la ciutat. Totes aquestes peticions encara no han rebut cap resposta per part de l'Ajuntament, que ha perdut bon tros del seu prestigi després de la manera com ha actuat en aquesta qüestió.

Mentre l'acció va transcórrer per les vies burocràtiques, els pagesos es queixen que ja prop de la temporada turística, estan perdent molts de diners per no tenir un mercat pagès on puguin comercialitzar llurs productes. I es queixen sobretot del fet que, sense un mercat pagès propi, cauran de nou en mans dels comerciants i els intermediaris.

RAFAEL PASQUET

VALENCIA

La Fira, oberta des d'ahir

Des de les 10 del matí fins a les 8 del vespre és oberta, a partir d'ahir, la Fira Mostrari Internacional de València, que serà inaugurada demà dimecres a les 11 del matí pel vice-president del govern d'Afers Econòmics i ministre de Finances, Villar Mir.

L'actual edició ferial presenta dues noves característiques: orientació vers el consumidor i absència de sectorització. En relació amb el primer punt, l'expositor fabricant vol establir en el seu estand un contacte directe amb el comprador final, mitjançant degustacions i vendes de promoció. Aquesta activitat es combinarà amb la tradicional d'intercanvis comercials amb les cases distribuïdores. Respecte a la segona novetat, s'ha prescindit de la distribució per gestors especialitzats, encara que els productes siguin agrupats en seccions segons la seva naturalesa. Hi ha seccions de nàutica, transport comercial, alimentació, maquinària, habitatge, confort i diversos. Hi participen enguany Txecoslovàquia per mitjà de la cambra de comerç i de fires i exposicions de Breno, i Romania, que ho fa mitjançant Publiturisme, agència romanesca de publicitat turística, i de Prodexport-Fruexport, de productes alimentaris.

Aquest any s'hi presenten 112 expositors amb 426 estands, en sis salons del Palau de Fires que ocuparà una superfície de 7.000 m². La su-

perficie total de la fira és de 14.000 m². En aquest mateix lloc s'inaugurarà el dia 4, el congrés nacional de Marketing, presidit pel ministre d'Educació i Ciència, senyor Robles Piquer.

DIDASTECH - 76

També ahir es va obrir la 4.ª edició de la fira de material d'ensenyament i tècniques educatives que podrà ésser visitada pel públic fins al 9 de maig. Didastech-76 ha estat muntat en diverses sales del Palau d'Exposicions i ocupa una superfície de 20.000 m² amb 380 estands.

Amb la col·laboració de l'Ajuntament i Diputació Provincial de València es programaran una sèrie de visites de col·legis i d'altres centres docents. El ministeri de comerç dona tot tipus de facilitats als compradors especialistes en qüestions didàctiques, en especial als països sud-americans, per acudir a la fira.

El ministeri d'Educació i Ciència mantindrà una oficina consultiva on s'orienta sobre la mecànica educativa en les diverses àrees de l'ensenyament i es facilita informació sobre l'educació que han de respectar els equips didàctics.

Finalment, s'han programat uns col·loquis monogràfics i taules rodones patrocinades per la fira i organitzades per l'Institut de Ciències de l'Educació de València, adreçats als educadors.

EMILI PIERA

MENORCA

Protesta del Consell de Treballadors

Només un menorquí a la junta de la Residència

La junta de govern de la Residència Sanitària de Menorca és composta —entre d'altres persones— per quatre representants dels treballadors, dels quals tres són mallorquins i un és menorquí. Tot i que més greu és encara el cas d'Eivissa, on ni un eivissenc forma part de la junta de govern de la seva Residència Sanitària.

Les raons d'aquesta atzagaiada provenen, una vegada més, de l'absurda organització uniformista de l'estat espanyol, la qual no té en compte les marcades diferències entre una i altra regió, engolides totes per les "províncies" de tall borbònic.

El reglament de les institucions sanitàries de la Seguretat Social asenyala que les representants dels treballadors dins les juntes de govern de les Residències Sanitàries han d'ésser elegits d'entre els consellers provincials de l'Institut Nacional de Previsió, la qual cosa fa que, a una província discontinua i desigual com la nostra, li pertoqui, només, un menorquí dins el Consell Provincial, mentre que Eivissa no en té cap.

Així tenim, doncs, que al si de les juntes de govern de les Residències Sanitàries de Menorca i d'Eivissa han d'ésser treballadors mallorquins els qui defensin els interessos de menorquins i eivissencs; treballadors, per altra banda, que s'han de desplaçar "ex professo" de Mallorca en avió, i total per fer de comparases, ja que difícilment poden conèixer a fons el problema del treballador menorquí o eivissenc vivint a Mallorca.

El Consell Insular de Treballadors ha demanat que aquesta situació pugui corregir-se tot arbitràriament una normativa apropiada a les nostres necessitats. Es de destacar que la seva petició s'ha vist ben rebuda per les autoritats pertinents —segons se'ns ha manifestat. Tot seguit, alguns Sindicats han fet costat a la petició del Consell Insular i hom espera a Menorca una prompta solució del problema.

EL DRET A LA INFORMACIÓ

Per una altra banda, i davant la negativa del president del Consell Provincial, senyor Santos Ibáñez, a deixar que la premsa estés present a les reunions del Consell, el Sindicat d'Activitats Sanitàries ha acordat demanar a l'autoritat pertinent que, d'ara endavant, es doni entrada als periodistes a les reunions o, si més no —en els casos que aquestes siguin de caràcter intern—, que uns portaveus del Consell convoquin una conferència de premsa i se sotmetin a les preguntes dels informadors.

JOSEP M. QUINTANA

BREU

ALACANT.—A hores d'ara van augmentar els preus del pa, i els que ara són vigents a la capital i a les comarques alacantines són els següents:

Peça de 120 grams, 5 pessetes; peça de 250 grams, 10 pessetes; peça de 500 grams, 19 pessetes; peça de 1.000 grams, 36 pessetes.

Amb aquests nous preus, el pa ha experimentat una pujada prou considerable si tenim en compte que els antics preus eren més d'un cinquanta per cent inferiors als actuals, informa Pere Miquel Campos.

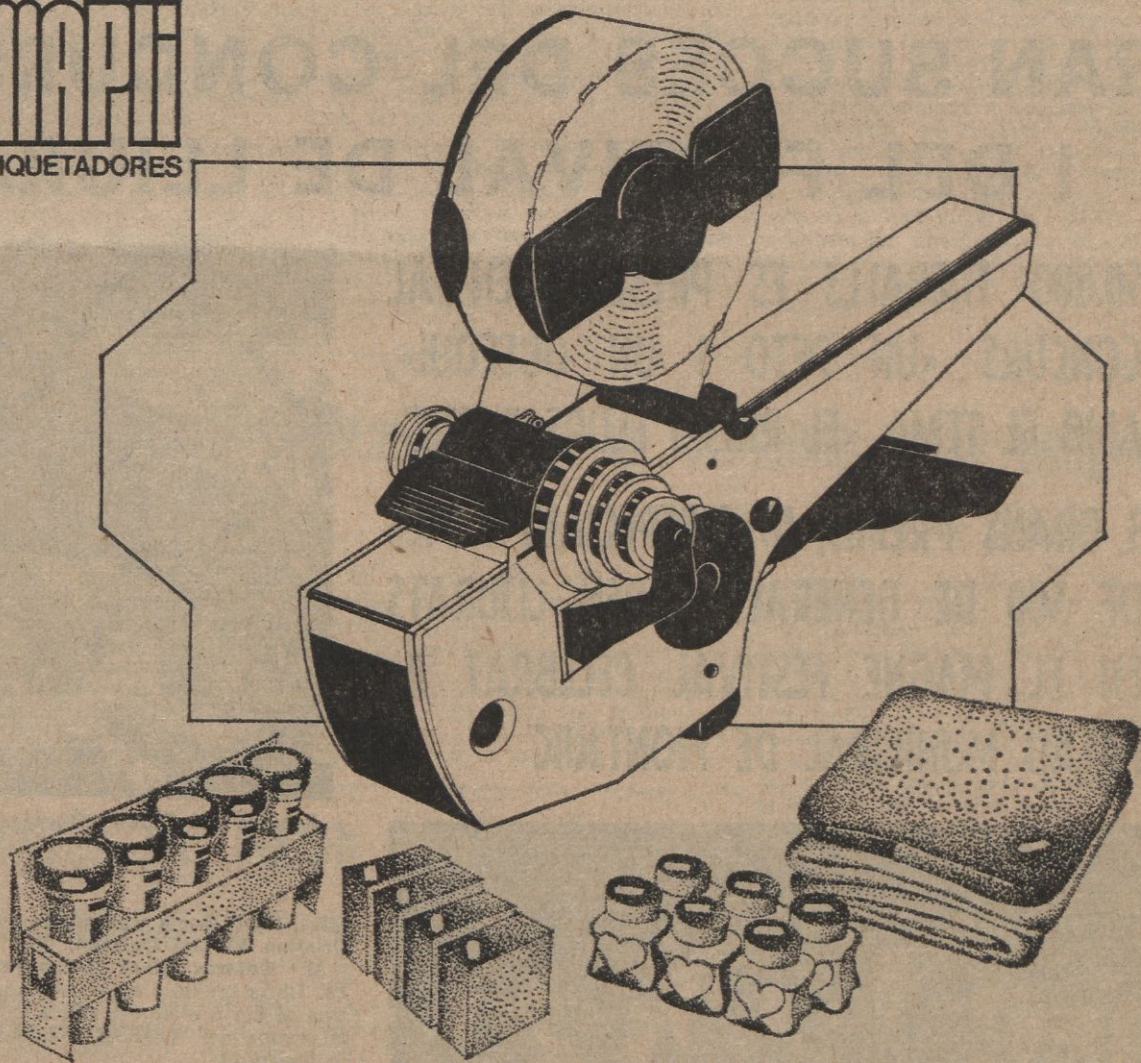
PEGO.—Unes cinc-centes cinquanta mil pessetes sumaran els tres premis que s'atorgaran en el primer certamen de pintura "Vila de Pego", convocat per l'Ajuntament d'aquest poble de la comarca de la Marina Alta, segons indica l'agència Cifra.

VALENCIA.—Prop de setze mil deficients mentals hi ha a la província de València, segons les estimacions fetes per ASPRONA. D'aquests, unes set mil podrien ocupar un lloc de treball si fossin degudament atesos, diu Cifra.

La mateixa font continua informant que, a les tres de la matinada d'ahir, va quedar arreglada l'avarria que sobtadament, durant la nit del 30 a l'1, havia trencat la capsada principal del subministre d'aigua potable a la ciutat.

XATIVA.—Han quedat totalment destruïdes per un incendi les dependències que el Banc de Bilbao té en aquesta ciutat costera. Els danys causats són d'uns deu milions de pessetes, informa Cifra.

MARPLI
ETIQUETADORES

Marqueu preus clars amb MAPLI, la màquina per a imprimir i fixar els preus i referències en els vostres articles.

Amb MAPLI:

S'estalvia feina

Els preus marcats parlen per ells mateixos, quan vostè té altra feina li estan fent vendes.

S'eviten malentesos

Els preus clars eviten malentesos, és el preu fix per a tothom que dona serietat al vostre establiment.

Es guanyen diners

Els preus clars eviten equivocacions i pèrdues de temps a la caixa, li fan per tant guanyar diners i clients.

És un producte CAPOSA

CAPOSA

Apartat de Correus 2996
Barcelona - España
Telèx: 88180 APLI-E
Cables: CAPOSA-Barcelona

Export División
Diagonal 416
Barcelona 9
Tel. (93) 258 14 04*

Oficines i Fàbrica
Finer Portany, 17
Polinyà (Barcelona)
Tel. (93) 230 12 00*
Tel. (93) 230 14 58

Delegació
Ibiza, 37
Madrid 9
Tel. (91) 273 90 09*
Telèx: 42886 APLI-E

CASTELLO

Setmana de cultura valenciana

Organitzat pels cursos de Llengua i Cultura del País Valencià, el Col·legi Universitari de Castelló, amb la col·laboració de la Caixa d'Estalvis, avui començarà, els actes de la Setmana Cultural Valenciana.

Tots seran al saló de la Caixa d'Estalvis de Castelló a les vuit de la vesprada. Avui el professor Manuel Sánchez Guarnier hi farà una conferència sobre: "Nous enfocaments socio-lingüístics al País Valencià; demà dimecres, hi haurà l'actuació del Grup de Folk "Altall"; dijous dia 6, se celebrarà una taula rodona sota el títol "La narrativa al País Valencià" en què participarà Joan Francesc Mira, Amadeu Fabregat, Rafael Ventura i Josep Piera; divendres, Vicent Andrés Estellés, poeta i periodista, farà un recital de la seva obra poètica. Abans el catedràtic Vicent Pitarch analitzarà la filologia utilitzada per Estellés.

ERNEST NABAS

MON DEL TREBALL

Sols cobren el 30% d'aturats

L'atur oficial és de 743.000 persones

Segons s'ha palesat en la comissió del IV Consell Nacional de Treballadors, anomenada "Ocupació i migració", i que es va reunir a Madrid per estudiar la reforma de l'assegurament de desocupació, a finals de març hi havia a Espanya poc més de 743.000 aturats i sols 226.331 eren beneficiaris de l'assegurament alludida, aproximadament un 30 % d'aturats.

Es va indicar en la reunió, segons fonts de l'Organització Sindical, que durant el primer trimestre d'enguany, la desocupació augmentà en un 53,21 per cent respecte del mateix període de l'any passat. Durant el primer trimestre van quedar en situació d'atur 43.972 treballadors.

SITUACIÓ LABORAL A BILBAO

Es manté estacionària la situació conflictiva laboral a Bilbao amb una lleugera disminució. Els treballadors en vaga són 4.478 corresponents a vuit empreses. En les últimes hores s'han solucionat conflictes en altres empreses i n'ha aparegut un altre en una nova empresa.

CENT MIL PESSETES DE MULTA

Després de tenir-lo detingut tres dies, a última hora del diumenge van deixar sortir el secretari del jurat d'empresa de "Michelin", d'Aranda del Duero, a qui, informen a Europa Press fonts laborals, el governador civil ha imposat una multa de cent mil pessetes per haver participat destacadament en la vaga que ja dura mes de vuitanta dies, i també haver intervingut en la seva continuació.

EXPENEDORS DE TABACS

"Si no poden resistir les pressions a què són sotmesos, lluny dels interessos dels titulars, que dimiteixin en ple per a evitar innecessàries polititzacions dels problemes", solliciten a la Junta Directiva de llur agrupació un grup d'expeders de tabac de Madrid.

FORMACIÓ PROFESIONAL A ELDA

Per valor de 161.174.437 pessetes s'anuncia el concurs de subhasta per a l'execució d'obres per edificar un centre de Formació Professional a Elda.

ACTIVITAT POLITICA

Areilza viatjarà demà cap al Marroc

Hom anuncia per al dimecres la visita del ministre d'Afers Estrangers, José Maria de Areilza, al Marroc, mentre la principal activitat política de l'Estat espanyol pot considerar-se centrada en els diversos partits i grups polítics, que han dut a terme diverses reunions i contactes.

Areilza, segons anuncia l'agència Cifra, iniciarà demà un viatge a Rabat, amb caràcter oficial. El ministre, que viatjarà acompanyat del director general de relacions econòmiques internacionals, Esteve Basols, el de la secció d'Àfrica i Orient Mitjà, Fernando Morán, i més alts funcionaris serà rebut pel rei Hassan II, i s'entrevistarà amb altes personalitats d'aquell país.

En l'ordre de les relacions exteriors de l'Estat espanyol, cal esmentar també la visita del president de l'Institut Federal alemany de Treball que ha mantingut converses a re, tinent general Franco Iribarnegaray rebé ahir l'ambaixador d'Indonèsia i hom anuncia l'establiment de les relacions diplomàtiques amb Lesoto.

Cal esmentar també, segons informa Europa Press que ha estat designada la ponència que informará

del tractat d'amistat i cooperació entre l'Estat espanyol i els EUA, el text del qual fou publicat al Boletín Oficial de las Cortes.

ACTIVITATS DELS PARTITS

El secretari general del grup conservador del Parlament Europeu, Dunstan Curtis, arribarà a Madrid el dia 6 vinent per tal de celebrar converses amb l'associació política "ANEPA", segons informa Cifra. En aquestes reunions de treball hom estudiarà el possible canvi de nom d'aquell grup conservador.

En un altre ordre de coses l'ORT (Organización Revolucionaria de los Madrid amb els directors generals de col·locació i promoció social i de l'Institut Espanyol d'Emigració. Dins del mateix punt, el ministre de l'Ai-Trabajadores) ha adreçat una carta a la coalició de partits que integren la "Coordinación Democrática", en què exposa les seves condicions per a integrar-s'hi. També informa Cifra que hom ha dut a terme l'assemblea provincial de Màlaga de l'associació Frente Institucional, presidida per José Vila Selma, president nacional, a qui acompanyava el president provincial. Hi assistiren unes dues-cen-

tes persones. La mateixa agència anuncia, per altra part, que és possible que no se celebri l'anunciat Congrés de Falange Espanyola, previst per a final d'aquest mes. La raó serien problemes d'organització interna, segons s'afirma.

BREU

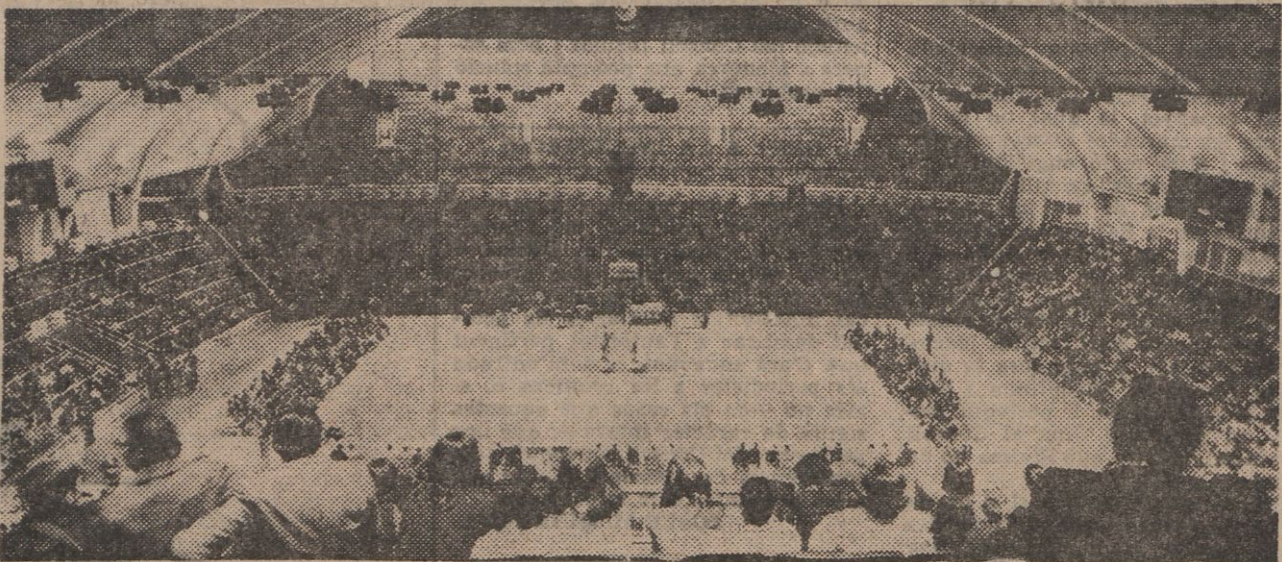
UTT D'INFORMACIÓ. — La Unió de Treballadors i Tècnics del Sindicat Nacional d'Informació adoptà, en la seva darrera reunió, els acords d'exigir el caràcter d'urgència de la classe treballadora; l'absoluta autonomia de les organitzacions obreres enfront de l'Administració; el reconeixement i l'establiment efectiu dels drets d'associació sindical, de reunió i d'expressió; que es reguli el dret de vaga adequadament perquè se veixi de defensa enfront dels interessos capitalistes i a favor de l'unitat sindical.

PREMSA. — Una carta de repulsa per insults telefònics de què fou objecte el periodista Luis Pita per part del regidor Benito Vizoso, ha estat presentada per l'Associació de la Premsa de La Coruña a l'alcalde de la capital.

DIADA DE LA MARE A "EL CORTE INGLES"

GRAN SUCCES DEL CONCURS INFANTIL DE DIBUIX I DEL FESTIVAL DE LLIURAMENT DE PREMIS

- 50.000 TREBALLS ES PRESENTAREN AL CONCURS «UN PETO I UN OBSEQUI», AMB EL TEMA «EL RIUS I LLURS PONTS»
- 3 GRANS PREMIS, 40 D'ESPECIALS I MÉS DE 500 DE GENERALS FOREN LLIURATS EN EL MAGNE FESTIVAL CELEBRAT AL PALAU MUNICIPAL DE MONTJUÏC

Aspecte del Palau Municipal d'esports durant el festival de lliurament de premis del concurs "Un petó i un obsequi" de dibuix infantil.

estat: Berta Soria Cubero, de 4 anys; Cristina Viñoles Calzada, de 9 anys, i M. Dolores Ribes Hernández, de 13. Llurs treballs es poden admirar fins al dia 5 d'aquest mes a la planta segona del "CORTE INGLES" de la Diagonal.

Els grans premis estaven formats per dos lots, un per a la mare —incloent-hi una cuina "Benavent", un estoig "Beautiset" de Philips, un collaret de Perles "Majórica", un estoig de cosmètics i perfum "Antonio Puig", una cristalleria de 24 peces de "Vierila" i una cafetera elèctrica "Melitta"— i un altre per al nen —composat per un estoig de Ploma i Bolígraf de "Super-T", un llibre de "Maravillas de los rios y los lagos" de "Editorial Gaisa", un taló-obsequi de 5.000 ptes. per cortesia de papers de dibuix "Guarro" i un diploma—. Foren repartits també 40 premis especials i més de 500 de generals, els quals hi tenien en compte tant a la mare com al nen guanyador. Per altra banda, el "CORTE INGLES" establí així mateix uns premis per als Col·legis participants: la Gran Copa i un taló-obsequi de 25.000 ptes. per a adquirir material esportiu, que ha correspost al Col·legi "San Ignacio de Loyola", per la millor tasca en conjunt dels seus alumnes, 10 copes de Campions i 10 talons-obsequi de 5.000 ptes. als col·legis destacats, que han estat el Col·legi "Padre E. de Ossó", Col·legi "Timbal del Bruch", Col·legi "San

Ramón Nonato", Acadèmia "Maldeta", Col·legi "Sgo. Corazón", Escola "Patufet", Col·legi "Salesiano S. Juan Bosco", Col·legi "Regina Carmeli", Col·legi "Madres Concepcionistas" i Col·legi "Asunción de Nuestra Señora".

Per la gran quantitat de treballs presentats —uns 50.000— no hi ha cap dubte que els organitzadors de "EL CORTE INGLES" s'han apuntat un gran èxit, com ho demostrà més palesament el gran poder de convocatòria que va tenir entre la mainada el Festival de Lliurament de Premis del propassat dia 29.

LA GATZARA DEL PALAU MUNICIPAL D'ESPORTS DE MONTJUÏC

Aquest dia, el 29 d'abril, el carrer Lleida i els voltants s'ompliren joiosament de grapat de nanos que, acompanyats per llurs mares, volien arribar tots els primers al Palau per contemplar les atraccions del Festival i al Lliurament del Premi. Un cop dintre del Palau Municipal d'Esports l'impacte visual era impressionant de debò: ple de gom a gom, els nens i nenes asvalotats, cridaners i felços, i tot de globus de colors per l'immens espai. La veu del locutor, Agustín Rodríguez, aconseguí finalment fer-se sentir i presentà el començament del Festival: acompa-

nyats per la sinfonia orquestral de "Los Inters", els acróbates "The Brothers" es guanyaren l'atenció dels petits; seguidament "El gran Henry" amb els seus platerets giratoris i "The Great Johnny" amb els seus jocs de mans introduïren una sensació de màgia entre el públic. L'actriu Eva Miller treballant amb un company seu amb llargs fuets, en el millor estil de l'Oest americà, i el conjunt musical "La Chiquillada", guanyadors a TVE del programa infantil "Un globo, dos globos, tres globos" van tancar amb gran èxit la primera part del Festival.

Tot seguit es va procedir al lliurament dels 3 Grans Premis i del Premi Especial per a Col·legis, amb molta d'animació. Començà després, la segona part del Festival: "Búfalo Bill" i el seu cavall "Furia", de la TV americana, foren les delícies dels entusiastes espectadors, així com els "4 Salvinis", famosos pallasos italians que, amb llurs paròdies mimi-ques-musicals tancaren l'espectacle, donant pas al Lliurament del Premi Especial i General. El comiat de "EL CORTE INGLES" un cop finalitzat el Festival es va fer molt difícil d'oír, bo i donat el desgavell de la eridòria i la bullicia de la quit-xalla que sortia del Palau cap a casa, a esperar l'arribada de la Diada de la Mare.

M. L.

Els representants dels col·legis guanyadors de les copes i premis que oferia "El Corte Inglés" a les millors tasques en conjunt de llurs alumnes.

Amb motiu de la "Diada de la Mare", el "CORTE INGLES" de la nostra ciutat organitzà un simpàtic concurs infantil, sota el lema "Un petó i un obsequi". Hi podien participar tots els nens i nenes de 4 a 13 anys i el treball a presentar consistia en un dibuix en color sobre el tema "Els rius i llurs ponts". Els treballs han estat tants que el mateix "CORTE INGLES" indica que no es

retornen per la gran feina que representaria. El jurat qualificador estava compost per representacions del Servei Especial del Magisteri (S.E.M.), directors de grups escolars, catedràtics i professors de dibuix. Els grans premis foren 3, corresponent un per a nanos entre entre 4 i 5 anys, un altre per als de 6 a 9 anys. Els afortunats guanyadors han nays. Els afortunats guanyadors han

MADRID

La primavera comença a escalfar-se

Neix un quart diari madrileny del matí, dit "El País"

Es parla ja d'una "primavera calenta". Els darrers esdeveniments de la vida pública a l'Estat espanyol i els que s'annuncien han donat una mobilitat notable a la vida política d'aquestes setmanes primaverales.

Les iniciatives reformistes adoptades pel govern han deixat una mica de banda les activitats de l'oposició democràtica. Aquesta ha manifestat clarament la seva decepció per la modestia i la lentitud del programa de canvis anunciat pel president Arias, però, mancada de poder legal i de garanties jurídiques, ha deixat de moment la iniciativa en mans del govern.

Cal dir que el dia 1 de maig no fou del tot pacífic a Madrid. Tal com diguérem en la crònica anterior, les zones d'Atocha el dia 30 i la Casa de Campo i el Palau d'Esports el dia 1 foren les més conflictives entre manifestants i policies. Segons certes informacions, solament el "Partit del Treball d'Espanya" i l'"Organització Revolucionària de Treballadors" decidiren de convocar manifestacions. Per contra, la resta de partits i organitzacions de l'oposició cregueren més convenient no sortir al carrer, o fer-ho a base d'actes populars o folklòrics als barris (Getafe, Vallecas, etc.) o als afores de la ciutat. Tot i això, les forces d'ordre públic no vacil·laren a intervenir energicament cada vegada que ho cregueren necessari. Així, per exemple, deixaren fer a la Casa de Campo (cants, discursos del P. García-Salve, etc) fins que, a les sis de la tarda, carregaren contra grups de manifestants a la vora del llac. Es calculen uns cinc-cents detinguts en

total, dels quals ja n'han deixat anar un bon nombre, no determinat encara.

Aquest fet no ha interromput no obstant, el corrent de rumors polítics. Potser el més important d'ells és el que anuncia la propera proclamació de l'infant Felip, fill del rei Joan Carles I, com a Príncep d'Astúries durant un possible viatge dels reis al Principat d'Astúries en aquest mes de maig.

LA PREMSA MADRILENYA ES REMOU

Avui, dimarts, apareix a Madrid, per primer cop, el diari "El País". "El País" vol ser un diari liberal que es decanti més aviat cap a l'esquerra; el seu primer director és Juan Luis Cebrián. Amb "El País" tornaran a ser quatre els diaris madrilenys del matí ("ABC", "Ya", "El Alcázar" i "El País"), ja que "Nuevo Diario" no sembla que pugui tornar a sortir de moment. Membres de la redacció del "Nuevo Diario" han dit que foren descoberts micròfons secrets destinats a espiar el personal. Per altra banda, el director dimití, Martín Ferrand, ha ofert els dos milions i mig de pessetes que le corresponen (om a indemnització als treballadors del diari. Al diari "Pueblo" les tres dimissions del sots-director José Luis Alcocer, del redactor en cap Angel Gómez Escorial i del columnista Carlos Luis Alvarez respondrien a un enfrontament entre la nova direcció del diari i part de la seva plantilla de periodistes. En la seva edició d'ahir, "Pueblo" anuncià una reestructuració del personal i la contractació de tres nous redactors.

Dins d'aquestes notes de premsa de Madrid cal afegir les habituals dificultats amb què s'han trobat molts dels informadors que cobrien el primer de maig. Així, dos redactors del nou-nat "El País" —Pedro Páramo i Miguel Torras— foren agredits per la policia i un altre pertanyent a la redacció del "Diario Económico" fou detingut. Dificultats informatives sofriren també abans d'ahir diversos corresponents i enviats especials estrangers.

LA REFORMA DE LES CORTS

D'acord amb una informació distribuïda per l'agència Europa Press, segurament aquesta mateixa setmana serà tramès el Consejo Nacional el projecte de llei sobre reforma constitucional, i serà convocada sessió plenària de les Corts. El primer estudiarà la creació de dues cambres legislatives i en les segones es

discutiran els projectes de llei sobre dret de reunió i de manifestació. El Consejo Nacional, amb tot, es limita a assabentar-se del projecte de llei i informa sobre el text que li hagi arribat.

Segons aquest text, les Corts seran formades per dos organismes colegiadors: una Cambra de Diputats i un Senat. La Cambra de Diputats, la configuraran tres-cents representants de la família, elegits per sufragi directe i secret per tots els espanyols majors d'edat. Cada província votarà dos diputats i els addicionals que li corresponguin en proporció a la seva població i d'acord amb el mòdul que resulti de dividir el total de la població pel nombre d'escons restants. El Senat estarà integrat per: primer, dos-cents senadors elegits per les cinquanta províncies a raó de quatre per cadascuna i en representació a les diputacions, els ajuntaments, les entitats sindicals i les corporacions i institucions de dret públic reconeguts; segon, per quaranta senadors permanents; i tercer, per quaranta senadors designats pel rei a cada legislatura, amb l'assessorament del Consejo del Reino.

El Consejo del Reino assistirà el rei en els afers transcendents de la seva competència exclusiva. El Consejo tindrà preeminència sobre la Cambra de Diputats i sobre el Senat. Els acords, dictàmens i propostes de resolució del Consejo del Reino seran presos per majoria de vots entre els consellers presents, majoria que no haurà de ser inferior a la meitat més un del nombre total dels seus components.

Tots els mitjans de comunicació s'han fet ressò d'aquesta informació específica de les línies reformistes dibuixades per Arias Navarro a la televisió. Algun diari, però, ha començat a fer algunes observacions importants. Posen per cas, les que es refereixen a l'oblit del possible joc de les associacions o partits polítics en la representació del poble al Congrés de Diputats. Aquesta negligència es fa més visible si recordem que, d'acord amb la redacció del projecte de llei sobre el dret d'associació política, es reconeix la llicitud de la intervenció dels partits en els processos electorals, presentant o patrocinant candidats a fi que arribin a accedir a les institucions representatives.

Aquesta és la primera intervenció de la premsa sobre una nota de l'agència Europa Press que sembla feta per un secretari del president Arias. Es gairebé segur que després de la primera en vindran més.

JOSEP M. SANMARTI

El rei inaugura el VI Congrés del Fòrum Atòmic Europeu

"Aquesta nova font d'energia significa una nova concepció del món, no solament pel que enclou en si mateixa, sinó perquè representa un plantejament tècnic i industrial de característiques no exigides fins ara a cap altre sector", va dir ahir el rei Joan Carles en el seu discurs de l'acte inaugural del VI Congrés del FORATOM (Fòrum Atòmic Europeu) que se celebra al Palau de Congressos i Exposicions de Madrid, amb el tema genèric de "Present i Futur de l'energia nuclear a Europa".

Acompanyaven el rei en la presidència el vice-president del govern per Afers Econòmics i ministre d'Hisenda, Villar Mir, el ministre d'Informació, Martín Gamero, i altres personalitats.

Es començà l'acte amb les paraules de salutació del president del Congrés, Manuel G. Cortines i el discurs inaugural, en què es referí ministre d'Hisenda pronunciant el a la crisi energètica que va produir perturbacions en l'ordre econòmic internacional i que va posar de manifest la fragilitat d'una política energètica basada en el baix preu del petroli. Va destacar també els avantatges de l'energia nuclear i va senyalar que està previst que aquest tipus d'energia cobreixi el 1985 el 22 per cent de les necessitats d'energia primària.

SENAT NUCLEAR EUROPEU

Aquest Congrés és gairebé un "senat nuclear europeu", va dir el rei en el seu parlament, en què representants de quinze països del nostre continent es reuneixen per a intercanviar llurs coneixements. Encara que a primera vista sembla que els temes que seran rebatuts tindran únicament caràcter científic, tècnic i industrial, en realitat afecten tota la societat del nostre temps.

En el Congrés són representants 15 països d'Europa, Estats Units i Canadà amb uns 1.000 participants. El Congrés es clausurarà el dia cinc de maig.

FRAGA A GALICIA I LLEO

El vice-president per a Afers de l'Interior i ministre de la Governació, Manuel Fraga Iribarne, va arribar diumenge a la nit a Lleó, procedent d'Orense. Ahir al matí va rebre el governador civil de la província, i més tard a la Corporació municipal lleonesa presidida pel seu alcalde, qui li va exposar els diferents problemes de la ciutat. També va rebre el president de la Diputació, el qual va informar al ministre de les qüestions que fan referència a l'Entitat que represen-

Majoria d'edat real als divuit anys

Importants modificacions en la llei de successió

Amb la nova "Ley de sucesión en la corona", que substituirà la "Ley de sucesión a la Jefatura del Estado" del vint-i-tsis de juliol del 1947, es modifica la "Ley Orgánica del Estado" del deu de gener del 1987 i els articles onze i dotze de la "Ley Orgánica del Estado", que també quedarien derogats i en els quals eren regulades les absències i malalties del cap de l'Estat, tanmateix com l'educació de les persones i reials menors d'edat cridades a la successió.

La majoria d'edat del rei és fixada en aquest avantprojecte, a divuit anys, perquè hom considera que les característiques excepcionals de l'educació de les persones destinades a succeir ofereixen una raonable seguretat de la plenitud del judici en aconseguir aquesta edat.

Quant a l'estatus del príncep hereu, li són concedits, des del seu naixement o des que es produeixi el fet que origini la crida, els títols i tractaments vinculats tradicionalment per la corona espanyola a la persona cridada a la successió. Per tant, fins que no s'aprovi aquesta llei no es podrà establir el títol que rebrà el príncep Felip, o bé el de "príncep d'Astúries", que ha estat el tradicional a la Monarquia espanyola, o bé el de "príncep d'Espanya", amb el que el seu pare va accedir a la successió com a cap de l'Estat.

REGENCIA

La figura del consort regi és exclosa com a tal de la possibilitat d'assumir funcions de govern, que serien desconsiderades sempre per la nació i perjudicials a la magistratura del rei.

La regència assumeix les funcions del cap de l'Estat només en els casos en què el rei sigui menor d'edat o en els de mort, incapacitat, malaltia o qualsevol altra causa greu que l'impossibiliti per a exercir com a cap de l'Estat i sempre que aquest no pugui ésser el príncep hereu.

de Regència", que regulava la "Ley de Sucesión" encara vigent i que, segons aquesta, suplia el cap de l'Estat en els casos d'absència i malaltia.

o Contràriament, en la nova "Ley de Sucesión a la Corona" en els casos d'absència del territori nacional, el rei conservarà íntegrament la dignitat de cap de l'Estat.

La regència es refereix en primer lloc al consort del rei o de la reina i només és exclòs el consort en el cas que es casí per segona vegada. Només per falta del consort reial la regència es refereix al parent més pròxim en l'ordre de successió sempre que sigui més gran de divuit anys. Es configura també la possibilitat que no existeixi cap persona per a la regència mitjançant l'acord de les Corts a favor de la persona o les persones qualificades per una proposta conjunta del govern i del "Consejo del Reino". Assumint la regència mentrestant i reduït a un terme de tres dies, al president del "Consejo del Reino", que en nom del rei es farà càrrec de les funcions de cap de l'Estat.

FIDELITAT A LES "LEYES FUNDAMENTALES" I AL REI

El nou projecte de llei exigeix, tant per part del rei com per part dels qui actuen de regents, els juraments davant les Corts de la submissió a les "Leyes Fundamentales" i als segons, a més a més, la fidelitat al rei.

Cal destacar que quan serà derogada la "Ley de Sucesión" vigent ho serà també l'article primer, que estableix que "Espanya, com a unitat política, és un estat catòlic, social i representatiu que d'acord amb la seva tradició es declara constituït regne, principi que és reconegut a l'article primer de la "Ley orgánica del Estado". En canvi, pel que pertoca a la catolicitat de l'Estat, és proclamada, d'acord amb les noves tendències, ja reconegudes per lleis ordinàries, l'admissió de la llibertat religiosa.

Madariaga a la Academia de la Lengua

Una lliçó d'escolàstica sobre la bellesa

El ministre d'Educació i Ciència, Carlos Robles Piquer, presidí, diumenge, juntament amb el president de l'Institut d'Espanya i el president de la Real Academia de la Lengua Espanyola, la cerimònia d'ingrés de l'acadèmic Salvador de Madariaga, que ocupà el seient corresponent a la lletra M. L'esmentat acadèmic

pronuncià un discurs titulat "De la belleza en la ciencia", en el que va fer una síntesi de la seva visió del món i de la dispersió en què, a través del món, es troben els tres valors bàsics de la bondat, la veritat i la bellesa. Potser, diu Madariaga, "aquests tres valors puguin trobar-se a l'infinit com les rectes paral·leles, però en aquest món el veritable, el bo i el bell no solen trobar-se. Un teorema de matemàtiques potser veritable i bell, però també pot ser bell i fals. Es podria dir el mateix dels altres costats del triangle...".

Salvador de Madariaga va mostrar en aquesta intervenció magistral, un bon coneixement de l'escolàstica, i per això fou sorollament aplaudit. No obstant, els seus punts de vista polítics ja foren més controvertits, especialment pel que toca a la seva visió del comunisme i de l'ateisme. En aquest aspecte, Madariaga feu pales un cert desconeixement dels actuals plantejaments d'aquesta problemàtica i no ha penetrat gaire en els nous corrents filològics i polítics del pensament modern.

J. M. S.

"les CORTS" carrer Galileu, 281-285 (Can Bruixa), a 25 m. de la travessera de les Corts. A 50 m. del Metro i del mercat de les Corts.
● Pisos de 4 habitacions amb armari, cambra de bany, lavabo amb dutxa, menjador-sala d'estar amb armari buffet incorporat, cuina ben pensada, amb ventilació per als fums, tres piques d'aigua, dues de cuina i una de treball (per a galledes), armari de fusta (baixos i als), taula petita, connexions preparades per a instal·lar màquines automàtiques (rentaplats i renta-roba) i equipada amb una màquina d'aixugar roba (eixugament total). ● Entresolat al passadís i al distribuïdor, i armari per a roba. ● Aigua calenta per gas i calefacció elèctrica. ● Aïllament acústic. ● Armari de malendresos per a cada pis. ● Porteria molt àmplia, amb escala doble i amb dos ascensors. Terrassa-solàrium amb ping pong. ● PREU TOTAL: a partir de 2.150.000 ptes. inclosa hipoteca, a pagar en 14 anys. Al mateix edifici, venda de despatxos i de places d'aparcament. Visites del pis de mostra moblat: A l'edifici mateix, els dies feiners de 10'30 a 2 i de 4 a 8 (diumenges, de 10 a 2).

Immobilària Jordi, S.A. Burdeos, 22, baixos. t. 3219793

J. M. S.

AFRICA

L'UNCTAD rebrà Kissinger

Wilson rebutja intervenir a Rhodèsia

El secretari nord-americà d'Estat, Kissinger, arribà diumenge a Nairobi, en la fase final de la gira de set nacions de l'Àfrica, per a pronunciar un discurs en la IV Conferència de la UNCTAD (Conferència de les Nacions Unides sobre el Comerç i el Desenvolupament), segons informa Efe.

Les fonts esmentades, diuen que les diferències ideològiques entre Smith i Wilson, són massa àmplies perquè ambdós puguin aconseguir qualsevol tipus d'acord, ja que el polític anglès s'ha mostrat sempre com un fort opositor al règim minoritari blanc que governa Rhodèsia. Ni Wilson, ni cap altre polític britànic farà d'intermediari a Rhodèsia, perquè no hi tenen res a fer, manifestaren fonts governamentals britàniques, a Londres.

Whitehall denegà així qualsevol possibilitat que l'ex-primer ministre britànic prengui part en la crisi entre els blancs i negres, tal com s'ha dit a Nairobi.

AMIN: SUDAFRICA HAURA DE LLUITAR

"Àfrica del Sud no aconseguirà la llibertat sense la lluita armada", ha declarat el president d'Uganda, Idi Amin Dada, en una entrevista al diari iugoslau "Vjesnik".

Idi Amin reivindicà a més les fonts naturals africanes per als estats africans. Va dir que és important per a l'Àfrica que les reserves naturals s'aprofitin i que els seus productes s'elaborin en el continent africà, i no en els països industrialitzats.

ESTATS UNITS

Ford cedeix avantatge a Reagan

Després de les eleccions primàries celebrades el dissabte darrer a Texas i que foren guanyades per Ronald Reagan del Partit Republicà i Jimmy Carter del demòcrata, els candidats compten amb el segell nombre de delegats per a llurs respectives convencions presidencials.

Demòcrates: Carter, 446 delegats; Jackson, 204; Udall, 175; Wallace, 112; Stevenson, 86 i Humphrey, 69 delegats. Per arribar a la candidatura demòcrata en la primera votació són necessaris un mínim de vots de 1.505 delegats.

Republicans: Ford, 306 delegats; Reagan, 235. Per a ser nomenat candidat presidencial republicà, qualsevol dels dos aspirants han d'aconseguir un mínim de vots de 1.130 delegats en la primera convenció d'aquest partit.

Per avui hi ha prevista la celebració de noves eleccions primàries, aquesta vegada en els estats d'Indiana, Alabama, Georgia i el districte de Columbia, on rau la capital federal Washington.

PERILL PER A FORD

L'acaparadora victòria de Ronald Reagan en les primàries de Texas, ha fet que per primera volta, des

que va començar l'actual campanya electoral, Gerald Ford, president d'EUA, vegés perillar la seva candidatura per a ser elegit candidat a president del seu partit. Aquesta segona victòria electoral obtinguda per Reagan ha fet que el total de delegats que el sostenen sigui de 235, ço que fa una diferència de 71 delegats davant els 306 de Ford.

CANAL DE PANAMA, PUNT POLEMIC

El Canal de Panamà s'ha convertit des d'ahir en el tema més polèmic de l'actual campanya electoral nord-americana, i que pot decidir l'avenir de la presidència dels EUA.

Després de l'èxit de Reagan, dissabte, a l'estat de Texas on va guanyar a Ford en els 96 districtes electorals de l'Estat, gràcies a la seva promesa de no fer cap concessió a Panamà sobre el Canal, ahir no es parlava de res més a Nord-amèrica.

El vice-president d'Estats Units, Nelson Rockefeller, en un interviu davant les càmeres de televisió de la cadena "ABC" va dir que el país no pot tornar la sobirania del Canal de Panamà perquè mai va ser seu. Va criticar durament les teories de Reagan al respecte, i va elogiar el líder panameny Omar Torrijos al que qualificà de "patriota". Rockefeller s'ha convertit així en el polític de més altura d'EUA que ha sortit en defensa de les negociacions del govern Ford amb Panamà.

ORIENT MITJA

Se cerquen noves fórmules al Líban

Continua la violència mentre surt nou president

Després de l'acceptació de prorrogar la "treva" per un temps en principi indefinit, la coalició islàmica progressista libanesa adoptà una actitud constructiva i guanyà temps, mentre les forces polítiques cerquen febrosament una nova base de discussió i arranjament per a la guerra civil.

Informa Efe que el recurs a un mot com "treva" no té fonament, car en les últimes quaranta-vuit hores han mort prop de dues-centes persones. Venen notícies que els combats s'intensifiquen en les àrees de muntanya, on ja existeix una pràctica divisió en dues zones (dretista-cristiana — maronita i "progressista") i la present treva és la que fa vint-i-nou, de totes les que endebades, elaboraven els belligerants.

ció d'un nou president de la República.

Quant al primer tema, els observadors assenyalen que les relacions entre el Front Progressista (o sigui, les milícies socialitzants, els "mura-bitum" o nasseristes independents e. Partit Socialista Progressista de Kamal Jumblati i la resistència palestina) i el govern de Damasc s'han espallat novament.

Una o dues setmanes, aquest ha de ser el termini màxim, i gairebé últim per a elegir un nou president, acceptar una treva de debò, i posar fi a un extermini que ha costat, segons càlculs de la premsa, uns 18.000 morts des que començà la guerra civil, a l'abril de 1975.

TORNA BROWN

L'enviat especial dels Estats Units, Dean Brown havia arribat a la capital del Líban a finals de març i sortí el 23 d'abril per tal de mantenir consultes amb el secretari d'Estat nord-americà Henry Kissinger i les autoritats de Washington.

3REU

GADAFI. — El president líbi, coronel Gaddafi, senyalava en una entrevista publicada diumenge pel periòdic "Sunday Telegraph" que Líbia continuarà ajudant algunes organitzacions nacionalistes. El dirigent líbi va confirmar el seu suport moral i material a l'IRA irlandès. "No formem part del conflicte d'Irlanda, però fem costat a la gent que lluita pel seu alliberament. Per tant, hem enviat bombes als revolucionaris irlandesos perquè Gran Bretanya pagui el preu de la seva obra després que en vam eliminar la presència de la nostra terra", va afegir Gaddafi.

GRECIA. — "El meu germà ha estat assassinat. Tots en som convençuts", afirma Statis Panagulis, germà del dirigent de la resistència grega mort la matinada d'abans d'ahir a Atenes. En una declaració al diari italià "Paese Sera", Panagulis afirma que el motiu de l'assassinat és "l'activitat política que Alexandros sostenia aquests darrers temps", especialment amb la "publicació d'alguns documents de la policia militar, en què es demostra la complicitat de certs personatges de l'actual escena política grega amb la sublevació dels coronels".

BATALLA PEL NOU PRESIDENT

En un context així, hom ha de concloure que els anuncis sobre decisions relacionades amb treves o mesures per aturar el foc no són res més que la tapadora d'un esforç que és de naturalesa pròpiament política i ara es juga en dos fronts principals: el paper de Síria, que se les ha d'haver mab dificultats en augment i la batalla per la designa-

DIVISIONS METAL LIQUES

damo

FUSTERIA METAL.LICA
Total garantia • Millor servei
Immillorables condicions
Telèfs. 3081139 - 3083350 Extensió 272
Guipúzcoa, 64 - Barcelona - 5

Si els vostres clients parlen català, parlevu com ells

Publicitària Catalana.

Qualsevol argumentació és millor compresa si es fa en la llengua habitual del seu destinatari. En el cas de la publicitat això té una importància extraordinària.

Per això us oferim els nostres serveis i els de les revistes catalanes.

Creació i realització de campanyes, anuncis, prospectes i altres peces publicitàries. Adaptació i traducció d'originals en castellà al català.

Inserció dels anuncis a tots els mitjans de comunicació.

Confieu-nos la vostra publicitat a:
Avui · Serra d'or · Tretzevents · Presència · Canigó

Atenció! Nova adreça: Ausiàs March, 92, escala A, 4t, 4.ª Tel. 2269600 Barcelona-13

CASA BAGUÉS
Sant Pau, 6

JOIERIA BAGUÉS
Passeig de Gràcia, 41

EL REGULADOR BAGUÉS
Rambla de les Flors, 105

JOIERIA, PLATERIA, ESMALTS, PORCELLANES, MARFILS, OBJECTES PER A REGAL.
RELOTGERIA: EXTENS ASSORTIT DE LES MILLORS MARQUES. LES DARRERES NOVETATS EN RELLOTGES SUBMARINS ELECTRONICS, COMPTADORS, CRONOGRAFS, DESPERTADORS DE TOTA MENA.
RELOTGES DE PEU, SOBRETAULA I PARET ALS MILLORS PREUS.

ITALIA

Polarització de les forces polítiques

Ja és decidit: les eleccions es faran a Itàlia el 20 i 21 de juny vinent, un any abans de la data fixada per la Constitució. Per primera vegada des del 7 de maig de 1972, es votarà per renovar la composició del Parlament. A l'illa de Sicília es votarà al mateix temps per unes noves autoritats regionals i, a nombroses províncies i ciutats com Roma, Gènova i Bari, per nous governs locals i Ajuntaments.

L'última vegada que hi va haver eleccions a Itàlia va ser el vuit de juny del 1975, però no s'hi renovava el Parlament, sinó les autoritats regionals i locals. Els comunistes i socialistes van passar a dominar en cinc de les vint regions que formen Itàlia: Umbria, Emilia-Romanya, Toscana, Ligúria i Piemont. La regió del Laci ha passat a l'esquerra més recentment, i el total ha pujat a sis. Ligúria i Piemont, junt amb Lombardia, formen el "triangle industrial", on es concentra el gruix de la indústria i les finances del país.

CIUTATS GOVERNADES PER L'ESQUERRA

A més, en regions on ha continuat la coalició de centre-esquerra (demòcrata-cristians, socialistes i republicans), algunes ciutats capitals com Milà, Venècia i Nàpols, són governades per l'esquerra. El juny els votants seran pels voltants de quaranta-un milions i per primer cop votaran els ciutadans de divuit anys per renovar la Cambra de Diputats. Per als senadors es mantindrà l'edat anterior de vint-i-cinc anys, perquè no hi haurà temps d'aplicar la nova llei electoral que rebaixa l'edat a vint-i-un anys.

Si les eleccions de juny de l'any passat van ser un cataclisme inesperat, que va rebaixar els vots obtinguts per la Democàcia-Cristiana al 35,5 per cent i va augmentar els del Partit Comunista al 32 per cent, aquesta vegada el nou data-baix ja és previst per a molts observadors.

Les previsions indiquen una polarització de forces més accentuada que no fins ara. En aquest panorama preelectoral es poden distingir dos grans agrupaments polítics: d'una banda, la Democàcia Cristiana (amb 267 diputats i 136 senadors) i de l'altra als partits comunista (179 i 74) i Socialista (61 i 33). Després hi ha la resta dels partits representats al Parlament: el MSI-DN (Movimiento Sociale Italiano-Destra Nazionale, que va sorgir de la unió entre neofeixistes i monàrquics) amb 56 diputats i 26 senadors, i els partits "laics": Liberal (20 i 8), Republicà (15 i 5), i Social-Demòcrates (29 i 11).

CONDICIONS CRITQUES PER A LA DC

El problema, ara, per als partits és de no perdre força sinó concentrar-la. La Democàcia Cristiana, partit catòlic de masses que governa el país des de fa trenta anys, és la que està en condicions més crítiques. La DC ha sofert una constant erosió provocada per la seva mateixa estructura interior, en la qual coexisteixen nombrosos corrents que van des de l'extrema dreta, prop del feixisme i aliada a la Màfia, fins a l'esquerra socialista.

A una DC que va a les eleccions amb un rostre pansit, s'hi oposen els comunistes en aliança no proclamada però tàcita amb els socialistes. Fins fa pocs mesos, la sola idea d'un Govern d'esquerra era considerada una fantasia política. Avui és quasi un lloc comú. El PCI, el partit que més va guanyar a les eleccions del juny passat, explota a fons les circumstàncies. La seva línia del "compromís històric" amb la DC, és, per a alguns observadors, un pla diabòlic per a fer que la Democàcia Cristiana es pengi amb la seva mateixa corda si rebutja qualsevol acord amb els comunistes, homes de "les mans netes", que volen el progrés del país. Pera d'altres, les victòries comunistes són expressió de la "ràbia" ...de sectors cada vegada més amples de la petita burgesia sota el cop dels augments de preu i de l'atur. També seria un estimul a

l'augment de vots de la classe mitjana als comunistes, el desenllaç de la guerra del Vietnam i el fet que "els rojos van entrar a Saigon i no van matar ningú".

SOCIALISTES, TERCER PARTIT DEL PAÍS

El paper dels socialistes en aquest quadre polític ha crescut en importància. Són el tercer partit del país, són els que més pressió han fet per les eleccions anticipades. En això tenen un objectiu comparable amb el de Mitterrand a França: desenvolupar una aliança de govern amb els comunistes a base de prendre'ls vots. El panorama electoral es fa més senzill amb la seva polarització. Fora de l'esquema DC - PC - PSI, es mouen els neo-feixistes amb la perspectiva de prendre alguns vots per la dreta a la DC i als liberals. Els liberals republicans i social-demòcrates, tenen por de perdre vots i estan fent alguns acords per presentar-se tots tres junts en un front laic. Dels tres, solament els republicans amb Ugo La Malfa, expert en economia, tenen possibilitats de guanyar posicions, segons els observadors. En el camp de l'ultraesquerra, no representada al Parlament, sembla que aquest any anirà a eleccions amb un front electoral. Si això es produeix, serà per als comunistes, una brossa a l'ull, tant en compte que l'any passat els grups de l'ultraesquerra van assolir un total d'un milió de vots, si bé endebedats.

Per últim, hi ha els feministes, un moviment que en els darrers mesos ha crescut de forma al·luvional, per mor del descontent de les dones que treballen i estudien i que volen anar al Parlament a imposar la legalització de l'avortament i la igualtat de salaris, entre altres coses. Els nombrosos grups que organitzen les feministes en tot el país, encara discuteixen com participaran a les eleccions. La línia del "Partit Feminista" sembla que ha quedat en segon pla. S'ha imposat la línia de cridar a votar el partit que més plaugui, sempre que sigui d'esquerra.

ALICIA FAJARDO

FRANÇA

Fraga parla a "Le Monde"

Defineix l'oposició com a polítics frustrats

El vice-president del govern espanyol, Manuel Fraga Iribarne, ocupava ahir les dues primeres pàgines del suplement mensual "Europa" que publica el mateix dia "Le Monde" de París. "La Stampa" de Torino, "The Times" de Londres i "Die Welt" de Frankfurt. "Fraga, responsable de les llibertats públiques a Espanya és l'home fort del govern de Madrid. Es tracta d'un intel·lectual liberal a qui agrada molt el poder. Els seus adversaris diuen que és dominador i sense pietat, però per als seus partidaris és un home capaç de conduir a Espanya pel difícil camí que porta l'autèntica democràcia", aquesta és la llarga descripció que de la personalitat del ministre feia ahir "Le Monde".

En Fraga comença responnent per la negativa: "No volem riscos", "no volem revolució", "no volem precipitació", "tenim a la nostra dreta gent que preferirien no fer res, i una oposició que ens diu que anem massa a poc a poc, però jo erec en la política del centre". Tot explicant aquesta política, que els mateixos mitjans oficials francesos consideren com un reformisme del franquisme més que com una autèntica política de centre tal com es practica als països europeus, Fraga Iribarne fa un balanç del passat dient que s'ha aconseguit de revisar el Codi Penal i de modificar la llei antiterrorista. A més, aviat s'aprovarà el projecte que permet les associacions polítiques, les reunions públiques i la llibertat d'expressió. Així es crearan les condicions per al referèndum d'octubre i les eleccions legislatives. De tota manera, a una pregunta del periodista David Spanier, el ministre de la Governació es veu obligat a precisar que hi haurà "tres grups d'individus que no seran tolerats. Són els moviments que preconitzen la violència" —i aquí aprofita el Fraga per dir que està combatent l'ETA amb bon èxit— "els grups que fonamenten llur programa en el separatisme" —i aquí aprofita per dir que l'autonomia regional és diferent del separatisme—, i finalment "prohibició de tot partit comunista perquè és essencialment totalitari".

Fraga encara concedeix un altre paràgraf als comunistes i els tracta literalment de "totalitaris, antidemocràtics, maquiavèlics, i beneficiaris d'un ajut forani". No hi ha hagut encara cap reacció oficial dels dirigents del Partit Comunista que encara resten a París en resposta a aquest atac. Però un periodista de "Le Monde" ens deia ahir que en una festa de la joventut celebrada el dia de pasqua, un dirigent comunista havia dit que des de fa més de quinze anys el PCE no rep absolutament cap subvenció econòmica de Moscou.

ERNEST UDINA

QUELCOM A DONAR I MOLT A REBRE

Sigui com sigui, Fraga diu que en aquesta primera fase de reformes els comunistes no seran reconeguts però que després la situació pot canviar. En parlar de primera fase es refereix a un any i mig des de la mort de Franco. Aleshores s'acomplirà, segons Fraga, la integració a Europa, "a la qual —diu— tenim quelcom a donar i molt a rebre".

El periodista que l'entrevista li pregunta finalment per les detencions, els presos polítics, i els morts. Fraga considera els esdeveniments de Vitoria com un "accident seriós" degut als atacs amb barres de ferro dels manifestants en contra de la policia. Quant a la detenció de Camacho, diu que "s'havia dedicat a fer provocació o agitació", però es mostra especialment dur contra els grups polítics de la Coordinació Democràtica: "Es tracta d'un grup de polítics frustrats que somien conquerir el poder i desseguida". I afegeix: "però no l'assoliran".

L'entrevista de Fraga ja ha començat a fer soroll. Hem tingut ocasió de pulsar els ambients oficials i de l'oposició francesos. Als primers els agrada la seguretat i fermesa de Fraga, encara que no es priven de dir que el ministre Areilza ofereix més garanties democràtiques i preferirien que fos aquest el dirigent i home fort de la línia reformista del govern espanyol.

L'oposició francesa va parlar ahir per mitjà d'un socialista declarant que els atacs de Fraga contra la Coordinació Democràtica no són polítics sinó personals i mancats de sentit democràtic.

ELS FUGITIVS DE SEGOVIA

A part de l'entrevista, Fraga ha estat darrerament en contacte amb el ministre de l'Interior francès Poniatowski, per solucionar el problema dels quatre escapats de la presó de Segòvia, que la policia francesa va retindre dissabte i diumenge i que ahir desterrà. Els quatre que van arribar ahir a l'illa de Yeu junt amb la noia basca de vint-i-dos anys que formava part del comando d'ajuda als evadits de la presó de Segòvia, no van poder estar ahir a París en una conferència organitzada per l'ETA. Però es digué que el govern francès els tindrà reclusos a l'illa fins que no hi hagi un altre país europeu —exclosió Espanya— que els aculli. A no ésser que, com han dit alguns dels pocs habitants de l'illa, alguna nit aconseguiran escapar-se. En efecte, es difícil de vigilar pam a pam els trenta-sis quilòmetres de costes d'aquesta illa Atlàntica.

PORTUGAL, CAP AL FUTUR (1)

Socialistes: governar només ells

Ja fa més d'una setmana que, en aquest 25 d'abril els portuguesos exerciren llur rovellat dret de vot per tal d'omplir els dos-cents seixanta-tres escons de la cambra legislativa que segons les previsions legals, des del mateix moment en què restà oberta la jornada electoral, hom anomenà l'Assemblea de la República.

Dels catorze partits que formaven el ventall de tendències sorgides a la llum del sol en la nit menys fosca de la història moderna de Portugal (Grandola, vila morena/terra da fraternidade/o povo e quem mas ordena), quatre comptaven amb possibilitats suficients de triomf: la dreta (anomenada centre-dreta) dels PPD (Partit Popular Democràtic) i CDS (Centre Democràtic i Social) i l'esquerra (afegiu-hi els que volguen) dels PSP (Partit Socialista) i PCP (Partit Comunista).

VICTORIA SOCIALISTA

Els vots hi feren cap en allau, car s'observà un baixíssim nombre d'abstencions, a desgrat de l'assolida jornada, que constituïa un input perfecte per tal que la planificació capitalista del lleure de les masses posés a la carretera els utilitaris de les middle class urbanes portugueses, tan subdesenvolupades com es vulgui, però tanmateix motoritzades.

Però el vot hi fou. I les eleccions donaren la majoria relativa al Partit Socialista Portuguès, tot proporcionant-li una victòria també relativa.

Fa més d'una setmana que els portuguesos, bo i exercint llur dret

de vot donaren una victòria al Partit Socialista, que l'impedirà governar sol, per manca de prou escons en una Cambra de Diputats trossejada. D'això fa més d'una setmana, i els socialistes insisteixen en la seva tesi: o governem sols, o passarem a l'oposició, però no ens aliarem ni amb les dretes ni amb l'esquerra representada pel Partit Comunista.

No calia, però, que les enquestes d'opinió preelectoral romanguessin secretes, si no era per a evitar llur incidència en el vot, car els partits que preveien de bell antuvi el desenllaç, han estat desenvolupant les campanyes de cara a deixar ben plaer l'accés al poder en el cas d'una victòria socialista.

Mentre els comunistes, en veure que Mario Soares i els seus seguidors no podrien governar sols, presentaven que l'única opció possible per als socialistes era governar amb l'"altre" gran partit d'esquerra, si hom no volia caure en l'òrbita dretana, els dretans CDS i PPD feien saber que s'avindrien a governar en el marc d'una coalició sempre que en quedés exclòs el Partit Comunista, perquè el consideraven antidemocràtic. I els vots han donat un cert avenç a les dretes i nrelació a les darreres eleccions. Amb aquesta empena, doncs, els socialistes s'ho poden pensar.

EL NO SOCIALISTA

"Com podria el major partit portuguès, en l'exercici de les responsabilitats de governant, acceptar de col·locar-se en una relació de dependència, ni que sigui parcial, de la mitificació arrogant del Partit

Comunista, que cada dia insisteix a empenyer una mica més el país vers l'abisme? —deia abans de les eleccions l'òrgan oficial del Partit Socialista. Els portuguesos que volen la pau i l'estabilitat no es deixaran impressionar pel Partit Comunista, sinó que votaran pel Partit Socialista Portuguès per damunt de tota ideologia, perquè aquesta no és una hora d'ideologies sinó d'opcions concretes i serioses pertocants al futur del país."

I, quan a la dreta, tot referint-se al Partit Popular Democràtic, "els membres del PPD se serveixen de mitjans i de procediments que els són molt pròxims, d'acord amb aquells que l'Assemblea Nacional de Marcelo Caetano predicava a la PIDE com a terapèutica per a aplicar i per a castrar les realitzacions de l'esquerra portuguesa. No és debades que alguns dels actuals líders del Partit Popular Democràtic de Sa Carneiro s'asseguessin abans del 25 d'abril en aquella cambra. De qualsevulla manera, el poble portuguès no se n'assabenta ara, perquè ja ho sap de fa temps, quina és la mena de democràcia que li esperara si un partit que s'autoanomena "Popular" i "Democràtic" algun dia comptés amb la hipòtesi de governar a Portugal, bé tot sol o bé acompanyat pels altres partits que també proven, mitjançant les sigles de llurs noms respectius, qualsevol mena d'aproximació a les connotacions democràtiques i populars".

Els qui això digueren, barrant tota mena de camí a la possibilitat d'un Govern de coalició, obtingueren el triomf electoral de la majoria relativa. Què farà, el Partit Socialista?

ALBERT ABRIL

Per a un poble que sap beure...

DE LA SERRA

Un autèntic cava.

BANCO URQUIJO

JUNTA GENERAL D'ACCIONISTES

Al Palau d'Exposicions i Congressos i amb assistència d'un gran nombre d'accionistes, se celebrà el passat dia 24 la Junta General. Informaren el senyor Joan Lladó Sánchez-Blanco, President del Consell d'Administració i el senyor Jaume Carvajal Urquijo, Conseller-Director General. Tant els discursos com els fets reflectits a la Memòria foren subratllats favorablement pels assistents, els quals aprovaren per unanimitat les diverses propostes del Consell.

Afirmem la nostra fe en el futur d'Espanya, en el qual desenvolupament aspirem a ocupar un lloc d'honor.

Joan Lladó Sánchez-Blanco

L'adequació entre l'interès privat i l'interès general del país, forma part primordial de la nostra responsabilitat empresarial.

Jaume Carvajal Urquijo

INDUSTRIAL:

Les empreses de volum mitjà, que representen més del 50 % de la nostra cartera de valors, mereixen una atenció preferent a la nostra política de noves inversions.

El nostre objectiu és col·laborar a la formació d'empreses competitives en un marc internacional i que garanteixi un nivell d'ocupació creixent i estable.

SUCURSALS:

Només anirem a aquelles regions en les quals la nostra presència pugui contribuir al seu desenvolupament.

En acabar el 1976 tindrem 17 sucursals capacitades per a prestar tota la nostra ampla gamma de serveis.

INTERNACIONAL:

Una cinquena part de les nostres activitats bancàries són internacionals. Amb la inauguració d'Urquijo Canadá Inc. tenim quatre oficines plenament operatives en els principals centres financers del món.

Hem dirigit 18 crèdits internacionals per un import de 440 milions de dòlars i participat a 82 emissions més.

CREIXEMENT:

El creixement d'un Banc ha de ser analitzat no sols quantitativament, sinó també en funció de llur contribució al compte de resultats.

Al 1975 junt amb un creixement del 25 % del nostre balanç total, hem aconseguit millorar el seu marge de rendabilitat.

PRIMER TRIMESTRE DEL 1976

- Favorable evolució dels resultats.
- Augment del 21 % dels nostres Recursos Forans i del 27 % del Balanç respecte al mes de març de l'any anterior.

AMPLIACIO:

UNA PER CINC GRATIS

Amb càrrec a les reserves per Prima d'Emissió d'Accions.

DADES RELLEVANTS DE L'EXERCICI PASSAT

	1974	1975
Benefici Net	2.370	2.774
Recursos propis	16.664	19.051
Recursos forans	61.486	70.199
Crèdits i Cartera Comercial	74.643	91.427
Cartera de valors industrials	12.812	160.391
Balanç total *	128.505	15.301

* No inclou comptes d'ordre.

L'automòbil, un sector amb esdevenidor

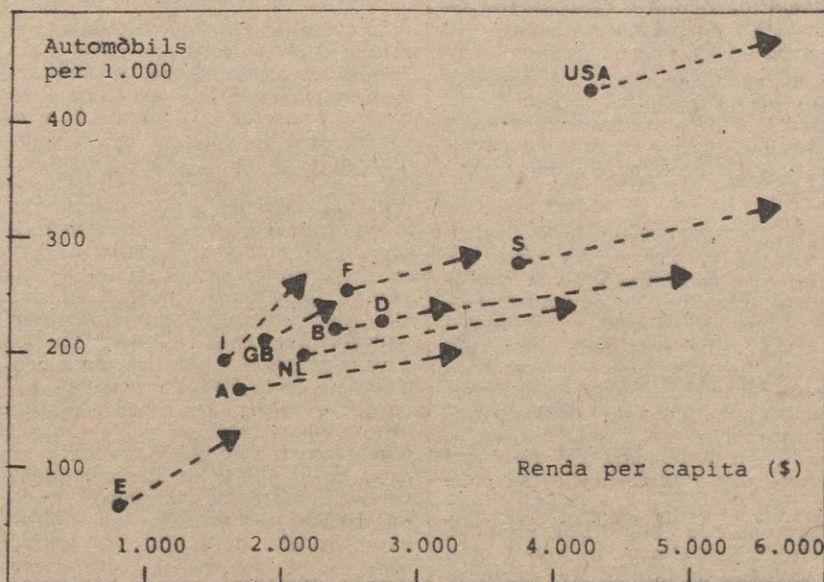
Aquests dies el sector de l'automòbil ha estat d'actualitat com a conseqüència, bàsicament, de l'assemblea que tingué lloc a Madrid a Sernauto i en la qual va parlar el Ministre d'Indústria, senyor Pérez de Bricio, i també de la celebració actual del Saló de l'Automòbil a la Ciutat Comtal.

compte el mercat interior i el grau de saturació a que s'ha arribat. Si, com sembla, el sostre a curt termini a Europa és cap als 350 cotxes per cada 1.000 habitants, vol dir que nosaltres som encara a una tercera part. És a dir, tot just deixem el sòcol i per tant amb un ampli mercat

interior potencial futur. Es per això que, malgrat les deficiències estructurals que presenta el sector, que un dia o altre s'haurien d'adobar, hom pensa que de forma objectiva això de l'automòbil ha de donar encara molt de si.

JORDI GOULA

L'AUTOMÒBIL I EL NIVELL DE RIQUESA (1970-1974)

E = Espanya; A = Austràlia; B = Bèlgica; F = França; D = Alemanya; G.B. = Gran Bretanya; N.L. = Holanda; S = Suècia; E.U.A. = Estats Units; I = Itàlia.

Millora la cartera de comandes

L'evolució de la cartera de comandes del sector industrial —exclosa la construcció—, ha obtingut una millora en el mes de març, en relació amb els resultats del mes de febrer anterior, segons les dades recollides pel ministeri d'Indústria en les enquestes dels empresaris.

La tendència de la demanda de productes industrials s'ha situat nou punts per damunt del nivell considerat normal,

mentre al mes de febrer aquest excés fon de sis punts.

Quant a la tendència de la cartera de comandes en el segon semestre d'enguany s'hi acusa un lleuger mínim en el sector de béns d'inversió únic punt negre que es detecta en les enquestes esmentades, en canvi, en els altres subsectors, béns intermedis i béns de consum, s'aprecia una acceleració, així com en el conjunt del sector industrial.

JUNTA GENERAL ORDINÀRIA I EXTRAORDINÀRIA DEL BANC DE BARCELONA

DADES DE L'EXERCICI

Dipòsits de Clients: 6.030.52 milions de pessetes.
Comptes: 41.037.
Inversió Comercial: 4.981 milions de pessetes.
Paper descomptat: 13.365 milions de pessetes.
Oficines Inaugurades durant l'exercici: 5.
Número total d'Oficines: 19.
Capital: 243 milions de pessetes.
Reserves: 246 milions de pessetes.
Benefici Net: 71 milions de pessetes.

DADES DE LA JUNTA

Assistència: 96,3% del Capital.
Aprovació: De la Memòria, Balanç i Compte de Pèrdues i Beneficis així com també de la gestió del Consell durant l'exercici 1975.

INTERVENCIÓ

President: Senyor JOSEP RAYMOND SEGURA.

A l'al·locució presidencial es passà revista a la difícil situació que travessen les economies occidentals oferint-se una descripció realista dels problemes que afecten la economia espanyola. Les expectatives pel 1976, poden resumir-se en els següents paràgrafs que escollim del discurs.

«En definitiva crec que el nostre futur depèn de la reactivació exterior, de la nostra política econòmica i de la nostra política a seques... Si per ara no sembla que la nostra política econòmica conflueixi en una variant energica, si que crec que la llum augmenta pel costat de la conjuntura internacional... la economia nord-americana, decisiva en aquest contexte, ha crescut espectacularment durant l'últim trimestre de l'any passat... La inflació ha estat acceptablement controlada en molts països industrials, augmentada la xifra d'ocupació i reduint-se el déficit exterior... Tot això fa pensar que el món lliure està entrant a la via de la recuperació, i cal no oblidar que Espanya és avui una economia oberta, íntimament vinculada a les economies internacionals. Aventura doncs, com sempre, un judici tal vegada temerari, crec que cap a finals del present any, si factors estranys no entorpeixen la confirmació del diagnòstic, entrarem a la via d'una recuperada i discreta normalitat.

Director General: Senyor FERRAN COLL MONEGAL

Com a resum de la lectura de la Memòria, podem escollir els següents aspectes:

«Al 1975 la Banca en general s'ha destacat per l'obertura d'un número molt considerable d'oficines a l'àmbit nacional. El Banc de Barcelona, seguint el criteri exposat l'any anterior, ha enfortit llur presència al Cinturó de Barcelona amb l'obertura de cinc oficines».

«A principis del present exercici, inauguració d'una nova Oficina a Madrid, al carrer Dr. Fleming, corresponent al desig d'una major penetració a la Capital».

«En el capítol dels fons propis, també al present exercici, s'ha procedit a una ampliació de capital d'acord amb la política aplicada fins el moment, consistent en mantenir l'equilibri entre Capital i Reserves, quedant aquests de la següent forma:

CAPITAL..... 284 milions de pessetes
RESERVES..... 279 milions de pessetes

«Augment de la productivitat per a pal·liar l'incidència de l'augment dels costos, com a conseqüència del conveni col·lectiu».

«Augment de la base Accionària d'acord amb la política iniciada fa dos anys, corresponent als desigs manifestats repetidament pels nostres clients».

«Agraïment al personal per la incondicional col·laboració prestada durant 1975, essent un motiu de satisfacció pel Consell d'Administració del Banc de Barcelona».

BANC DE SABADELL

Junta General d'Accionistes. Els resultats d'un «bon servei». A destacar el següent percentatges d'increment: 30,35% en els saldos de clients, 31,78% en el valor afegit al Producte Nacional, 39,28% en el nombre d'oficines.

En el Teatre Municipal «Faràndula», amb assistència d'accionistes que representaven, per ells i per delegació, el 92,2% del Capital Social, se celebraren el passat 26 de març del 1976, les Juntes Generals Ordinària i Extraordinària, presidides per En Bonaventura Brutau i Viloca, a qui acompanyaven els restants membres del Consell d'Administració i components de l'Alta Direcció.

L'acte s'inicià amb la lectura de la Memòria a càrrec del Secretari del Consell, En Pere Soler i Nogués.

Aquestes són les dades més importants:

1975 en xifres

	milions de pessetes	% d'increment sobre el 1974
Recursos propis	2.950	21,65
Recursos aliens	35.693	30,35
Crèdits i cartera d'efectes	30.595	32,51
Valor afegit al Producte Nacional	1.495,90	31,78
Beneficis	533	16,12
Número d'accionistes	13.816	27,50
Número de clients	177.525	19,20
Número de treballadors	1.693	18,06
Oficines obertes al públic	78	39,28

A continuació, el Director General, En Francesc Monrás i Ustrell, va llegir el Balanç, del qual en donem les partides més importants:

Resum del Balanç

ACTIU	milions de pessetes	
Caixa i Banc d'Espanya	2.809	4,65
Bancs i Caixes d'Estalvi	3.648	6,05
Crèdits i cartera d'efectes	30.595	50,69
Cartera de títols	5.726	9,49
Immobilitzat	1.376	2,28

PASSIU

Fons propis	2.950	4,89
Bancs i Caixes d'Estalvi	3.300	5,46
Creditors	35.693	59,14

Després d'exposar ls assitents el Compte General de Resultats, l'informe dels Censors de Comptes i la Proposta d'Acords, que varen ser aprovats per la Junta General, el senyor Monrás va llegir l'informe de la Direcció.

Una vegada comentats, breument, els esdeveniments polítics, socials i econòmics es va referir concretament a l'activitat bancària, destacant l'alt increment del nombre d'oficines i el corresponent enduriment de la competència.

REALITZACIONS I PROJECTES PER AL 1976

Un cop obertes les 22 oficines del BANC DE SABADELL durant el 1975, enguany se n'han obert 6 de noves de Sant Quirze del Vallès, Castellbisbal, Sant Celoni, Sant Andreu de la Barca, l'agència Passeig Maragall a Barcelona i Madrid. Queden previstes d'inauguració les de Girona, Lleida, Tarragona i Reus a més d'una agència urbana a Barcelona i una altra a Collblanch.

PRESENCIA A MADRID

Serán, llavors 90 les oficines en funcionament que, a més d'abarcant la Província de Barcelona, donaran al Banc una projecció regional, completada amb la presència a Madrid, on es disposa de locals propis ubicats a la Gran Via, utilitzats provisionalment en part mentre s'acondiacionen els 3.000 mts.² adquirits, acabats els quals es farà la inauguració oficial.

Dintre de pocs dies tindrà lloc el trasllat al nou edifici de la Plaça de Catalunya, dels Serveis Centrals, fins avui dispersos en diferents locals. S'espera que ben aviat es podran agrupar tots a fi d'aconseguir la millora estructural que va decidir —en el seu dia— la construcció de l'immoble.

PRIORITAT A LA RENTABILITAT

Potenciar les oficines actuals i les programades per aquest exercici —va seguir el senyor Monrás— és l'objectiu obligat d'aquesta nova etapa que es comença en la qual l'expansió geogràfica restarà probablement limitada per una millor concentració d'esforços i mitjans.

Per acabar, es va referir a la capacitat i dedicació del personal en base al bon servei i fonament de l'adhesió dels clients i accionistes, la importància de la qual va destacar complimentament.

ACORDS MES IMPORTANTS

- El preu de les accions es manté a 2.500.— pessetes.
- S'autoritza una ampliació, en una o diverses vegades, amb emissió d'accions a la par, dins del termini de cinc anys, fins un màxim de 875 milions de pessetes, és a dir portant el Capital del Banc fins a la xifra total de 2.625 milions de pessetes.

El senyor Soler, en el preàmbul a la proposta, va expressar la confiança del Consell en la marxa de l'Entitat que obligarà a una ampliació de dues accions noves per set de les antigues durant aquest any.

● Han entrat a formar part del Consell d'Administració els senyors En Francesc Monrás i Ustrell i En Tomàs Casañas i Guri, substituïnt a En Bonaventura Brutau i Viloca, que ha complert el seu termini reglamentari i a En Miquel Fonolleda i Soler que ha presentat la renúncia per motius de salut. Va ser reelegit En Felu Crusafont i Grieria. Amb motiu d'aquests canvis, els senyors Brutau, Llonch i Monrás digueren unes emocionades paraules dirigides als accionistes del Banc.

En acabar la Junta General Ordinària, va fer ús de la paraula el senyor Tomàs Casañas, nou conseller, que va agrair al Consell la proposta del seu nomenament i als accionistes presents l'acceptació de la seva candidatura.

A continuació, l'accionista En Pere Fonolleda va agrair les paraules del senyor Llonch, relatives al seu oncle En Miquel Fonolleda.

Els accionistes, senyors Francesc Goñi i Ramón Mallofré, en les seves intervencions, varen posar especial atenció a la infatigable activitat del senyor Monrás al servei del Banc.

Els assistents, drets, varen tributar un calorós i llarg aplaudiment al senyor Monrás en agrair, aquest, en breus paraules plenes d'emoció els últims parlaments.

Molt aplaudida fou també, l'al·locució en la qual en senyor Brutau, en acabar la Junta General Extraordinària, l'última que presidia, va expressar la seva satisfacció per haver-ho pogut fer durant tants anys davant d'una base accionarial cada cop més gran i sempre tan fermament vinculada a l'Entitat. En sinceres paraules rememorà breument els seus quaranta anys de conseller, destacant els records de tots els seus companys de gestió.

Tan bon punt va donar-se acabada la Junta General Extraordinària, va reunir-se el Consell d'Administració en el qual s'elegí com a President del mateix el senyor En Joan Lloch i Salas.

LA CRISI CONSEQUENCIA LOGICA

De fet la crisi de l'automòbil ha estat una conseqüència lògica dins de l'ordre capitalista occidental, com podem veure analitzant les xifres de producció registrades en els principals països productors. No deixa d'ésser curiós veure com, només dues nacions, Alemanya i Japó, han sortit del 1975 amb xifres positives en el seu creixement percentual en la producció de turismes. On la crisi ha estat més forta —i el cop més dur—, és a Anglaterra i a Itàlia, on la baixa en la producció es va a situar a un nivell gairebé d'un 18% dessota l'any 74. Si la valoració que realitzem per a Espanya és comparativa hom pot veure que les cotxes no han anat tan malament, ja que la baixa en la producció només ha estat del 1%. Es clar que posats a comparar, també hauríem de dir que la producció d'automòbils de turisme a Espanya és la meitat de la d'Itàlia i Anglaterra, gairebé la quarta part de la d'Alemanya i França i la desena part de la dels Estats Units.

DE PORTES ENDINS

De portes endins, però tapant el mirall de l'estranger i sense deixar-nos enlluernar per aquestes xifres comparatives, es poden veure, i de forma ben clara, els principals obstacles amb què avui s'enfronta aquest sector: una demanda que encara trigarà temps a assolir nivells passats, una estructura sectorial poc racional i una dependència molt elevada de l'exterior.

Quins són els fets que aquests dies s'han anat discutint amb més o menys força? Doncs els que corresponen a tot sector ficat dins del sistema capitalista, com ja hem dit. D'una banda la lògica i justa aspiració dels treballadors a augmentar els seus salaris i de l'altra, les queixes constants dels empresaris envers tot allò que per a ells suposa costos, tant pel que fa als salaris com a la Seguretat Social com també a l'elevació de preus enregistrada en les matèries primeres, més forta encara des de la recent desvalorització de la peseta. Les queixes, com diem, van encaminades a dir que amb els augments de preus fins ara permesos no poden cobrir aquesta forta elevació en els costos i per tant demanen una cosa ben natural dins l'òptica capitalista: la liberalització dels preus, liberalització que el Ministre d'Indústria ha posat en entredit en dir que no la veu viable per ara de manera total.

1976 PREVISIONS NO GAIRE OPTIMISTES

Pel que fa al 1976 no cal somiar, atès que les previsions no són massa optimistes; però sembla que es pot esperar un increment del 2 al 3% en la producció, el qual, malgrat que romandrà per sota de la resta de països d'Europa, significarà un petit pas endavant cap a la reactivació del sector que s'espera que s'efectui el 1977.

En el gràfic que presentem hom pot veure la correlació que existeix entre el nivell de vida en els diferents països, —en aquest cas representat per la renda per capita—, i el nombre d'automòbils que hi han per 1.000 habitants. Les dades són de l'any 1970 i del 1974 pels automòbils i del 1970 i 1973 per a la renda per capita amb les excepcions de Bèlgica, França i Anglaterra en què són del 1972. El punt on es troba la inicial del país fa referència al 1970 i la punta de la fletxa al 1974. Es pot veure també el camí, llarg camí, que li resta a Espanya per a aconseguir nivells de benestar que podríem dir-ne europeus, ben entès que en aquest gràfic no partem de producció sinó que només s'hi té en

L'escola de teologia de Vic

El Vaticà II va suscitar un renovat interès d'aprofundiment dels coneixements religiosos. Interès que en bona part s'ha mantingut. Per respondre-hi, en bastants llocs dels Països Catalans s'han organitzat cursos de teologia. Mentre la nova Facultat de teologia de Barcelona agrupa a la majoria de candidats al presbiterat de Catalunya i també els laics, en altres llocs s'han constituït "escoles de teologia". Hem demanat a mossèn Ramon Pou i Rius que ens parli de la de Vic.

Des de l'any 1967 existeix l'Escola diocesana de teologia de Vic. La fundació va ser promoguda per un grup de professors del Seminari diocesà, junt amb un bon nombre de persones de diferents estaments i professions. Per aquelles dates, això venia a ser, allà a Vic, com una mena de desclericalització de la teologia, car fins aleshores només hi tenien accés els candidats al ministeri pastoral de l'Església. Durant el curs 1967-1968 s'inicià el primer programa de lliçons. Les classes s'impartiren en aules del Seminari diocesà i del Casal de l'Església. A partir del curs 1968-1969 es van formar les Seccions de l'Escola de Teologia a Manresa i a Igualada, les quals gaudien d'una plena autonomia en el seu funcionament. L'Escola de Teologia s'establí amb l'aprovació del bisbe de Vic, Dr. Ramon Masnou.

Aquesta entitat és dirigida per un director, votat pel grup directiu, i d'uns vocals representants dels alumnes i dels professors. Han estat successivament directors de l'Escola, des del 1967 fins ara, Ricard Torrents i Bertrana, Ramon Pou i Rius i Camil Riera Canudas. En Lluçia Anglada ha fet sempre de secretari general. Han estat delegats per a la secció de Manresa, Josep Junyent i Rafart i per la secció d'Igualada Lluís M. Xirincas i Damians i Antoni Junyent i

Serra. Entre els vocals del grup directiu de Vic, que han actuat en diferents cursos —exceptuant aquells que ho han estat a títol de professors—, hi ha els noms de Xavier Roca, Pere Crosas, Miquel Mulet, Teresa Conill, Roser Bermudo, Jaume Peiron, Rafaela Chamorro, Dolors Plans, Lluís Rocaspana.

En la secció de Vic ciutat, els cursos s'han projectat així: durant els cursos 1967-68 i 1968-69, que es van dividir en dos semestres, el programa seguit d'un esquema clàssic, on figura ven les principals matèries de teologia sistemàtica i de Bíblia. Els cursos 1969-70 i 1970-71 van ser dedicats a tractar temes sobre "Aspectes de l'Església". D'aquestes dates ençà, l'Escola de Teologia ha anat presentant, un any i un altre curssets monogràfics, com per exemple: "Perspectiva cristiana del matrimoni", "La fe", "El Déu i Pare de Nostre Senyor Jesucrist". Els professors estables són: Camil Riera, Ricard Torrents, Ramon Sala, Ramon Pou, Antoni M. Oriol, Antoni Pladevall i Salvador Reguant. Entre els professors invitats, hi figuren: Josep Perarnau, Evengelista Vilanova, Pere Tena, Josep M. Rovira i Bellosó, Frederic Raurell, Ramon Ribé, Antoni Matabosch, Josep Verde i Aldea, Joan Llopis, Jaume Riera, Salvador Pié i Josep M. Tubau.

Durant el curs 1969, l'Escola de Teologia començà a oferir a un públic més extens que aquell estrictament format pels alumnes matriculats, una sèrie de conferències en les quals s'han anat tractant qüestions que, en l'actualitat, interessin el conjunt dels cristians. Entre les principals conferències d'aquest tipus, podem mencionar: "Actitud del cristià a l'hora actual", Cassià M. Just, abat de Montserrat (1969); "Del Sínode dels bisbes al Concili pastoral holandès", Josep Perarnau (1970); "L'Església del futur", Joan Llopis - Maria Martinell (1970); "El erotisme en el contexto socio-cultural de nues-

tra sociedad", José L. Aranguren (1971); "Cuestiones sociales y solución comunitaria", Lanza del Vasto (1974); "Esperanza cristiana y esperanza histórica", José M. Díez-Alegria (1974); "Aspectos políticos de la familia", Manuel Jiménez de Parga (1975).

S'han matriculat a l'Escola, per seguir-ne els cursos normals, entre 70 i 150 alumnes, segons els anys. Pel que fa al finançament, les despeses s'han cobert totalment a base de les matrícules dels alumnes. S'han desenvolupat sempre en una bona temperatura de llibertat d'acció i d'expressió.

L'Escola de Teologia de Vic, mirada des de la perspectiva històrica, és la vida continuada de la multi-secular tradició d'ensenyament teològic, que, en aquesta vella capital de bisbat, s'ha anat mantenint com el caliu inextingible d'una vetusta llar pairal. Això li dona un ple dret a l'existència, plena de mèrits davant la cultura i la civilització del nostre país. Quan el teòlogat del Seminari diocesà, per a la formació del clergat, s'ha traslladat a Barcelona, per integrar-se a la Facultat de Teologia, secció de Sant Pacià, ha restat aquí un teòlogat, de dimensions estructurals molt modestes, obert a tothom. Prou volem, malgrat tots els entrebancs que sorgeixen, que a Vic no s'extingeixi l'ensenyament, com cal, de la teologia. Centralitzar forces pot ser sovint una tàctica de defensa, però quasi sempre és un empobriament i una pèrdua considerable d'humanisme.

S'està projectant per al curs 1976-1977 vinent un programa de Cristologia, mentre que el curs actual es clourà amb una taula rodona, que tindrà per tema el de les IX Jornades catalanes de teologia, celebrades a Son Roca (Ciutat de Mallorca) el desembre passat: "Autoritat i poder en l'Església".

TVE

Els programes religiosos

S'ha tornat a suscitar el tema dels programes religiosos de la televisió espanyola. Uns espais que —per a l'espectador normal— són programes de l'Església, però que de fet s'escapen de la seva responsabilitat.

La revista "Ecclesia" publica en el seu últim número una crònica sobre la recent reunió de la Comissió episcopal de mitjans de comunicació. "En tractar el tema de la presència de l'Església en els mitjans d'àmbit nacional, i especialment en TV —diu— es palesà el criteri unànime dels assistents a la reunió, que la programació per a aquests mitjans fos promoguda i orientada per la Comissió episcopal mateixa, superant la situació present en que els sacerdots que intervenen en aquests programes religiosos ho fan a títol personal i són designats pels directius de la TV. La situació real en altres països i les raons pastorals més evidents semblen avalar aquest plantejament que, per altra part, ha estat ja fet públic en altres ocasions per la Conferència episcopal mateixa. Segons declaracions de monsenyor Cirarda, hi ha en curs actualment unes converses d'alt nivell entorn d'aquests temes i existeix una substancial coincidència en els plantejaments teòrics.

Durant anys monsenyor Guerra Campos va presidir el Seminari de Programes religiosos, organisme de TVE que regia aquests espais. Els seus membres eren nomenats per l'autoritat civil, per més que fossin majoritàriament clergues. Les intervencions televisives del bisbe de Conca van provocar en algunes ocasions un profund malestar en la majoria de l'episcopat espanyol, pel seu caràcter marcadament negatiu davant l'evolució de l'Església. També perquè no semblava convenient que un prelat, tan identificat amb una determinada posició política, apare-

gués a la petita pantalla com la veu de l'Església.

Actualment l'esmentat Seminari de programes religiosos és dissolt, però el bisbe Guerra Campos continua com a Assessor principal nomenat per la TVE per als programes religiosos. I ningú no pot intervenir en aquests espais —des de la transmissió de la missa fins a l'espai final de reflexió— sense la seva autorització i orientació. Aquesta és la situació que la Conferència episcopal espanyola voldria canviar, malgrat que els intents realitzats amb els últims quatre ministres d'Informació i Turisme no hagin arribat a cap acord.

PAUSA

L'helicòpter

Des del terrat de casa, cada dia festiu veig un helicòpter de la policia que fa voltes i més voltes sobre la ciutat. Normalment serveix per regular el trànsit dels nombrosos vehicles que surten de la gran urbs o que hi retornen. Però més d'un cop s'utilitza per controlar amb eficàcia els moviments de les manifestacions no autoritzades. Aquesta ambivalència em fa pensar en la difícil conjugació de l'autoritat amb la llibertat, però no em priva de desitjar amb tota l'ànima que el nostre poble trobi un tipus de convivència, en què l'helicòpter sigui sempre un àngel protector i no aparegui mai com un ocell de mal averany.

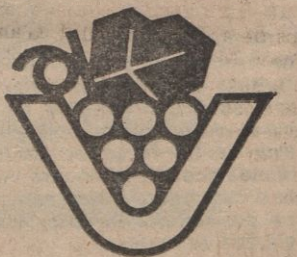
J. LL.

Ja tenim al celler el

VI RON

que podreu beure l'any 1979

un bon vi

...
Raïm i cep retallat
damunt la terra lluenta;
vinyes verdes, soledat.
...
Vinyes verdes del meu cor...
Cina del cep s'adorm la tarda,
sella negra, pàmpol d'or...

Josip M. de Saguer

Embotellat per
ONDINA, S.A.
Sta. Mª de Barberà

"VUELTA" (V i VI)

Es precisa l'amenaça Agostinho

La sisena etapa de la "Vuelta" ha vist el triomf del corredor portuguès Joaquim Agostinho. El recorregut, de 14 quilòmetres, s'ha disputat en la modalitat de contra rellotge individual.

La selecció que s'esperava que produís aquest curt trajecte no s'ha realitzat. Molts pensaven que, després de la duríssima etapa entre Jaén i Baza, els corredors encara estarien tocats, però es veu que la becaineta d'ahir, entre Baza i Cartagena, ha servit per a recuperar forces, i així no hi ha hagut cap canvi important a la classificació general.

L'etapa ha estat pràcticament planera si exceptuem dos petits colls: Sierra de la Muela i Sierra Espuña. Per tant, era un bon lloc per als especialistes dels terrenys llisos. Però ha triomfat un corredor que es defensa molt bé en qualsevol lloc i que en l'especialitat de contra rellotge sempre ha ocupat els llocs de privilegi.

El que ha fet avui Agostinho és un reflex del que feu en el transcurs de la quarta etapa, quan protagonitzà una escapada en solitari durant 38 quilòmetres, en un dia infernal i pujant i baixant tres ports de segona categoria. Va ser el quatre vegades campió de Portugal qui aquell dia canvià el curs de la "Vuelta", bastant monòtona fins aquells moments. I va ser també qui va ocasionar la

primera selecció de la "Vuelta", malgrat que ell no guanyés l'etapa.

Una altra cosa que s'ha demostrat és que l'equip d'Agostinho, el "Tekka", és l'equip espanyol que més es mou, el que dona la cara, perquè no oblidem a més que un dels seus corredors, Abilleira, és líder del premi de la muntanya.

Una de les anècdotes de la cursa contra rellotge ha estat la caiguda de l'alemany Thurau, que no li ha impedit, però, de conquerir un magnífic quart lloc. El segon i el tercer foren per a Manzanque i Fuchs, respectivament. La carrera de Manzanque no ha sorprès, perquè el circuit s'adaptava perfectament a les seves característiques. Però sí que ha causat sorpresa el tercer lloc del suis, enquadrat en l'equip espanyol "Super-Ser".

Luis Ocaña ha aconseguit el sisè lloc per a ell, i Pesarrodonà, el català de Manresa, ha quedat en vuitena posició. Una posició molt bona, certament.

CLASSIFICACIÓ GENERAL

- 1r. Gunther Haritz, 26-23-51
- 2n. Joaquim Agostinho, 26-24-31
- 3r. iDeter Thurau, 26-24-39.

L'ETAPA DE DIUMENGE

Novament, el ciclista holandès Theo Smit ha estat el vencedor d'una etapa de la "Vuelta", concretament de la cinquena, disputada entre Baza i Cartagena. Amb aquesta victòria Theo Smit ha guanyat sis vegades aquesta temporada a Espanya, perquè en la Volta a Llevant va ser el vencedor en quatre etapes.

Ha estat una etapa sense història, perquè el gran grup es va dedicar a sestejar tenint en compte la duresa de l'etapa de dissabte. Un altre factor que també va influir en la lenta marxa de l'escamot va ser el fort vent de costat, que molestà els corredors durant tot el recorregut.

Fins 60 quilòmetres abans de la meta —l'etapa era de 201— les coses no es van començar a animar. En aquest moment es va produir una escapada de Mendes, del "Tekka", que s'emportà amb ell Hoogedoorn, López Carril, Van Neste i Manzanque, però després d'aconseguir 22 segons d'avantatge foren atrapat pel gran grup.

La segona temptativa es va produir en el quilòmetre 162 de la cursa, quan va sortir Lazcano i rera d'ell saltaren Nazabal, Karsten i Cuyllie. Poc després s'uniren als escapols Den Hertog i Rossiers. Però després d'obtenir 12 segons d'avantatge foren absorbits per l'escamot en el quilòmetre 165.

A la meta de Cartagena s'arriba en grup compacte, i Theo Smit, novament en un gran esprint, s'imposa a Elorriaga, Van Derveken, Martínez Heredia, Karsten, etc. El temps del guanyador ha estat de 5 hores, 53 minuts i 31 segons. Haritz continua líder i Abilleira suma més punts en la muntanya.

ATLETISME

El disc més lluny que mai: 70,86 m.

Als Estats Units hom l'anomena "multiple Mac" perquè és capaç de brillar en les quatre disciplines de llançament, però ben aviat caldrà distingir-lo com a "multiple recordman".

En efecte, el gegant barbut del Pacific Coast Club, Mac Wilkins, solament una setmana després del rècord mundial de Walnut, demostrà el diumenge que és el més gran llançador de disc de tots els temps.

Fa nou dies havia arrabassat, al seu company de club Powell, el rècord del món per vuit centímetres únicament; 69,18 metres contra 69,10 de Powell. Però, aquest passat cap de setmana, a San José (Califòrnia) Mac Wilkins va anar molt més lluny després d'una sèrie increïble de llançaments: 70 m. 07, 70 m. 24 i 70-86. Tots ells per sobre l'anterior rècord. Tots ells per sobre els 70 metres. El darrer d'ells 1 m. 68 per sobre de la marca anterior.

G. P. D'ESPANYA

Hunt o el triomf fallit

Gran Premi d'Espanya de Fórmula 1, quarta prova del Campionat del Món de Conductors. Escenari: circuit del Jarama. Data: 2 de maig. Seixanta-cinc voltes al circuit de 3.404 òms, o sigui, 255.300 òms. Un temps magnífic. Al voltant de cinquanta mil espectadors. Vint-i-quatre cotxes a la sortida.

Un tercer annex al reglament del Gran Premi, fou finalment publicat el dia 30: aprova que fossin vint-i-quatre els cotxes que poguessin prendre la sortida en lloc dels vint-i-dos que inicialment s'havia dit, i accepta, en conseqüència, que en un moment donat, als entrenaments previs, poguessin rodar vint-i-nou cotxes en comptes del vint-i-set previstos. La maniobra estava directament adreçada a poder incloure en la cursa, si més no, un dels dos conductors espanyols que s'havien inscrit, i el gran circ de la F-1 semblà que no tenia res a oposar a aquesta sol·licitud, car no atemptava gaire la tan discutida seguretat. Així es formà la xarxa de sortida amb vint-i-quatre noms, però sense poder-hi incloure Villota i Zapico, que en els entrenaments, s'havien classificat als llocs 28 i 27 respectivament. Perill això només és un simple detall d'aquest gran premi, que en tot cas ha de servir per a fer veure clar que no es pot passar tan alegrement d'una fórmula nacional a la reina.

MOTORISME

A Salzburg, les "Suzuki" triomfadores

La segona prova del campionat mundial de motociclisme es va dirimir diumenge al circuit de Salzburg (Austria). Les cilindrades que aquesta vegada disputarien el triomf eren les de

No hem d'oblidar que hi ha dues cilindrades més, a part de l'espectacle que representen els sidecars: 50 i 250 c.c. Però els organitzadors del Gran Premi austríac, van decidir que fossin les tres primeres categories que hi intervinguessin. Excepció feta del Gran Premi d'Alemanya, a Nurburgring, on fins i tot corren sidecars i del Gran Premi d'Itàlia, en què hi seran totes les cilindrades, les altres proves tenen alguna absència en aquest sentit.

A Salzburg, en un circuit de 4.200 metres que es trobava en perfecte estat, les curses es presentaren sota el signe de les revenges parcials després del Gran Premi de Le Mans.

350 c.c.

La primera prova va ser per al gran corredor veneçolà Johnny Cecotto ("Yamaha"), campió del món la temporada passada. Fins a la volta número 11 no es va poder desenganxar de Giacomo Agostini. Aquest va tenir una avaria a la seva "MV", que l'obligà poc després a retirar-se. Cecotto aleshores, s'imposà sense problemes a Villa ("Harley Davidson") i Dodds ("Yamaha").

PALMARES

1964 - Oerter (EUA),	62-94
1964 - Danek (Txecoslovàquia),	64-56
1965 - Danek (Txecoslovàquia),	65-22
1968 - Silvester (EUA),	66-54
1968 - Silvester (EUA),	68-40
1972 - Bruch (Suècia),	68-40
1975 - Van Reenen (Sud-àfrica),	68-48
1975 - Powell (EUA),	69-10
1976 - Wilkins (EUA),	69-18
1976 - Wilkins (EUA),	70-86

LAUDA DOMINA LA PRIMERA PART

Pel que fa a la cursa en si només cal qualificar-la de tan esplèndida com el dia que l'emmarcava. A la sortida, Hunt havia ramés a la part interior i Lauda a la corda, i fou l'austríac el qui, amb un gran cop d'accelerador, encapçalà la cua trepidant de vint-i-quatre cotxes, que tot seguit quedà reduïda a vint-i-tres, en deixar-ho córer Fittipaldi.

A la primera volta, era tercer Brambilla, que baixava un lloc a la segona volta i un altre a la tercera. Així, a la tercera volta, Depailler ocupava el tercer lloc amb el seu revolucionari Tyrrell 008, l'antic P-34, i Mass, a la mateixa volta, recuperava el seu quart lloc de sortida, iniciant-se així forta lluita per al primer lloc entre Lauda, Hunt i Depailler, a la qual s'incorporà Mass a la tretzena volta, que acompliren els quatre cotxes pràcticament junts.

En aquells moments Brambilla perdria un altre lloc en benefici de Lafite que al volant del Ligier-Matra dugué una bona cursa fins a la volta cint-i-cinc, en la qual hagué d'abandonar. Darrera d'ell, una bella pugna es disputava entre el sorprenent Nilsson —que tingué una actuació sensacional—, Andretti fins que es retirà i Regazzoni.

A partir d'aleshores hi començà a haver els grans canvis de classificació. Lauda s'anà ressagant cada cop més, malgrat no arribar a ser mai inquietat per Nilsson, mentre Andretti abandonava i Regazzoni tenia problemes al manòmetre de pressió d'oli i havia de parar. Quan Regazzoni reprengué la cursa, Hunt arrencava Lauda d'unès dècimes de segon i aquest estava a punt de ser atrapat per Mass, alhora que els tres homes del cap prenien volta als conductors de Brabham i a Chris Amon. En aquest moment Regazzoni sortí de boxes i, encara amb poca velocitat, s'hagué de deixar passar, al viratge Farina, per Hunt; però, després del pas d'aquest, s'instal·là davant Mass, cosa que impedí que aquest pogués continuar la seva marxa d'equip amb Hunt. L'esforç del McLaren de l'alemany fet fins aquell moment i el canvi de ritme imposat per la presència de Regazzoni peren que el motor de Mass no resistís. L'acció havia beneficiat, evidentment, Lauda, que així quedava comodament instal·lat en segon lloc. A partir d'aquell moment la cursa s'acabà, però no pas amb la victòria de Hunt, el cotxe del qual fou desqualificat perquè sobrepassava lateralment, en dos centímetres, les mesures recentment aprovades. Sincerament, crec que calia fer les revisions abans, encara que fossin sobre la mateixa xarxa de sortida.

CLASSIFICACIÓ

1. Lauda, Ferrari, 1 h. 42'51"40
2. Nilsson, Lotus-JPS, 1 h. 43'08"45
3. Reuteman, Brabham-Martini, a una volta.
4. Amon, Ensign.
5. Pace, Brabham-Martini
6. Icòx, Williams.

CLASSIFICACIÓ DEL CAMPIONAT

1. Lauda, 33 punts; 2. Depailler, 10; 3. Regazzoni, 4; 4. Mass, 7; 5. Hunt i Nilsson, 6; 7. Shecòter, 5; 8. Pryce i Reuteman, 4; 10. Stucò, Lafite i Amon, 3; 13. Watson i Pace, 2; 15. Andretti, Fittipaldi i Icòx, 1.

Amb cap apassionament

En tornar de Madrid, uns amics em reerminen que no vaig posar prou "salsa" a la victòria del Barcelona, el divendres, i si bé he de reconèixer que un fet com aquest sempre té una significació especial, també cal admetre que el Barça va fer un bon partit a seques, el partit que li convenia, i que, en definitiva, el triomf es va deure més a un mal moment madridista que no pas a un bon joc blau-grana.

Es cert que el Barça començà el partit com calia, atacant, que dominà el centre del camp i que, en general, durant tot el temps, els seus homes es van imposar sobre els respectius adversaris, com per exemple Miguell sobre Santillana, Asensi sobre Breitner, Neeskens sobre Netzer i Corominas (i encara més Rifé, quan va entrar en joc, sobre Amancio). És cert que el Barcelona emprà, en tot moment, un bon marcatge de l'home, marcatge que els madridistes no saberen eludir. I aquest és el mèrit barcelonista i el fidel reflex del mal moment del Madrid. Res més que això.

Ara bé, en el context d'aquesta visió general no cal incloure un gran joc blau-grana. El partit fou interessant, emocionant a estones, amb bones jugades catalanes, però també amb prou errors perquè, si el Madrid hagués tingut una major quantitat d'encerts, aconseguís d'empatar aprofitant el parell d'avinteses que el Barça falicità cada cop a l'adversari de torn. Un partit en el qual el Madrid hauria marcat més d'un gol, si no hagués estat per la magnífica actuació que tingué Mora a la segona part. Comparativament parlant, el Barça fou superior i es va mereixer la victòria, això és indubtable; objectivament parlant, els blau-grana van cometre massa errors, que els madrilenys no saberen aprofitar. Tot el que sigui negar això és caure en un apassionament excessiu, que caldria bandejar.

Reconec que és difícil prescindir d'aquesta passió innata, que en la gent inconscient es pot traduir en agressió i que en la conscient pot fer decantar l'opinió cap a una desil·lusió i incomprensió. Perquè m'entengueu —amic Roca, amic Joan— us donaré un detall: durant la primera part em vaig dedicar a comptar quantes vegades un jugador madrilià queia —o es llençava a terra— després d'una acció de la seva parella barcelonista, com vaig dur el recompte contrari. Un company de seient semblava indignat per les accions blau-grana i es limitava a doldre's de les blanques, més encara quan reconeixia que el Barcelona dominava el partit i pensava que no li calien aquestes accions. En arribar el descans, vaig fer el recompte: 9—8, en sentit negatiu per al Barça; gairebé un empat. El madrileny conscient no ho podia creure. És que les caigudes madriliestes eren més espectaculars i, sobretot, anaven acompanyades d'una bona sonorització, d'altra banda menor que la d'atres camps i que la del propi Bernabeu en altres ocasions, ja que en aquesta no s'arribaren a superar les tres quartes parts d'entrada.

Creo que aquest és un fenomen que ocorre arreu i que incita els inconscients a permetre's el luxe d'enviar el camp, de tirar-li objectes d'agredir els àrbitres o, cosa més important encara, de cometre accions vandàliques, a sang freda, dues hores després d'acabar el partit. Aquests inconscients són els qui cal perseguir, en lloc de generalitzar i d'adoptar decisions que, en definitiva, no són sinó un greu insult per a bona part del públic.

JOSEP PORTER-MOIX

PRIMERA DIVISIO

L'Sporting, a la Segona

Després de la jornada trentadues de la Primera Divisió, solament hi ha un fet prou clar per a esmentar: l'Esporting de Gijon ja és, amb tota seguretat, un dels tres equips destinats a baixar de categoria. Pel que fa als altres llocs de descens, el Granada, l'Oviedo i l'Elx disposen únicament de dues jornades per a cercar una salvació, que només un d'ells podrà assolir.

Si les jornades que encara falten, ens prometen moltes emocions a la cua de la classificació, la mateixa cosa podem dir pel que fa al primer lloc, on el Madrid, l'Atlético i el Barcelona, per aquest ordre, tenen possibilitats de fer-se amb el títol. El Real Madrid, per arribar en aquesta fita, necessita obligatòriament un sol punt; a l'Atlético li calen els quatre punts i, a més, que el Madrid perdi els dos partits restants; el Barça necessita que el Madrid sigui derrotat en els dos darrers partits i que l'Atlético perdi un dels quatre punts que encara ha de disputar. Realment és massa complicat tot plegat, però si tenim en compte que l'equip blanc ha d'a-

nar a Granada i que el roig-i-blanc rep el pròxim diumenge el València a casa seva...

Betis-Hércules	1-0
Las Palmas-Oviedo	0-0
Real Sociedad-Racing	3-2
Espanyol-At. Madrid	1-0
València-Granada	2-1
Madrid-Barcelona	0-2
Saragossa-Athlétic	1-1
Sporting-Salamanca	0-1
Elx-Sevilla	2-0
Madrid	32 18 8 6 51 25 44
At. Madrid	32 17 6 9 59 37 40
Barcelona	32 17 6 9 53 39 40
Espanyol	32 17 3 12 44 43 37
Athlétic	32 13 11 8 40 34 37
Hércules	32 11 12 9 32 34 34
Betis	32 14 5 13 33 47 33
R. Sociedad	32 11 10 11 42 42 32
Sevilla	32 13 6 13 34 36 32
Salamanca	32 11 9 12 27 30 31
Racing	32 14 3 15 44 52 31
València	32 11 8 13 40 40 30
Las Palmas	32 11 6 15 36 42 28
Saragossa	32 10 8 14 42 41 28
Granada	32 8 10 14 28 46 26
Oviedo	32 10 5 17 37 42 25
Elx	32 7 11 14 33 46 25
Sporting	32 7 9 16 39 43 23

SEGONA DIVISIO

Tot s'està embolicant

Quan falten cinc partits per al final de la Lliga, el Burgos ja té pràcticament un peu a Primera Divisió, mentre el Tarragona ja és gairebé a Tercera. L'ensopagada de l'altre diumenge contra el Tenerife no l'ha poguda esmenar al Plantío.

Continua la lluita per als altres dos llocs d'ascens. Cinc equips tenen possibilitats fins al capdavant, tot i que el Tenerife rellisca massa fort a casa seva contra el Córdoba.

Els equips catalans continuen amb el seu tarannà esmortuït. El Barcelona At. i el Sant Andreu empataren. Fou el resultat menys dolent per a ambdós. Els blau-grana ja estan fora de tot perill, mentre el Sant Andreu ha esborrat un negatiu.

Nova reculada del Terrassa. Bé que jugava al difícil camp del Celta. Però al capdavant compten els punts i, ara com ara, els homes de Dauder tenen dos negatius i llur situació no és pas prou clara.

Tampoc el Castelló no aprofità l'avinentesa de desfer-se del Rayo Vallecano. Un bon pas per als madrilenys, mentre els de Castàlia són ja a la zona del descens. Cinc negatius pesen molt. Caldrà ben lluitar per anar a la promoció.

RESULTATS

Huelva - Murcia	0-0
Ensidesa - Valladolid	0-0
Málaga - Calvo Sotelo	2-0
Cádiz - Coruña	2-0
Castelló - R. Vallecano	0-1
Barcelona At. - Sant Andreu	1-1
Osasuna - Alavés	3-0
Celta - Terrassa	2-0
Burgos - Gimnàstic	4-1
Tenerife - Córdoba	0-3

CLASSIFICACIO:

Burgos	33 17 10 6 45 25 44
Celta	33 16 10 7 35 19 42
Málaga	33 18 4 11 65 33 40
Valladolid	33 14 10 9 40 22 38
Tenerife	33 13 11 9 46 39 37
Coruña	33 16 5 12 37 27 37
Barcelona At.	33 11 13 8 39 39 35
Córdoba	33 14 5 14 38 38 33
Rayo Vall.	33 14 4 15 40 44 32
Huelva	33 13 6 14 32 37 32
Calvo Sotelo	33 12 8 13 36 32 32
Cádiz	33 11 9 13 42 38 31
Osasuna	33 13 5 15 45 50 31
Sant Andreu	33 12 7 14 33 41 31
Castelló	33 9 11 13 33 41 29
Alavés	33 10 9 14 28 37 29
Ensidesa	33 9 10 14 24 36 28
Terrassa	33 9 10 14 25 37 28
Murcia	33 11 5 17 35 51 27
Gimnàstic	33 8 8 17 25 47 24

TERCERA DIVISIO

Llevant, novament líder

El gran enfrontament entre Llevant i Girona per aconseguir el primer lloc de la classificació que reportaria l'automàtic pas a Segona, es troba en un moment de màxima emoció.

L'equip valencià amb la seva voluminosa victòria sobre un Calella cuer ha recuperat el primer lloc, que ha perdut l'equip català en ser derrotat pel Gandia. Aquest va ser un gran encontre en què es va veure bon futbol i en què l'equip valencià s'imposà per rapidesa a un Girona que no es donà mai per vençut i que dominà en molts moments del partit, però que es van tenir d'inclinat pel gran joc del centre del camp del Gandia, en què Figueirido va ser la figura que canalitzà la victòria valenciana.

L'Huesca i l'Olimpic es troben també en condicions de disputar la victòria final als dos primers equips de la classificació. No oblidem que manquen encara cinc jornades per acabar la Lliga, i tot és possible encara, malgrat que l'Olimpic perdé amb el Villena per 2-1.

En els llocs d'entremig de la taula veiem un Sabadell que ha sortit dels amenaçadors llocs en què parava i que atabalà de gols un dels cuers: l'Eivissa. L'equip català, si la seva reacció es confirma, serà un dels conjunts que no passarà problemes de cap mena.

A sota, les coses es van posant molt malament per al Manresa. Va perdre a casa i contra un dels cuers, el Mestalla. Els problemes de l'equip del Bages sembla que no acabaran

encara. El final de temporada li pot ser dramàtic.

Pel que fa als equips del Maresme, Masnou i Calella, la pèrdua de categoria és ja evident. El primer es va eixorir una mica guanyant el Vinaròs, però el segon va ser derrotat clamorosament pel líder.

RESULTATS

Endesa - Ontinyent	1-0
Gandia - Girona	1-0
Mallorca - Huesca	0-0
Sabadell - Eivissa	4-0
Llevant - Calella	6-0
Masnou - Vinaròs	4-1
Manresa - Mestalla	1-2
Constància - Vila-Real	3-0
Lleida - At. Balears	5-1
Villena - Olímpic	2-1

CLASSIFICACIO

Llevant	33 19 5 9 56 29 43
Girona	33 18 6 9 49 30 42
Huesca	33 16 9 8 55 29 41
Olimpic	33 14 12 7 39 25 40
Lleida	33 15 8 10 48 34 38
Mallorca	33 14 10 9 37 36 38
Villena	33 13 11 9 38 30 37
Gandia	33 15 6 12 37 36 36
Sabadell	33 13 8 12 39 31 34
Vinaròs	33 14 5 14 37 45 33
Endesa	33 12 8 13 28 32 33
At. Balears	33 10 12 11 34 40 32
Constància	33 12 7 14 38 36 31
Ontinyent	33 12 7 14 34 27 31
Eivissa	33 11 7 15 43 54 29
Vila-Real	33 10 9 14 32 43 29
Manresa	33 12 4 17 43 55 28
Mestalla	33 9 9 15 32 35 27
Masnou	33 9 8 16 42 58 26
Calella	33 4 5 24 17 73 13

BASQUET

La "Penya", tot un campió

Aquesta vegada el Joventut ha guanyat la Copa, sense embuts. L'equip està embalat des de la darrera victòria contra Estudiant's.

La "Penya" tenia psicològicament guanyat el partit abans de començar car el Madrid estava rebotat pel cansament de la temporada. El partit de l'altre diumenge al "Palau" així ho demostrà. Per una altra banda, Víctor Escorial volia demostrar perquè ha estat seleccionat, mentre que Fernández havia de fer mèrits per arribar a ser alguna cosa més que un suplent dins de la selecció espanyola que anirà a Hamilton. Un factor en contra podia ser el públic, i el Cartagena s'inclinà en la seva major part a favor del Madrid. El fet no pot estranyar gens, encara que els seguidors de la Penya van deixar sentir la seva veu. Sortosament això no va ser un obstacle fonamental. El Joventut no s'acobardi.

les distàncies al marcador, tot i que no perillà mai el resultat. A dos minuts de la fi, s'arribà només a vuit punts de separació (39-32), però tot seguit el Joventut recuperà el terreny perdut i el partit s'acabà amb 99-88. Onze punts d'avantatge que gairebé ningú no hauria pronosticat en començar.

PROTAGONISTES

Els àrbitres, López Vicente i Echarren, estigueren bé, amb lleugers i inevitables errors. Van tenir la virtut de xiular poc i deixar jugar Això fou molt important per al Joventut que mantingué l'esquema d'equip fins ben entrada la segona part.

En el capítol individual, Fernández a la primera part —marcà 22 punts— i Escorial foren els millors. Molt encertats sobretot en l'encistellament a distància mitjana. Santi-

llana lluità més que mai i Bosch i Margall no van desentonar. Filba i Delgado van complir.

Pel Madrid, només Brabender. Els altres desdibuixats. Esglaià de pensar que aquest equip sigui la base a Hamilton. El diumenge semblava que l'autèntica base era el Joventut.

MADRID: Corbellán (4), Brabender (38), Cristóbal (10), Rullán (11) i Luyk (15) com equip inicial. Cabrera (8) i Ramos (2).

JOVENTUT: Bosch (10), Escorial (22), Fernández (26), Margall (14), i Santillana (19) com equip inicial. Filba (4) i Delgado (4).

En acabar el partit, Lolo Sainz reconegué com a just el triomf del Joventut i afegí que el Madrid estava cansat i que no s'havia marcat bé a Fernández.

Josep M. Meléndez, entrenador català, va dir que el resultat era just perquè s'havia superat totalment el Madrid i que el triomf era conseqüència del treball.

SENSACIONAL

Cal qualificar de sensacional l'actuació del Joventut. L'equip mantingué a ratlla el Madrid amb diverses i mínimes alternatives en el marcador fins que, al minut quinze, la Penya començà la volada per arribar al descans amb 51-41.

A la pista s'havia mantingut l'equip inicial sense cap canvi, amb una defensa agressiva i amb un Fernández amb gran capacitat d'encistellar.

En començar la segona part, el Joventut aconseguí més diferència. Setze punts de distància (67-51) en arribar al minut vint-i-sis. El canvi de Margall, per quarta falta personal, per Filba no vivnà les forces badaloneses. El "pressing" que més endavant imposà el Madrid escurçà

BARCELONA AT., 1 - SANT ANDREU, 1

I tothom tan content

L'empat final reflecteix el que succeí al camp i sembla que tothom en quedà satisfet. Hi hagué empat en gols, en penals fallats, en oportunitats de gol i en trets al pal. Aquesta vegada la justícia es reflectí en el marcador.

Martín pogué inaugurar el marcador amb un cop de cap (m. 6), però la pilota anà fora.

Cortés va saltar a colli-bé damunt Rusky dins l'àrea (m. 33), i l'àrbitre assenyalà penalt. Rusky enganyà Blanch, però la pilota sortí fora.

Durant la primera part havia do-

minat més el Barcelona Atlètic. Això canvià en començar la segona part i Moya (m. 3) estavellà un xut al pal.

ELS GOLS

El primer gol fou marcat pel Sant Andreu (m. 56) per mitjà de Martín amb un fort xut des de l'extrem que sorprengué Castel. A partir de llavors, el domini dels locals va ser cada cop més intens fins a empatar (m. 74) per mitjà de Rusky després d'una jugada de Moré. El seu cop de cap no fou detingut per Blanch. Abans, Martínez havia estavellat un tret al pal.

La darrera oportunitat per al Sant Andreu arribà nou minuts abans d'acabar. Una mà de Coromina va ser sancionada amb penalt. Castell endevinà la intenció de Moya i Albuñà la pilota amb els punys.

L'àrbitre, Medina Díaz, imparcial, encara que massa rigorós.

BARCELONA AT.: Castell; Fuster, Coromina, Nicolás; Moré (Rebollo), Pérez Contreras (Moret); Rusky, Vila, Costa, Martínez i Carrasco.

SANT ANDREU: Blanch; Rodri, Paquito, Moya; Cortés, Tovar; Serena Garrido, Martí Fillosa, Martín, Díaz i Abad (Àngel).

R. S.

CAMPIONAT JOVENIL

El Barcelona passa a quarts de final

Amb els resultats d'abans d'ahir se sentencià l'eliminària de vuitens de final del Campionat d'Espanya, juvenils, amb la victòria del Barcelona i la derrota del Barcelona Atlètic.

A més de l'equip del Barcelona, que en quarts de final, s'enfrontarà amb el Sevilla At., al camp del primer, els altres partits de la propera eliminària seran: Real Racing (Santander)-Bilbao At., Real Murcia-Córdoba i Salesianos-R. Madrid.

El Barcelona At., que en el seu camp havia vençut el Murcia per 1-0, al partit d'anada, no pogué mantenir aquesta diferència mínima que li era favorable, en l'encontre de tornada, on perdé per 2-0. Els blau-grana van aguantar el seu avantatge

fins el minut 41 de la primera part, moment en el qual l'equip murcià aconseguí el seu primer gol del partit i l'empat de l'eliminària, per obra d'un cop de cap del seu davant centre Pelegrín; i a la segona part, el mateix Pelegrín, igualment de cap, decidí l'eliminació del Barcelona At. al minut 9. Fins aquest moment els blau-grana can fer un joc defensiu, intentant mantenir l'avantatge inicial, primer, i la igualada, després, però a partir del segon gol murcià es llençaren a un atac que no donà fruits positius.

Per la seva banda, el Barcelona eliminà el Zaragoza, havent aconseguit un 2-0 a la capital aragonesa i un 2-1 al camp propi. El partit del Barça, amb l'avantatge que significava el resultat del xoc d'anada, fou tranquil. Aquest avantatge augmentà als quatre minuts de la segona part, amb el primer gol barcelonista i, als setze minuts, encara més, amb el segon, obra de Flores. Amb un 4-0 global, l'eliminària restava completament decidida, encara que, de seguida, el jugador aragonès Dieste era objecte de falta dins de l'àrea de penalt, i la transformació d'aquest, significava l'únic gol del Zaragoza.

Els resultats d'aquesta eliminària han estat:

Racing de Santander-At. Pontevedrés, 2-1 (1-1); Chantrea de Pamplona-Bilbao At., 2-6 (0-7); Murcia-Barcelona At., 2-0 (0-1); Córdoba-At. Madrid, 2-1 (0-0); Celta-Salesianos de Bilbao, 1-1 (1-4); R. Madrid-Deobriga, 6-0 (4-0); Barcelona-Zaragoza, 2-1 (2-0); Sevilla At.-Tenerife, 4-1 (2-0).

COPEs

Hoquei patins

Sense sorpreses després de disputats els octaus de final de la Copa de hoquei patins. Quatre equips han assegurat, pràcticament, llur classificació per als quarts: Barcelona, Reus, Sertmenat i Arenys de Munt. Més problemàtica, en canvi la classificació del Kiber.

Sentmenat - La Cibeles	6-2
Kiber - Vic	9-6
Voltregà - Cerdanyola; ajornat.	
Terrassa - Arenys de Munt	5-5
Barcelona - Aroia	10-3
Vendell - Reus E	2-2

A Coutras (França), el Voltregà, en guanyar per 8-9, es classificà a la Copa d'Europa.

Handbol

Com en el cas de l'hoquei patins, la Copa de handbol no ha produït sorpreses en els octaus de final.

Seat-Barcelona	19-23
Arrate-Granollers	21-21
Montserrat-Teucri	19-26
Calpisa-Salle Reibe	29-11
S. Antonio-Salle Teka	19-11
Don Bosco-At. Madrid	15-26
Sagunt-Anaitasuna	20-21
Joventut Elda-Marcod	17-22

alster
Decoració

Mobles - Projectes - Tallers d'ebenisteria propis
Regals - Llums - Sofàs - Butaques
Mobles per a terrassa i jardí

Via Augusta, 292. Tel. 204 4990 - Barcelona 17
Direcció: Carles Calls i Esteruelas

SEGARRA MIQUEL, F.
SEGARRA MOLINA, RAMON
SEGARRA PEREZ, JORDI
SEGARRA PRATS, EMILI
SEGARRA RASPELL, F.
SEGARRA TRABAL, RAMON
SEGOVIA MARTI, M. A.
SEGRET RIU, MANEL
SEGRET SALA, RAMON N.
SEGU FERRE, FRANCESC
SEGU VILAHUR, JOAQUIM
SEGURER SANCHEZ, A.
SEGUES MORA, GASPAR
SEGUES PASQUINA, J.
SEGUI BONETA, ELIAS
SEGUI MERCADAL, MATEU
SEGUI MORROS, EDUARD
SEGUI PONS, MATEU
SEGUI RIPOLL, FLORENT
SEGUI SANSALVADOR, E.
SEGUNDO PARERA, ROSO
SEGUR FERRER, JOSEFA
SEGUR FERRER, JOSEP
SEGURA ALEMANY, J.
SEGURA AMIGUET, C.
SEGURA, ARMAND
SEGURA ARNAU, M.A.
SEGURA ARNAU, ROSER
SEGURA BENEDICTO, A.
SEGURA BENEDICTO, A.
SEGURA BERNADES, J.
SEGURA BERNADES, J.
SEGURA DE LA HIJA, T.
SEGURA DE LUNA, F.
SEGURA GOTZENS, J. O.
SEGURA GUASCH, MARIA
SEGURA GUILLEN, E.
SEGURA ILLA, JAUME
SEGURA LLAUDADO, LL.
SEGURA MARTINEZ, JESUS
SEGURA MESTRES, M-V
SEGURA MIRALLS, X.
SEGURA MONTON, ALBERT
SEGURA MORENO, P. LL.
SEGURA MUNVERA, F.
SEGURA NABOT, DANIEL
SEGURA ORTIZ, MANUEL
SEGURA PON, ORIOL
SEGURA PUJOL, JORDI
SEGURA ROMAN, ISABEL
SEGURA ROMERO, LLUIS
SEGURA ROSICH, LLUIS
SEGURA SOLE, ANGEL
SEGURA, VDA. ALVAREZ, C.
SEGURA VILA, JOAN
SEGURA VIUDAS, MANUEL
SEGURANS XUMETRA, J.
SEIJAR SESA, VICENÇ
SEIJO GARCIA, GUILLEN
SEIJO VIÑAS, JOAN
SEIX ALCAZAR, ARIAONA
SEIX CREUS, ALEXI
SEIX CREUS, RICARD
SEIX SALVAT, TOMAS
SELFA MOR, VICENÇ
SELGA BATLLE, LLUIS
SELGA JORBA, ISCLE
SELGA JORBA, JOSEP
SELLA BARRACHINA, V.
SELLARES CAMPS, ANGEL
SELLARES FABRES, J.
SELLARES PROS, FELIX
SELLARES TRAVE, JOSEP
SELLAS C., ROSSEND
SELLAS CUNILL, RAMON
SELLAS ESPAL, S.
SELLENT M., TERESA
SELLERES RIBERA, R.
SELLES BALLESTE, ANGEL
SELLES CODINA, J.
SELLES MONTAÑA, PERE
SELLES VIDAL, ELIONOR
SELVA B.
SELVA PUIG, JOSEP
SEMENTE BALASCH, S.
SEMINARI, CONCILIAR
SEMI, ANTONI
SEMPAU FRANCÉS, F.
SEN SAMARANCH, VICTOR
SENABRE BERTRAN, R.
SENAR CASTILLON, J.
SENDER CUSSINE, JOAN
SENDRA AUBERNI, MARTI
SENDRA BONET, EUGENI
SENDRA CARRATTE, F.
SENDRA FERRER, JOAN
SENDRA JORDI
SENDRA MARTI, CASIMIR
SENDRA MONTANER, J.
SENDRA RAMON, JOSEP M.
SENEPLEDA ROBERT, J.
SENEUR MICO, ANTONI
SENILLOSA CROS, A.
SENIS TEIXIDOR, G.
SENSADA BOIXADER, J.
SENSADA MASSANES, B.
SENSADA OBRADOR, J.
SENSADA URGELLES, J.
SENTIS ANFRUNS, C.
SENTIS ANFRUNS, JAUME
SENTIS BONET, J.M.
SENTIS BONET, JAUME
SENTIS RIBAS, ALBERT
SENTIS ROLDAN, A.
SENTIS ROLDAN, ERNEST
SENTIS SUGRAÑES, E.
SERAFINI MASDEU, JOAN
SERAROLS, JOSEP
SERAROLS PALLAROLS, J.
SERAROLS QUINTANA, M.
SERAROLS V., JOAN
SERAVINALS JOSEP, M.
SERBATE PAMPOLS, A.
SERBOS PUIG, JAUME
SERENTIL MIRO, JOSEP
SERIA FARRE, CARME
SERISIERS GALBANY, M.
SERNA, PILAR DE LA
SERNEGUET NAVARRO, D.
SERO ORO, JOAN
SERO SABATE, JOAQUIM
SERRA ALERT, JOAN
SERRA ALFOS, ANTONI
SERRA ALOY, JOSEP
SERRA ANDRES, GUILLEM

SERRA ARAN, JOSEP
SERRA ARAU, JOAN
SERRA BALANA, ALBERT
SERRA BARBA, JOAN
SERRA BARNADAS, N.
SERRA BATLLO, M.D.
SERRA BLANCH, RAMON
SERRA BOSCH, FRANCESC
SERRA BOSQUETS, E.
SERRA BOVER, M.
SERRA BUJAS, MATEU
SERRA BUSQUETS, E.
SERRA CARAL, JOSEP
SERRA CAROL, JOSEP
SERRA CASANAS, JOAN
SERRA CASACUBERTA, G.
SERRA CASADESOS, A.
SERRA CASALS, ANGEL
SERRA CLADELLAS, J.
SERRA COLL, JOAN
SERRA COMELLAS, PERE
SERRA CORTIELLA, LL.
SERRA COTET, JOSEP
SERRA CRESPI, JAUME
SERRA CUBINYA, NURIA
SERRA CUCURULL, JOAN
SERRA DACHS, CARLES
SERRA DE GAYETA, J.
SERRA DESANTFERMI, B.
SERRA DORCA, ANTONI C.
SERRA DUCH, JAUME
SERRA ESCAYOL, AGUSTI
SERRA ESCLUSA, JOSEP
SERRA ESTRUCH, D.
SERRA ESTRUCH, DOLORS
SERRA ESTRUCH, JOSEP
SERRA FARRE, ALICIA
SERRA FELIP, ASSUMPTA
SERRA FEU, FRANCESC
SERRA FEU, JOSEP
SERRA FILGUEIRA, M.
SERRA FIGUEIRA, X.
SERRA FOLGUEIRA, R.
SERRA FONTANET, JOAN
SERRA FONTDEVILA, R.
SERRA FORNE, PAU
SERRA FREIXES, VICTOR
SERRA GARCIA, JOAN
SERRA GARCIA, JOAN
SERRA GAXAS, VICENÇ
SERRA GENESCA, MARTI
SERRA GIRBAU, ANDREU
SERRA GIROS, NURIA
SERRA GOMEZ, ANTONI
SERRA GORCHS, JOAN
SERRA GRACIA, JOSEPA
SERRA GUELL, EDUARD
SERRA GUELL, ENRIC
SERRA GUIP, JUSTINA
SERRA GUZMAN, RAFAEL
SERRA IBARS, SANTIAGO
SERRA, JAUME
SERRA JUHE, JOSEP
SERRA LESAN, M. DOLC.
SERRA LLANSANA, JOSE
SERRA MAÑE, JOAN
SERRA MARBA, JOAN
SERRA MARCH, BAPTISTE
SERRA MARCH, JOSEP
SERRA MARCH, XAVIER
SERRA MARTI, ANTONI
SERRA MARTI, JORDI
SERRA MARTI, JOSEPA
SERRA MASEGUER, M. LL.
SERRA MASOLINER, JOAN
SERRA MASSAGUER, JOAN
SERRA MELICH, F.
SERRA MERCADER, JOSEP
SERRA MILLAN, JOSEP
SERRA MONFORTE, RAMON
SERRA MORLA, JOAN
SERRA MUGAS, ALBERT
SERRA MUGAS, LLUIS
SERRA MUNILL, MIQUEL
SERRA MUNTAL, JOSEP M.
SERRA MUR, PERE
SERRA OLIVA, PERE
SERRA OLIVERAS, F.
SERRA PADROS, JOAQUIM
SERRA PESAFERRER, A.
SERRA PIBERNAT, JAUME
SERRA, PILAR
SERRA PIQUE, MAGI
SERRA PUJOL, ANTONI
SERRA R., RAMON
SERRA RAVENTOS, E.
SERRA RENOM, PERE J.
SERRA RIBALTA, JOAN
SERRA RIBERA, J. A.
SERRA ROCA, JOSEP
SERRA ROF, SEBASTIA
SERRA ROIG, JORDI
SERRA ROIG, PERE
SERRA ROMEU, PERE
SERRA ROSELLO, F.
SERRA ROVIRA, JORDI
SERRA SALA, LUIS
SERRA SALES, ENRIC
SERRA SALES, S.
SERRA SALVATELLA, P.
SERRA SANCHO, LLUIS
SERRA SANGLAS, RAMON
SERRA SANMIQUEL, E.
SERRA SANTASSUSSANA, E.
SERRA SAROBE, MIQUEL
SERRA SAU, JORDI
SERRA SENSADA, JOSEP
SERRA SITGES, EMILIA
SERRA SOLA, JORDI
SERRA SOLANS, JOSEP
SERRA SOLDEVILA, ANNA
SERRA SOLE, ROSER
SERRA SUÑE, JOAQUIM
SERRA SUBIRA, EDUARD
SERRA SURINYACH, F.
SERRA TEIXIDOR, JAUME
SERRA TORRENTS, EMILI
SERRA TRAVE, JOSEP
SERRA TREUS, JOSEP M.
SERRA TUR, CATALINA
SERRA V., VDA. CASANOVA
SERRA VALLADARES, M.
SERRA VERDERA, ALFRED
SERRA VIDAL, JOSEP
SERRA VILA, MATILDE

SERRA VILA, PERE
SERRA VILAMAJOR, W.
SERRA VILARO, RAMON
SERRA VILLASALO, J.M.
SERRA VILLARO, RAMON
SERRA VIVES, LLUIS
SERRA VIVO, JAUME
SERRACANT VALL, M.J.
SERRACANTA CORTES, I.
SERRACANTA CORTES, L.
SERRADELL BRASET, E.
SERRADESANFERMI, A.
SERRAHIMA BOFILL, M.
SERRAHIMA ELIAS, A.
SERRAHIMA MANEN, ELOI
SERRAHIMA PILARETA
SERRAIMA CIRICI, LL.
SERRALABOS SELLS, G.
SERRALLACH MILA, N.
SERRALLE MORGO, M.
SERRALLE PAZ, ERNEST
SERRALLONGA C., CARME
SERRALLONGA S., C.
SERRALLONGA VONI, E.
SERRALTA ROSA
SERRAMALERA C. PERE
SERRAMALERA M. DELFIN
SERRAMIA SAMSO, A.
SERRAMIMA SANT, E.
SERRAMINA SOLER, C.
SERRAMINA V., LLUIS
SERRANO AVELLO, LL.M.
SERRANO CASTELLS, J.
SERRANO CONCEPCIO
SERRANO, HECTOR
SERRANO MOLINA, A.
SERRANO REDONDO, D.
SERRANO SIRAÑA, J.M.
SERRAS VILA, JOAN
SERRAT ALFAMBRA, R.
SERRAT ANGLADA
SERRAT BASSES, ALBERT
SERRAT BOSCH, JOSEP
SERRAT CONGOST, DAVID
SERRAT GARCIA, B.
SERRAT GONZALEZ, E.
SERRAT, JOAN MANUEL
SERRAT RALLO, CARLES
SERRAT ROS, PEDRO
SERRAT ROTLLAN, R.
SERRAT ROURA, RAMON
SERRAT SALVADO, F.
SERRAT SANTAMACH, J.
SERRAT VILA, JORDI
SERRATE DAVIU, ANGEL
SERRATE DAVIU, ANTONI
SERRATOSA PALET, E.
SERRATS I XIMINIS, J.
SERRAS REXACH, M.
SERRAT ALBAIGES, M.
SERT JOSEP, LLUIS
SERVENT JULIA, GLORIA
SERVIA CANTO, PERE
SERVIA, JOSEP M.
SERVIA ROSELLO, S.
SERVITGE PORTA, M.P.
SERVITJA, MARIA
SESE ROVIRA, JAUME
SEUBA BORRELL, ALBERT
SEUBA I CARRERAS, J.
SEVIL PUIG, ERNEST
SEVILLA ALEXANDRE, J.
SEVILLANO M., LLUIS
SIBILA TERRAZA, F.
SIBINA CUNI, ANTONI
SIBINA JANSANA, M.
SIBINA LUHEN, JOAN
SIBINA MOLINS, D.
SIBINA ROSES, JACINT
SICART TAULER, JOSEP
SIDERA BLANCH, JOSEP
SIERA SANMARTIN, J.
SIENA BISINER, DOLORS
SIENKIEVICH, VICTOR
SIERGE CERON, JOSEP
SIERRA DEL POZO A.
SIERRA VIU, IGNASI
SIGUAN, MIQUEL
SILVESTRE C., LLUIS
SILVESTRE G., ANTONI
SIMO BOSCH, ANGEL
SIMO BURGUES, JOAN
SIMO CASTELLS, MONTSE
SIMO CIURANA, MODEST
SIMO DAMI, CARME
SIMO GARCIA, JORDI
SIMO NAVARRO, JOSEP
SIMO PRATS, FRANCESC
SIMO PRATS, JORDI
SIMO SALVADO, JOSEP M.
SIMO SANAHUJA, JAUME
SIMO TARRAGO, MANEL
SIMO VALLMAJOR, M.A.
SIMO VINTRO
SIMON MONT, MERCE
SIMON CAMALADA, J. M.
SIMON CAMPA, RAMON
SIMON CAMALADA, J. M.
SIMON DONATIU, S.
SIMON FLORES, E.
SIMON TORRAS, JOSEP
SIMON VERT, PERE
SIMA CURA, JOSEP
SINDREU ARBOS, JAUME
SINGLA BARCELÓ, JOSEP
SINGLA COMA, J.
SINGLA GARCIA, ENRIC
SINTES ANGLADA, A.
SINTES BELLOT, JOAN R.
SIO CHIMENOS, MATIES
SIPER BUSQUETS, A.
SIRA RIU, PILAR
SIRRES PLANJAT, M.
SIRVENT ALBERT
SIRVENT FABRE, ANTONI
SIRVENT LLORENS, D.
SIRVENT PUJOL, JOAN
SIRVENT VINSA, C.
SIRVENTA RICO, E.
SISO PUJOL, MIQUEL
SISQUELLA VILA, JOAN
SISQUELLA VILA, SARA
SISQUELLAS CASAS, J.
SIST MATTEO

SISTACHS VIDIELLA, J.
SISTARI FILLO, ENRIC
SISTESSERRATE, M.A.
SITJA ANDREU
SITJA GARRIGA, JOSEP
SITJA MESTEBANELL, J.
SITJA SOLER, LLUIS
SITJAS FERRER, JOAN
SITJAS MOLINS, J. M.
SITJAS ROSELLO, JOSEP
SITJES CASAS, JAUME
SITJES MOLINS, KAVIER
SITJES SURRIBAS, M.
SITJES TOMAS, ANTON
SIURANA GUARDIA, M.
SIURANA ZARAGOZA, A.
SIURO MUNNE, B.
SIVILA VIVES, VICENÇ
SIVILLA BERTRAN, A.
SIVILLA LLOBET, J.
SIBRE BAREA, GONCAL
SOBREBIAS PUIG, I.
SOBREPERA LLOCH, J. A.
SOBREQUES CALLICO, J.
SOBREQUES CALLICO, J.
SOCIAS MERCADER, F.
SOCIETAT CORAL JOV.
SOCIETAT CORAL, L. UNI.
SOCIETAT RECREATIVA
SOCORRO GIMENEZ, M.
SOGAS NOGUERO, MANEL
SOGAS SANS, J.
SOGUES PIBERNAT, JOAN
SOJO CASTILLO, J. C.
SOL FARRE, LLUIS
SOL ORDIS, MARIANO
SOLA ARMENGOL, JORDI
SOLA BANSELL, JOSEP M.
SOLA BOMIGAS, TERESA
SOLA BRUALLA, JOSEP
SOLA CABUTI, OCTAVI
SOLA CAMPANY, M.
SOLA CANUDAS, JOSEP
SOLA CLARA, JOSEP
SOLA COMO, C.
SOLA CORTASA, JOAN
SOLA CORTASSA, S.
SOLA DACHS, LLUIS
SOLA DOMINGO, F. DE
SOLA DOMINGO, MERCE
SOLA ESCAYOL, MARIA
SOLA FALGAS, CLAUDI
SOLA FARRÉS, LEANDRE
SOLA FERNANDEZ, JOAN
SOLA FIGUERAS, JORDI
SOLA GRAU, VICENÇ
SOLA GUELL, LLUIS
SOLA HUGUET, JOSEP M.
SOLA I MOLINA, ENRIC
SOLA MATAS, ALBERT
SOLA MOLINA, ASSUMPTA
SOLA MONSALVE
SOLA MONSALVE, LL.
SOLA MORALES, DOU J.
SOLA MOTILVA, ROSSEND
SOLA MOTILVA, XAVIER
SOLA NIALET, R.
SOLA PARLEM, ENRIC
SOLA PALOU, JAUME
SOLA PARARALTAS, ROMA
SOLA PARERA, A.
SOLA PARES, VICENÇ
SOLA PLA ANTONI
SOLA PLA ANTONI JR.
SOLA PLANS, ANTONI
SOLA PLANS JOSEP
SOLA PLANS, XAVIER
SOLA POLA, JORDI
SOLA POLA, M.
SOLA RIERA, ALFONS M.
SOLA SABATER, A.
SOLA SABATER, F.
SOLA SERRABOU, ALVAR
SOLA SERRCANTA, JOAN
SOLA SIERRA, ALFRED
SOLA SIMON, JOSEP
SOLA SOLA, MANEL
SOLA SOLA, RAMON
SOLA SOLER, JOAN
SOLA SUAREZ, ANDREU
SOLA TORT, JOAN M.
SOLA TRIADO, JOAN
SOLA TRILLES, ANNA
SOLA VILA, JOAQUIM
SOLA VILA, JOSEP
SOLA VILA, MANEL
SOLA VILARDELL, X.
SOLAGRAN PRESEGUER, S.
SOLANAS FONT, F.X.
SOLANAS MOLTO, F.
SOLANAS SAGARRA, E.
SOLANELLAS E., RAMON
SOLANER DIAZ, ERNEST
SOLANES ANGLADA, R.
SOLANES BURRALLE, R.
SOLANES REGATTIARI, C.
SOLANI TORRADAS, EMMA
SOLANO ABELLA, JOSEP
SOLANO, JOSEP
SOLANO MADARIAGA, X.
SOLANO TORNE, BENET
SOLANS COMELLES, F.
SOLANS CUSCO, MIQUEL
SOLANS FERRE, ANTONI
SOLANS SERRA, A.
SOLANS VALLES, LLUIS
SOLBES CALRO, JOAN
SOLDEVILA ALBERT, M.
SOLDEVILA ALEMANY, P.
SOLDEVILA BOSCH, J.
SOLDEVILA BUSQUETS, M.
SOLDEVILA C., JOAN
SOLDEVILA CARLOTA
SOLDEVILA CARRERA, A.
SOLDEVILA CARRULLA, J.
SOLDEVILA CASTELLS, A.
SOLDEVILA COMA, T.
SOLDEVILA CUNI, JOSEP
SOLDEVILA ESCRIGS, J.
SOLDEVILA FOIX, J.M.
SOLDEVILA GODO, O.
SOLDEVILA GUIX, A.
SOLDEVILA PALAU, M.
SOLDEVILA S., JOSEP
SOLDEVILA S., JOSEP

SOLDEVILA VALLES, J.
SOLDUGA VALLES, A.
SOLE ARGILAGA, JORDI
SOLE ARMENGOL, JOSEP
SOLE ARQUES, XAVIER
SOLE BADA, MIQUEL
SOLE BELLISSA, MIQUEL
SOLE BANVENT, J.LL.
SOLE BENAVENT, MANEL
SOLE BERTRAN, C.
SOLE BERTRAN, ROSA
SOLE BRAU, EUSEBI
SOLE CAMANES, JOAN
SOLE CAPDEVILA, JOAN
SOLE CERDOS, JOAN
SOLE CERIOLA, MARIA
SOLE CLOS, MIQUEL
SOLE CLUET, MARIAN
SOLE DALMAU, MIQUEL
SOLE DUCH, FRANCESC
SOLE ENRIC
SOLES ESTRAGUES, M.
SOLE FLOCH, RAMON
SOLE FORASTE, G.
SOLE FORASTE, JOSEP
SOLE FORTS, FRANCESC
SOLE FRANCSA, M.F.
SOLE GALCERAN, ENRIC
SOLE GALE, VAZENTI
SOLE GALI, ALBERT
SOLE GARCIA, ESTHER
SOLE GASSULL, DOMENECH
SOLE GOMEZ, ERMENTER
SOLE GUIM, SANTIAGO
SOLE JANER, JAUME
SOLE JORDI
SOLER JULIA MARIUS
SOLE LAURA, JOAN
SOLE LERIS, ROGER
SOLE LLENAS, JOAN
SOLE LLOP, FRANCESC
SOLE LLOPART, ANNA
SOLE LUIS, AMADEU
SOLE MAGRINYA, JAUME
SOLE MENSA, RICARD
SOLE MERCADE, REMEI
SOLE MERCE
SOLE MORERA, CONXITA
SOLE MULLNER, JORDI
SOLE OLIVART, F.
SOLE PALLISSA, MIQUEL
SOLE PASQUAL
SOLE PAYA, DAVID
SOLE PEÑALVER, LLUIS
SOLE PERRATER, JOAN
SOLE PLANAS, FRANCESC
SOLE POLL, JOSEP
SOLE PUJOL, DAVID
SOLE RIBAS, JORDI
SOLE RIBERA, BARTOMEU
SOLE RODRIGUEZ, F.
SOLE ROIG, RAFAEL
SOLE ROVIRA, JOSEP M.
SOLE SABATE, JOSEP M.
SOLE SAGARRA, ANTONIA
SOLE SAGARRA, RAMONA
SOLE SALA, JOSEP
SOLE SANROMA, F.
SOLE SANS, JOSEP
SOLE SANTACANA, M.
SOLE SEDO, FRANCESC
SOLE SEGARRA, JOSEP
SOLE SEGARRA, JOSEP
SOLE SOLE, JOAN
SOLE SOLE, JOSEP
SOLE SOLE, MARCEL·LI
SOLE SUBIECA, ORIOL
SOLE TORRA, SANTIAGO
SOLE TORRES, RAMON
SOLE TORRES, SANTI
SOLE TURA, JORDI
SOLE VALLMITJANA, J.
SOLE VENDRELL, ROSER
SOLE ALBA, VICENT
SOLE ALGUE, EDUARD
SOLE AMIGO, JOAN
SOLE ARGILAGA, JOSEP
SOLE ARQUES, MIQUEL
SOLE BALAGUERO, J.M.
SOLE BALLESTER, J.
SOLE BATET, JOSEP
SOLE BORRELL, JOAN
SOLE CAMPRUBI, J.
SOLE CANTARELL, A.M.
SOLE CARBALLEIRA
SOLE CARRO, S.
SOLE CARRABAS, J.
SOLE CASALS, A.
SOLE CASANOVAS, LL.
SOLE CASAS, REMEI
SOLE CIRERA, JOSEP
SOLE COLOMER, JOSEP
SOLE COROMINAS, F.
SOLE CORRALES, MARTI
SOLE COSTA, JOAQUIM
SOLE COSTA JOQUIM
SOLE COSTA, JOSEP
SOLE COSTA, MAGDA
SOLE DELTELL, LAURA
SOLE DOLTELL, L.
SOLE DOMINGO, JOSEP
SOLE ESPONELLA, LL.
SOLE ESPUÑA, LOURDES
SOLE F., JAUME
SOLE FERBER, ANTONI
SOLE FONRODONA, F.
SOLE FRANQUESA, M.T.
SOLE GALVEZ, S.
SOLE GIRALT, F.
SOLE GIRO, JOAN
SOLE GONZALEZ, JOSEP
SOLE GRABULOZA, A.
SOLE HOSSAS, EDUARD
SOLE IBANEZ, JOAN
SOLE ILLANDA, ENRIC
SOLE LLADO, FRANCESC
SOLE LLOPART
SOLE LLUOR, FELIX
SOLE LLUSA, TOMAS
SOLE MARIA, TERESA
SOLE MARIMON, TINO
SOLE MARTI, JOAN
SOLE MARTINEZ, M.
SOLE MAS, AGUSTI

SOLER MIRAVENT, JORDI
SOLER MIRO, PERE
SOLER MOLIVER, JORDI
SOLER MONTAGUT, J.LL.
SOLER PADRO, MARIAN
SOLER PAQUI, MIQUEL
SOLER PASTELLS, JAUME
SOLER PERE
SOLER PILAR
SOLER PLANCHO, PAU
SOLER PRADO, DOLORS
SOLER PUIG, ISABEL
SOLER PUIG, JOAN
SOLER PUNTONET, M.
SOLER QUINTANA, F.
SOLER QUINTANA, JAUME
SOLER QUINTILLA, G.
SOLER RAMON, JOAN
SOLER RAURIC, JOAN
SOLER RIBER, JOAN
SOLER RIERA, JOSEP
SOLER ROIG, JOAN
SOLER ROS, JAUME
SOLER ROVIRA, JOAN
SOLER SALVANS, ANDREU
SOLER SANTIAGO
SOLER SEÑORA, ROSSEND
SOLER SELVA, JOAN
SOLER SOGAL, JAUME
SOLER SUMPSSI, ANTONI
SOLER SUNYER, JOAN
SOLER TALLÓ, FREDERIC
SOLER TARRADELLAS, I.
SOLER TEROL, MARIA
SOLER TOBELLÀ, JOAN
SOLER TRAMUNT, JOAN
SOLER VALLS, BASILI
SOLER VDA. MIR, ELISA
SOLER VDA. DELCLOS, LL.
SOLER VENDRELL, JOAN
SOLER VINALS, JOAQUIM
SOLER VICENS, S.
SOLER VICENTE, CEFERI
SOLER VIDAL, F. DE P.
SOLER VILLELLAS, J.
SOLER VIVES, JOAN
SOLER WENCESLAU
SOLER GIBERT SORNI, J.
SOLER NOU NATALIA
SOLES ANDREU, JOSEP
SOLES ANDREU, PERE
SOLES BUCH, AMADEU
SOLES SARRET, F.
SOLEY PONS, JOAN
SOLGUES CANOVAS, A.
SOLI CLURIANS, JOSEP
SOLIBA TORRENTO, M.
SOLIVA OLLER, JOSEP
SOLIVA TORRENTO, M.
SOLOR TARRAGONA, J.
SOLSONA BOSCH, LAUREA
SOLSONA CAMPS, JOAN
SOLSONA CLAVERIA, J.
SOLSONA CORTES, RAMON
SOLSONA ESCUDE, J.
SOLSONA JOSEP
SOLSONA MARTORI, J.
SOLSONA MONTAÑA, R.
SOLSONA PIÑA, CARLES
SOLSONA PORTAS, NURIA
SOLSONA RIBA, RAMON
SOLSONA SANCHO, A.
SOM CINCA, JACINT
SOMS PASTELLS, JAUME
SONDE S.A. INV. INMBL.
SONET MIRO, EDUARD
SOPENA GARCIA, LLUIS
SOPENA GIL, JORDI
SORAVILLA SUBIRANA, P.
SORDA DALMAU, MARIA
SORGUERA SOLE, ALFONS
SORIA RAFOLS, RAMON
SORIANO COSTA, J.M.
SORIANO FAJAS, A.
SORIANO FERRAN
SORIANO MARIN, MARIA
SORIANO VICENTE, A.
SORIGUERA BUBET, PERE
SORIGUERA FLOREAL
SORNI DOMENECH, JOSEP
SORONELLAS LL., PERE
SORRIBES AMONET, JOAN
SORRIBES TRULLA, M.
SORROSAL PUVAL, A.
SORS ANTONI
SORS BADA, JOSEP
SORS CÀNET, JOAQUIM
SORT PLANAS, ESTEVE
SORT TRAVESET, P.
SOSA JOSEFINA
SOSTRE M., JOSEP
SOTERAS ESCUDER, A.
SOTERAS GUASCH, A.
SOTERAS LLAURADO, J.M.
SOTERAS ROMA, ROBERT
SOTERAS ROURA, ROBERT
SOTERAS SOTERAS, J.M.
SOTILLOS FLANERICH, J.
SOTO AGUSTI, M.
SOTO CERVERA, EMILI
SOTO CORTES, AMADEU
SOTO CRUZ, MATIES
SOTO MARES, SEBASTIA
SOTO SOTO, MANUEL
SOTO VALDEZATE, D.
SOTONA AGRAMENT, A.
SOTORRA LLORENÇ, J.
SOTOS PRAT, MERCE
SOTOS VALLVERDO, A.M.
SOTUS PRAT, MERCE
SOVERNOU RIBERA, R.
SOY FAGEDA, RAMON
SOY VILA, FRANCESC
SPA DE MORAGAS, MARIA
STAIB BLESSING, D.
STEEGMANN GARCIA, E.
STERN PANELLA, CARLES
STRAESSER GEMEIN, E.
SUÑE COLELL, IGNASIA
SUÑE MARTI, JORDI
SUÑE MARTI, JORDI
SUÑE MOYA, ENRIC
SUÑE YSAMAT, ALBERT

SUÑER CASADEVALL, F.
SUÑER MONFORTE, ENRIC
SUÑOL BARRERA, JORDI
SUÑOL DIAZ, JOSEP M.
SUÑOL GENIS, MARTI
SUÑOL LARNES, JOAN
SUÑOL MUÑOZ, ALVAR
SUÑOL MUÑOZ, JORDI
SUÑOL PLA, HORTENSIA
SUÑOL TINTORE, ANTONI
SUÑOL TREPAT, RAFAEL
SUAN BELLON, J.
SUAN COMAS, AGUSTI
SUAN PAMIES, AGUSTI
SUANA, MARIA
SUAREZ BARRIC, RAMON
SUAREZ GUINJOAN, F.
SUAREZ SERRANO, A.
SUASI ECENARRO, JOAN
SUAY IBANEZ, JOSEP
SUBIAS ARMENGOL, P.
SUBIAS FAGES, XAVIER
SUBIRA CLAUS, ANTONI
SUBIRA COMAS, ANTONI
SUBIRA COMAS, CARME
SUBIRA COMAS, JOSEPA
SUBIRA GUELL, JOAN
SUBIRA, JORDI
SUBIRA LLORENS, B.
SUBIRA ORIVE, JOSE
SUBIRA PALOP, H.
SUBIRA RIUS, ANTONI
SUBIRA ROCAMORA, E.
SUBIRA ROCAMORA, E.
SUBIRA ROCAMORA, F.
SUBIRA ROCAMORA, M.
SUBIRA SANZ, TOMAS
SUBIRACHS SITJAR, J.
SUBIRANA ARIS, ESTEVE
SUBIRANA CARETE, M. A.
SUBIRANA COMA, RAMON
SUBIRANA DUCH, JOAN
SUBIRANA GUARICH, E.
SUBIRANA, JOSEP
SUBIRANA, MONTSERRAT
SUBIRANA MORA, M. T.
SUBIRANA, NARCIS
SUBIRANA PERPINYA, J.
SUBIRANA PERPINYA, P.
SUBIRANA PUIGMARTI, J.
SUBIRANA QUEROL, R.
SUBIRANA REBOLLOSO
SUBIRANAS, JOSEP
SUBIRATS ALTADILL, F.
SUBIRATS BASSAS, AGUSTI
SUBIRATS CAMAS, ENRIC
SUBIRATS CARTELLE, J.
SUBIRATS CORAL, RAMON
SUBIRATS FORNS, F. P.
SUBIRATS HUMET, A.
SUCCARRATS BORRAS, F.
SUCRE BLASCO, JOAN DE
SUDRIA ANDREU, F-X
SUELVEZ NAYA, JOSEP
SUELVEZ VAYA, JOSEP L.
SUERI FONT, JORDI
SUGRAÑES ALSINA, J.
SUGRAÑES CUSCO, JOAN
SUGRAÑES FERRANDO, A.
SUGRAÑES LLAURADO, E.
SUGRAÑES RIBA, MIQUEL
SUGRAÑES TRILLA, J. MN
SUGRAÑES PALLEJA, E.
SULE LUENGO, FERMI
SULURANA DURAN, A.
SUMALLA SUÑE, JORDI
SUMARROCA COIXET, C.
SUMARROCA COIXET, J.
SUMARROCA COIXET, P.
SUMOY BOLUFER, J. I.
SUMOY, EDUARD
SUMPSI RIERA, CARLES
SUMSI I CLOSA, A.
SUNI MARGARIT, A.
SUNYER BORRELL, E.
SUNYER CARBONELL, J.
SUNYER GARCIA, VICENT
SUNYER GASPAR, ORIOL
SUNYER PI, JAUME
SUNYOL BUSQUETS, J.
SUNYOL MOLINA, S.
SUPERIORA ESCOL, PIES
SUQUE D'ESPONA, LLUIS
SUQUET CANTONS, R.
SUQUET CASANAS, JOSEP
SUQUET CASANOVAS, J.
SUQUET ENFIÑA, JOSE
SURALLES LLORET, O.
SUREDA CANALS, P. J.
SUREDA FORN, MARTI
SUREDA TASIS, JOSEP M.
SUREDA VILA, LLUIS
SURIÑACH COMPANY, J.
SURIÑACH OLLER, JAUME
SURINYAC GUARDIA, X.
SURINYAC OLLER, RAMON
SURIOL BOCA, ANDREU
SURIOL ESCOFET, A.
SURIS PALOME, NICOLAU
SURIS SIBINA, JOAN M.
Suros FORNS, EUGENI
Suros FORNS, SANTI
SURRIBAS RIERA, E.
SURROCA SENS, JOAN
SUSANNA BALCELLS, J.
SUST PANELLA, JOSEP M.
SUST SALVADOR, LLUIS
SZULYOVSKY FLESC, J.
T. I.
TAÑA CORBOMEU, ISIDRE
TABARES BURGUES, A.
TABARNER CARRERAS, J.
TABARNER VERGESLICH
TABARNERO BARZA, J.
TACHE DOLORES, JOAN
TACHE MITJANS, CARLES
TAFANEL M., JOSEP M.
TAILLANT, PIERRE
TALLADA HEREU
TALLADA HEREU, LLUIS
TALLADA ROVIRA, NURIA
TALLADA ESCOFET, R.
TALLO FORN, JOSEP
TALTAVULL FEMENIAS, E.
TAMARIT BARRULL, M.

**PRIMERES COMUNIONS
FESTES INFANTILS
LUIS CORTINA
AVANS SALA MOZART**
Passeig de Gràcia, 89, Atic. 5è
Tel. 215 39 10

ALBERT GRAU I LLACH
Representant exclusiu de:
La Trinca
Pere Tapias
Telèf. 253 86 41. BARCELONA

TOROS

El crit d'un espectador de sol

El diumenge (2 de maig) a la plaça Monumental amb entrada fluixa, es van torear sis toros, cinc de la ramaderia de «Camaligera» (germans Marín Molina) i un —el quart— dels fills d'Eugenio Marín, tots de Madrid.

Ben presentats, aspre el primer, molt nobles el segon i tercer, i dolços com la mel el cinquè i sisè. El quart tenia poca arrencada i es defensava.

Mentre torejaven el primer un espectador de la banda de sol va cridar: «Música, que m'adormo!» I tenia raó. Em ve a la memòria un fet històric. A València torejaven Ricardo Torres Bom-

bita i Joselito. Ricardo ho feia tan bé com ho podien fer malament Bombita i Joselito —tan malament com el «Gallet»—. L'endemà, al acabar-se el passeig de les quadribles sonà una ovació. Bombita que es descobreix i saluda. I el públic que li baladreja:

—No! No es pas per a tu. Es per al «pollastre»!

I és que la falta personalitat i «Frascuolo», «El Regio» i Jorge Herrera no en tenen gaire, que diguéssim.

Aquest primer brau esmentat va escometre dues vegades el cavall amb duresa i Carlos Escolar «Frascuolo» va torear-lo amb molta vulgaritat. Va matar d'una mitja estocada, sense creuar i un

«descabello». Al quart, el va rebre amb una passada llarga de genolls. El toro fou l'ovella negra de la cleda. Aguantà dues piques i dues mes de fluixes, i es va quedar encantat com un mussol. «Frascuolo» no el va voler ni veure i matà d'una barxada fonda, un xic enrere, i se sentí una senyora xiulada a sobre.

El segon aguantà una pica. «El Regio» va aprofitar el viatge llarg del brau, però la seva millor feta va ser com va jugar amb la mà esquerra en matar.

Li van donar 2 orelles. El cinquè no tenia força va escometre una vegada el cavall. «El Regio» va torear de valent, però sense estil i matà d'una estocada

senyera, aprofitant l'arrancada del toro, d'una punxada, entrant prop de les taules, de dues més i vuit intents de «descabello», amb la qual cosa perdé els papers. Li van fer un avís.

El tercer va escometre el cavall cinc vegades amb ben poca bravesa. Jorge Herrera va fer dues passades amb els dos genolls a terra, i es mostrà voluntariós. Matà d'una estocada quasi senyera. Va fer un tomb a la plaça. El últim va prendre suportar piques fluixes. Herrera el tornà a torear amb tots dos genolls en terra, molt alegre i vistós, però ben poc variat. Matà d'una estocada un xic davant i s'endugué dues orelles.

A. SANTAINES CIRES

Borrás

ABC CINEMA

4.ª SETMANA D'APOTEOSICA ESTRENA DEL FILM MES ESPERAT PER A TOTS!

ELS AUTÈNTICS PERSONATGES DE LA «TELE» ARA EN PANTALLA GRAN I A TOT COLOR

HEIDI en la montaña

Basada en el llibre de JUANA SPYRI

Director: ISAO TAKAHATA EASTMANCOLOR Dibuixos: YOICHI YATABE

AUTORIZADA PER A TOTS ELS PÚBLICS

LA CANÇO CATALANA, UN FENOMEN CULTURAL O UN FENOMEN POLITIC?

la nova cançó

UNA PRODUCCIO FILMADA TOTALMENT EN CATALA I QUE REFLEXA UNA REALITAT DELS PAISOS CATALANS

(PER ORDRE ALFABETIC)

Mª del Mar BONET
Pere FIGUERES
IA - BATISTA
Lluís LLACH
Ovidi MONTLLOR
Ramon MUNTANER
PI DE LA SERRA
RAIMON
Pau RIBA
SISA
Rafael SUBIRACHS
La TRINCA
UC

UN FILM DE:
FRANCESC BELLMUNT

EASTMANCOLOR

DISTRIBUCIÓ:
JOSEP Mª BADAL BARCELONA

UNA PRODUCCIÓ:
PROFILMES SA

GUIO: A. CASAS I F. BELLMUNT

BARCELONA

TEATRES

APOLO. (Tel. 241 40 06.) Palau de la Revista. El teatre més acreditat de Barcelona. COLSADA presenta la seva gran companyia titular de Revista. Tarda 6 Nit 10.45 Sensacional exit de la gran superrevista còmica «UNA AMIGUITA DE USTED» amb Tania Doris Luis Guenca i Pedro Peña. «Especular desfilada de dones internacionals! Dos ballets d'atracció! Desplacament inmillorable. Autobusos 29, 57, 64 i metre Lesseps, estació Poble Sec us deixaran a la mateixa porta del Teatre. Venda de localitats amb 6 dies d'anticipació. ÚLTIMA SETMANA.

BARCELONA. (Tel. 318 94 97.) Avui i tots els dies, tarda 6.15, nit 10.30 E POLATOGLOU presenta «HAIR» el rock musical de l'amor tribal. Versió completa. Companyia de Nova York. Per fi estrena a Espanya dels dràcles en castellà. Rigurosament més grans 18 anys. Localitats a la venda. Tots els dilluns descans de la Companyia.

CAPSA. (Tel. 215 73 93.) «La Cuadra» de Sevilla presenta: «LOS PALOS» de Salvador Tavora, a partir d'uns documents ordenats i proposats per José Monleón. Funcions, dimarts, dijous i dissabte a les 7.00 i 10.30. Dimecres i divendres a les 10.30. Diumenge, 7 tarda. Dilluns, descans. Descompte per als estudiants.

TEATRE DE L'INSTITUT. (C. Pedro Lastortras, 3. Tels. 317 68 75 i 317 39 74.) PER PRIMERA VEGADA A ESPANYA «DARPANA PUPPET GROUP». Ombres gegants de l'Índia. Dissabte 9, 10.30 nit. Diumenge 8, 6 tarda; dilluns 10 i dimarts 11, 10.30 nit. QUATRE UNICS DIES.

POLIORAMA. avui no hi ha funció per descans de la Cia Dema, tarda 6.30 nit 10.45 Gran esdeveniment! Estrena Cia Irene Gutiérrez Caba amb Caríols Estrada en «UNA VEZ AL AÑO» de Bernard Slade. Adaptació: Artme i Azpilicueta Direcció Lluís Escobar. «La divertida història d'una parella que viuen felicitat casats, però no l'un amb l'altre! «Emocionant! «Divertidíssim! «Una autèntic èxit mundial!»

ROMEA. (Tel. 317 71 89.) Impropriament, només fins el dia 16, recitals de LA TRINCA: «SET ANYS I UN DIA» Direcció musical, Francesc Burruell Escenografia, Josep Masagré Supervisió escènica, Joan-German Schroeder Funcions: Dilluns, descans de la Companyia. De dimarts a divendres, només 10.45 Dissabte i diumenge 6.45 i 10.45

TALIA. (Tel. 241 14 47. CLIMATZAT) AVUI, DIMARTS, DESCANS DEMA I CADA DIA, tarda 6.15 nit 10.30. Cia JOSEFINA GUELL. Comèdia d'importància i «suspens» «TRAMPA PARA UNA MUJER» Original de Robert Thomas Traducció: Àngel F. Montesinos. Elenc per oració d'aparició Tina Vidal, Rosario Coscolla, Encarna Chimenó Josefina Guell, Luis Torner i Camilo García. Direcció, Marcel Ibero. Venda de localitats amb cinc dies d'anticipació.

VICTORIA. (Tel. 241 39 85.) Tarda 6.30 Nit, 10.45 El més gran esdeveniment de la temporada. Balaguer i Buira presenten «LUZ VERDE» El més grans espectacle musical dels últims anys amb la gran «vedette» del moment LORENA: la gràcia imitadora de SANTI SANS el més important ballet d'Europa GIN PARK amb Rita Trizia, Lucia Dos Santos i un «resoltable elenc de primeríssimes figures

SALA VILLARROEL. (C. Villarreal, 87 T. 323 03 75) Pre-

sentia, Cia La Ròda «PREGUNTES I RESPOTES SOBRE LA VIDA I LA MORT DE FRANCESC LAYRET. ADVOCAT DELS OBRERS DE CATALUNYA», de Maria Aurelia Capmany i Xavier Romeu. Direcció, Anton Codina. Funcions: dijous, 6.30 i 10.30; divendres 10.30; dissabte, 6.30 i 10.30; diumenge 6.30. Preu, 125 pesetes

CAFE TEATRE

CALIOPE. (Balmes 248 Tel. 218 10 03.) Nit a les 12 i 1.30 estrena de l'espectacle «POP» més atrevit, còmic, desvergonyit i violent però intel·ligent: «MANDARINA MECANICA» per primeres figures del teatre cine i televisió, Víctor Petit, Carlos Velat, Antonio Lara, i Martí angelat Coreografia: FRANCISCO GELABERT. Direcció, JOSEP TORRENTS. (Reservu taula amb antelació.) Diumenge, descans de la companyia.

LORD BLACK. El Cafè Teatre, (Parc d'atraccions Montjuic, Tel. 242 87 10.) Totes les nits: «LES LUXURIES DE NERON». Els autèntics pendons de la Roma imperial! Funcions: 12.30 i 2.00.

TEATRES RESTAURANT

SCALA BARCELONA. (Passeig de Sant Joan 49) SCALA BARCELONA PRESENTA EL NOU ESPECTACLE INTERNACIONAL «ESTA NÓCHE SCALA REALITAT I DIRIGIT PER RAMON RIBA I ANTONI RIBA Tots els dies a les 8.15 sopar ball i espectacle i 100 ptes.) A les 0.15 consumació, ball i espectacle (650 ptes.), o sopar fed i espectacle (750 ptes.) Diumenges, sessió especial a les 17 hores, consumació ball i espectacle (500 ptes.) Dissabtes i vigília de festius, suplement 100 ptes. RESERVES. TELEFONS 246 34 00-226 15 15

Cartellera

CINEMES D'ESTRENA

AMERICA. (Tel. 223 50 09.) «NO QUIERO PERDER LA HONRA» i «EL ASESINO ESTA ENTRE LOS 13». (Majors 18 anys.)

ATENAS: Balmes 365 Tel. 247 49 80. Cine familiar apte. Tarda, 3.30 «EL CAPITAN PIRATA», a més, «CARLITOS Y SNOOPY» (Dibuixos)

COMEDIA. (Tel. 316 23 96.) «MANUELA». (Majors 18 anys.) Avui tarda 4.20 Numerades, 6.10 i 10.25

DIORAMA. 73. (Plaça Bon Succés 73 Tel. 318 12 91.) Continua 10.30 «EL ASESINO ESTA ENTRE LOS 13» i «NO QUIERO PERDER LA HONRA» (12.25 3.40 7 i 10.30) No apte

MONTSERRAT CINEMA. (Tel. 255 59 70.) «NO QUIERO PERDER LA HONRA» i «EL ASESINO ESTA ENTRE LOS 13» No apte

SELECTO. (Major de Gràcia 175 Tel. 217 14 63.) «NO QUIERO PERDER LA HONRA» i «EL ASESINO ESTA ENTRE LOS 13» No apte

VERSALLES. (Tel. 236 49 54) Nou equip de projecció. Màxim confort «NO QUIERO PERDER LA HONRA» i «EL ASESINO ESTA ENTRE LOS 13»

CINEMES DE REESTRENA

CONDAL. (Paralelo, 91, Tel. 242 31 32.) Tarda, continua, «PAPA, CHARLIE Y SU GORRILA» i «TORMENTO». (NO APTÉ) Festes, matinal a les 10

DORADO. «ZORRITA MARTINEZ» i «LOS TROTAMUNDOS». (Majors 18 anys.)

GALERIA CONDAL. (Tel. 301 75 95.) Continua 10.30. No apte, «ENCUENTRO EN MARRAKECH», P. Fonda, i «LOS SECRETOS DE LA COSA NOSTRA», Charles Bronson.

JAUME I. (Av. Rep. Argentina, 267 11 02 i 247 43 96.) Projectió i so d'alta fidelitat. «TERROR SIN HABLA» i «EL MUNDO EXTRAÑO DE MADAME SIN», Bette Davis i Robert Wagner.

LIDO. (Passeig de Sant Joan, 27, Tel. 225 49 19, Projectió i so d'alta fidelitat.) «LOS ANGELES TAMBIEN COMEN JUDIAS» i «TERROR SIN HABLA».

MARAGALL. (Tel. 255 21 73, Passeig Maragall, 83.) Fins dimecres: «LA MUJER ES COSA DE HOMBRES» i «EL ANZUELO DE ORO».

NAPOLES. (Avda. St. Antoni Maria Claret, 168, Tel. 236 51 25.) «PAPA, CHARLIE Y SU GORRILA» i «TORMENTO».

VERDI. (Tel. 228 51 33.) «LOS CUCHILLOS DEL VENGADOR» i «EL MUNDO ESTA LOCO, LOCO, LOCO».

SALES ESPECIALES

ALEXIS 143. (Tel. 215 05 06.) Continua des de 10 matí, «FAT CITY», V.O. (10.10, 12.15 2.15 4.20, 6.20, 8.20 i 10.25) 18 anys i 14 acompanyats.

ARCADIA. (Tel. 228 65 16.) Matinal 11, Tarda des de les 4: «L'ENIGMA DE GASPAR HAUSER», V.O. (11.10, 4.10 6.20, 8.30 i 10.40.) 14 anys i menors acompanyats.

ARS. (Tel. 211 75 43.) Matinal 11, Tarda des de les 4.15 «AGUIRRE», V.O. i el curt «Anta, mujer» (pel·lícula 11 25 4.40 6.40, 8.45 i 10.45) 18 anys

ARKADIN. (Travessera de Gràcia, 103.) Session 11, 4, 6.10, 8.20 i 10.30 «AGUIRRE», V.O. i el curt «Anta, mujer» (Pel·lícula 11.25, 4.25, 6.35 8.45 i 10.59) 18 anys.

ARKADIN 2. (Travessera de Gràcia, 103.) Sessions 11.15, 4.45, 6.45, 8.45 i 10.45: «ASYLUM», V.O. i el curt «Tratado de construcción» (Pel·lícula, 11.30, 5.7, 9 y 11), 18 anys.

FILMOTECNA NACIONAL. (Mercaders 32 Tel. 310 72 49) Avui 4 «DOMANI E UN ALTRO GIORNO» de Leonide Moguy V.O. 6 «LA JEUNE FILLE ET LA MORT» de Marc Gontaut V.O. «LOVE» «A DANCE PARTY EN THE KINGDOM OF LILLIPUT FILM STRIPS ONE» «COSMIC BUDDHA» de Takahiro Imura «LA INGENIOSA CONQUISTA DE LA MONTAÑA DEL TIGRE» República Popular China 10. Ciclo Rosa Von Prauhem «VON ROSA VON PRAUHEIM» «DIE BEETWURST» V.O.

FILMOTECNA NACIONAL/FUNDAció JOAN MIRO. (Parc de Montjuic Tels. 329 19 08 - 329 19 16.) Avui, 8 Ciclo Rosa Von Prauhem «MACBETH» (cantada en anglès): «LEIDENSCHAFTEN» V.O.

MORATIN. (Muntaner, 246 Tel. 217 82 06.) Continua, tarda de 5 a 9.15, nit 10: «PLEURE PAS LA BOUCHE PLEINE» de Pascal Thomas, amb Annie Cole, Frederick Dum V.O. francesa, subtitulada. Curtmetratge «PASSION». Pas pel·lícula: 5.15 i 7.20; nit 10.10, (18 anys.) 6 ULTIMS DIES.

PUBLI 1. (Tel. 215 18 03.) Continua des d'11 matí «GALILEO» V.O. de Liliana Cavani i curtmetratge (Pas pel·lícula 11 10 13 20 15 30 17 40 19 50 i 22 30) Majors 18 anys

PUBLI 2. (Tel. 215 18 03.) Continua des d'11 matí «PORCILE» V.O. de Pier Paolo Pasolini i curtmetratge (Pas pel·lícula 11 10 13 15 15 20 17 25 19 30 i 22 20) Majors 18 anys

BOITES

ORFEO. (Plaça Goya Tel. 254 00 10.) L'underground musical de Barcelona Tots els dies tarda i nit (excepte dilluns no festius)

SALES DE FESTES

LA BUENA SOMBRA. (Ginjol, 3, Rambla-Plaça del Teatre, Tel. 302 31 14 i 302-00 87.) PARAIS DEL SEXY. Funcions 12.00 i 1.30.

LOS TARANTOS. Pça. Real, 17, Tel. 317 80 98. Gran Show flamenc amb MARIJA GARRIDO.

ATRACCIONS

TIBIDABO. — Parc d'Atraccions. Obert tot l'any. Restaurants, Bars, Auto-servi. Aparcament al peu del Funicular.

TELEVISIO

Arran de «Directísimo» i «A fondo»

El senyor Iñigo continua promocionant, suposem que generosament, autors de llibres i nous valors de l'espectacle. Dissabte, gens de rellotges que es paren o culletes que es torcen; ni de llamps i trons contra aquells qui no sabem què és una dictadura o, anant al fons, contra tot l'Occident cristià per haver sortit de l'Edat Mitjana; ni cap nen vegetarià congènit, que per cert ja és visible en un sport publicitari. No, dissabte toca als «trobats». A la «trobadora» sobretot. Una massa grassoneta i poca-solta que, atesa l'ambició i manca absoluta del sentit del ridícul que demostra posar-se, no fora gens d'estrany que algun dia torni als estudis de Prado del Rey, feta tota una Lola Nacional.

Diuen que «Directísimo» serà emès en color. Tot fa suposar, doncs, que hi ha espai per estona. Si és així, pregariem els seus directors que mirin d'escurejar almenys els números que s'hi intercalen. Resulten, llevat de comptades excepcions, massa llargs, pesadíssims. I fan el telefilm s'endinsa massa dins la nit. A propòsit del telefilm del dissabte. No els sembla que ja seria hora que ens rellevessin de veure el crani lluent de Kojak?

Passar del «Directísimo» del dissabte al directe «A fondo», que a cura de Joaquim Soler Serrano és emès per la segona cadena el diumenge al vespre, fa el mateix efecte que eixir d'una cambra enxubada a l'aire lliure. A l'emissió última, pensem modestament, que l'arquitecte Ricard Bofill, fet famós per l'after de «Les Halles» de París, va passar de rosca. Afirmar que Coderch, Oriol Bohigas, etc., són excel·lents arquitectes, però d'unitats, no de conjunts urbanístics com avui s'exigeix a l'arquitecte, i atribuir-ho a una mentalitat superada, ens sembla gratuït i un bon xic pedant. Primer: no tothom té la sort de comptar amb el suport d'un President de la República i menys que ningú, els nostrats arquitectes que esmentà el jove Bofill. Segon: ¿No ha sentit parlar, si més no, l'afortunat arquitecte català triomfant a París, del projecte d'Oriol Bohigas, ni tan sols tingut en consideració, d'urbanitzar la muntanya de Montjuïc?

JOSEP DESUMBILA

PROGRAMA PRIMERA CADENA

- 14.00 Miramar: Informatiu. (Només Principat i Illes).
- 14.30 «Aquí, ahora». (Color.)
- 15.00 Telediari: 1.ª edició. (Color.)
- 15.30 «Salto mortal»: «Londres». (Color.)
- 16.30 Vals de les flors, del Trencacloques, de Txaikovsky.
- 16.45 Giravol: Revista informativa en català. Entre d'altres, reportatge entorn de la polèmica antipista sobre el mar. (Només Principat i Illes.)
- 18.30 Aveng informatiu.
- 18.35 Programa infantil. (Color.)

MOT A LA FI

Caçà sí, Cassà no

Per raons d'ordre personal i familiar, que no fan al cas, m'interessen les notícies —les poques notícies— que fan referència a Caçà de la Selva i que publiquen els diaris i setmanaris de Barcelona. Així, fa unes setmanes la premsa ens assabentà de la suspensió d'un cicle de conferències que havia iniciat el «convergent» Miquel Roca. Apart d'això, poca cosa més. Es a dir, hi ha una contravèrsia caçanenca que vé de lluny i que treu el nas periòdicament: el senyor alcalde de la Vila s'enfada cada cop que veu el nom de Caçà de la Selva escrit així (amb ce trencada) i no com ell voldria, amb dues esses.

Una picabaralla de campanar?, direu. Potser sí; però jo hi veig, bàsicament, plantejada una qüestió de fons d'interès general. M'explico: el batlle de Caçà assegura que té prou documentada la tesi municipal. D'altra banda, la grafia amb ce trencada fou la fixada en el mapa de Catalunya editat —a cura d'en Pau Vila— per la Generalitat. I és també la grafia que fixa en primer lloc l'Enciclopèdia Catalana en curs de publicació. Per a mi almenys, aquest doble argument tanca de cop. I per tant, no penso desapropiar la infreqüent avinentesa de respectar el criteri d'uns mestres i d'una autoritat natural i legítima.

MANUEL NADAL

A LA VORA DE...

Escriure fins als 60 anys

El món és ple d'Institucions, Centres, Entitats, Associacions i Clubs de les característiques més diverses. Cada dia descobrim l'existència de noves agrupacions d'aquesta mena, i és ja pràcticament impossible d'inventar-ne una que sigui original; de segur que hi ha els Amics de les Granotes o el Centre d'Estudis de Bigotis de Gats, si em permeteu d'exagerar una mica.

Un del grups més interessats d'aquestes associacions és el format per les entitats que aspiren a intensificar els contactes humans. M'ha arribat la notícia que existeix una Federació Internacional d'Organitzacions de Correspondència i Intercanvis Escolars, i que una de les entitats federades és la institució Letters Abroad, de Nova York. Des de fa vint anys, aquesta institució «fomenta l'amistat epistolar entre ciutadans dels Estats Units i d'altres cent quaranta nacions del món, per tal d'estimular la comprensió internacional a nivell personal, única base veritable per a arribar a la pau a tot el món».

La doctrina em sembla raonable —és més difícil odiar «els alemanys» o «els turcs» quan som amics d'un alemany o d'un turc; el contacte personal corregeix les perilloses generalitzacions—, i contra el que pugui suposar-se, la utilització d'aquest servei de correspondència és gratuït. Dic contra el que pugui suposar-se perquè l'or-

ganització d'aquest servei que ja ha beneficiat un milió de persones — ha de ser molt complicada, i per tant molt cara. Els directius asseguren que no té cap relació amb el govern dels Estats Units, o sigui que no té cap caràcter oficial.

Però hi ha un detall que em desconcerta: s'accepten peticions de correspondència de qualsevol país del món enviciades per persones entre 16 i 60 anys d'edat.

No ho entenc. (Tampoc no entenc que es refusin les cartes dels adolescents de tretze o catorze anys, sigui dit de passada; és una edat ideal per a desvetllar la curiositat i la comprensió envers els adolescents d'altres països). Precisament hi ha una colla d'homes i dones que són als voltants dels 70 anys, i fins i tot dels 80, que trobarien en aquest servei de correspondència un ajut, una companyia i una forma de rejuveniment molt positius; i a més, podrien oferir unes experiències i uns punts de vista francament apassionats.

Davant d'aquesta discriminació, potser sí que encara hi ha un institut per a inventar: els Amics d'Escriure Cartes a partir dels 60 anys.

JOSEP M. ESPINAS

PROGRAMA SEGONA CADENA

- 20.00 Polisportiu.
- 21.30 Notícies al segon programa. (Color.)
- 22.00 «El pantano Okenenokee». Documental. (Color.)
- 22.30 Teatre-club: «Fin de partida», de Samuel Beckett. Traducció d'Anna Maria Moix. Realització Sergi Schaaff. Intèrprets: Enric Guitart, Conxita Bardem, Josep M. Angelat i Feliu Peña.

RETALLS

La representació regional

En la situació actual, els organismes de representació regional podrien, sense cap dubte, constituir un seriós avanç en l'àmbit regionalista. Si més no, hi hauria l'avantatge que la idea regionalista fóra present d'una manera contínua i important als més alts nivells de la vida política nacional, però la seva constitució difícilment es podria fer de manera que respongués a tots els interessos, a totes les inquietuds i a totes les tendències polítiques existents en el si de les regions. A tot estirar, podrien arribar a ésser uns ens deliberatius, que podrien aportar un assessorament al Govern en matèria regional, i poca cosa més. I, mentre les coses continuïn com ara, tampoc no sembla desitjable que siguin molt més «una unitat administrativa radicada en el Govern», com Fraga ha dit que podrien arribar a ser.

En realitat, i a l'hora present, l'afèr de la representativitat regional planteja un problema previ que cal resoldre ineludiblement: el d'obrir una via legal a la voluntat popular, de manera que aquells que han de parlar per les regions, i defensar els seus interessos i drets, s'afuntalin inconfusiblement en el sentir de la majoria definit democràticament.

Quant a la resta, ni que calgui donar-li la benvinguda, per poc que demostrï la seva utilitat, sembla que sigui una mica allò de posar-se a muntar la casa per la teulada...

(Joaquín Aranda, «El Heraldo de Aragón», 26.774, 25-4-76.)

(«Destino» 2.013/29-4 a 3-5-1976.)

ELS SEPARATISTES (DE MADRID) CONTRA CARLES SENTIS

Tot començà, quan, després d'unes declaracions a un diari de Barcelona, el director general de Coordinació Informativa, Carles Sentis, opinà favorablement sobre la utilitat de l'Estatut de 1932. El diari nacional-sindicalista madrileny «Pueblo» fou el primer a obrir foc, i seguí més tard el «gironista» «El Alcázar». Les diatribes contra Sentis i Catalunya foren fortes. Des de tractar de pallasso en Terradellas i d'imbècils i sanguinaris els catalans, fins a ficar dins del mateix sac a demòcrats, anarquistes i comunists.

Carles Sentis, home conservador i

que milita en les files nacionals, ha defensat la pròpia catalanitat i la del seu poble. Els inspiradors dels atacs de «Pueblo» i «El Alcázar» són els hereus dels qui inventaren el separatisme i dividiren Espanya en dos bàndols que encara no s'han reconciliat.

LLIBERTAT I JUSTICIA

Un nou interrogant sorgeix immediatament. ¿Què passarà a Itàlia, a França i a tot Europa els tres propers anys? Ho torno a dir: no ho sé. Només sé allò que penso i desitjo. Penso que és possible de resoldre d'una manera no bèl·lica i no catastròfica, tan sols reformadora, aquesta tensió, tantes vegades anomenada, i per tant, ho desitjo. No puc concebre una Europa on la set de justícia mati l'exigència de llibertat, o on la bandera de la llibertat no porti en ella mateixa el color de la justícia. Penso igualment que aquesta reforma és també possible a Espanya, i també la hi desitjo amb tota l'ànima. D'altra manera, em veuria conduït a tèmper que la nostra darrera guerra civil no fou per a donaltres la darrera. I això, si que, per a namut de tot, no ho vull, gens, però gens, ni mica.

(Pedro Laín Entralgo, «Gaceta Ilustrada» 1021/2-5-76.)

EL TEMPS

Estable i molt assolellat

Als Països Catalans i a Perpinyà el temps serà clarament anticiclònic. Predominarà el cel serè o escassament núvol; núvols en llur majoria d'evolució diürna, que desapareixeran cap al vespre. A les hores nocturnes es formaran boirines i boires disperses, per cansa dels vents encalmats. Durant el dia bufaran les brises marines amb intensitats moderades. Les temperatures màximes continuaran pujant, mentre les mínimes es mantindran sense canvis.

AHIR: Bonança atmosfèrica i temps estiuenc.

En la jornada precedent, igual que en la anterior, la inestabilitat es canvià per una gran estabilitat, desaparegué la nebulositat i es reduïren totalment les precipitacions. A la nit el vent estava encalmat, i a les hores diürnes bufaren feble-

ment les brises. Es formaren calitges i boirines per les costes. Les temperatures màximes pujaren notablement i les mínimes s'augmentaren o baixaren lleugerament. A l'alta mar predominà el marejol i a les costes la mar arribada.

TEMPERATURES EXTREMES

- Alacant: 21 i 7 graus.
- Barcelona: 19 i 13.
- Castelló: 24 i 9.
- Ciutat de Mallorca: 21 i 2.
- Girona: 22 i 4.
- Lleida: 24 i 8.
- Tarragona: 22 i 7.
- València: 25 i 8.

LLEBEIG

ENCREUATS

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

HORIZONTALS

1. Conjunt de coses posades en fila l'una al costat de l'altra. — 2. Embrutat. — 3. Al revés, déu egipci. Queixa. Consonants. — 4. Crit de bestiar de llana i del cabrum. Ocell. Que conté de quelcom tant com permet la seva capacitat. — 5. Al revés pronom personal. Flotan. — 6. Natural d'una ciutat de Girona. Llevat. — 7. Al revés, teixit de seda o cotó de malla reixada. Repetit, escola pictòrica. Prefix que designa compost que contenen oxigen. — Sis-centè. Al revés, regla d'acció imitada per una autoritat superior. Al revés, interjecció negativa. — 9. Anella que reuneix un feix de claus. — 10. Que escolta, especialment per indiscreció.

VERTICALS

1. Tornar a absoldre. — 2. Nou rebrot que treu una planta. — 3. Consonant repetida. Fang tou. Dos-centè. — 4. Acció de tocar. Al revés, nom de lletra. Al revés, substància untuosa. — 5. Pronom personal. Irreal. — 6. Allans. Al revés, llinatge pirinenc. — 7. Al revés, tot altre que bo. Antiga ciutat de Caldea. En argot, dona menyspreable. — 8. Pronom personal. Tinc en gran estima. Consonants. — 9. Ratlla al llarg de la qual resta al descobert la pell del cap. — 10. Donar autenticitat.

J. RIUSSELLMA

SOLUCIONS

- HORIZONTALS: 1. Reabsoldre. — 2. A. Clauer. A. — 10. Escollir. — 7. Ull. Da. Oxi. — 8. Do. Iell. ac. — 9. R. — 5. sile. Suren. — 6. Olot. Rent. — 4. T. — 3. S. Lot. Co. — 4. Toc. — 10. — 5. Ella. Ideal. — 6. Liaus. alut. — 7. Iam. Ur. Lea. — 8. Et. P. reo. Rd. — 9. R. Clenxa. O. — 10. Autenticar.

CUPÓ PRO CECS
Premiat en el sorteig d'anit passada

Alcoi	701
Barcelona	991
Castelló	468
Girona	991
Illes	673
Lleida	022
Tarragona	022
València	468

(3 de maig del 1976)

Desarrugador ELVI NETOL

EL BON JAN

